

**בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק**

**בג"ץ 58681-11-25
בג"ץ 64154-11-25
קבוע לדיון: 27.11.25**

לשכת עורכי הדין

על-ידי עוה"ד עידן סגר

מרח' הרכבת 28, תל-אביב-יפו

טלפון: 03-303000 ; פקס: 03-3083010

העותרת בבג"ץ 58681-11-25

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר אליעד שרגא ו/או תומר נאור ו/או רחלי

אל-שי רוזנפלד ו/או רותם בבלי דביר ו/או תמר באום ו/או

אורי הס ו/או סתיו לבנה להב ו/או טלילה דביר ו/או עדן

בוים ו/או יעל בלוך ו/או אייל קלסקין ו/או לירז גנון ו/או

ענת ברמן ו/או אילאיל גביוון ו/או אייל גלזר

מרח' יפו 208, ת.ד. 31348 ירושלים 9131301

טלפון: 02-5000073 ; פקס: 02-5000076

דוא"ל: office@mqg.org.il

העותרת בבג"ץ 64154-11-25

נ ג ד

1. שר המשפטים

על-ידי ב"כ עוה"ד דוד פטר

2. מ"מ נציב שירות המדינה

3. משטרת ישראל

על-ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים, רחוב וולפסון 2, ירושלים

טלפון: 073-3925168 ; פקס: 02-6467011

המשיבים בבג"ץ 58681-11-25

1. שר המשפטים

על-ידי ב"כ עוה"ד דוד פטר

2. היועצת המשפטית לממשלה

3. מ"מ נציב שירות המדינה

על-ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים, רחוב וולפסון 2, ירושלים

טלפון: 073-3925168 ; פקס: 02-6467011

4. כב' השופט בדימוס יוסף בן-חמו

המשיבים בבג"ץ 64154-11-25

תגובה מטעם פרקליטות המדינה

1. בהתאם להחלטות בית המשפט הנכבד (כב' הנשיא י' עמית וכב' השופטים י' וילנר וח' כבוב) מהימים 23.11.25 עד 25.11.25, ולקראת מועד הדיון הקבוע בעתירות, מתכבדת פרקליטות המדינה להגיש תגובה מקדמית מטעם המשיבים 2-3.
2. עניינן של העתירות בסעדים שונים שעיקרם בביטול החלטת סגן ראש הממשלה ושר המשפטים (להלן: **המשיב 1** או **שר המשפטים**), מיום 20.11.25, להטיל על המשיב 4, כב' השופט בדימוס יוסף בן-חמו, את תפקיד היועצת המשפטית לממשלה לליווי החקירה הפלילית המתנהלת בעניין פרשת הדלפת הסרטון מבסיס "שדה תימן" וספיחיה. זאת, על יסוד הטענה, כי שר המשפטים פעל בניגוד לאמות המידה שנקבעו בפסק דינו של בית המשפט הנכבד בבג"ץ 18615-11-25 **משמר הדמוקרטיה הישראלית נ' שר המשפטים** (16.11.25) (להלן: **פסק הדין**).
3. בטרם נצלול לפרטים, מתחייבות שתי הערות מקדימות. הראשונה, ניתן לשר המשפטים היתר לייצוג נפרד במסגרת עתירות אלו, וזאת בהמשך להיתר שניתן בידו במסגרת העתירות הקודמות בעניין ליווי החקירה. השנייה, לצד עתירות אלו שעוסקות באופן יישומו של פסק הדין, הוגשו לבית המשפט הנכבד שתי בקשות לקיום דיון נוסף בעניינן של ההלכות החדשות שנקבעו בפסק הדין: האחת על-ידי העותרת בבג"ץ 18615-11-25 והשנייה על-ידי פרקליטות המדינה (דנג"ץ 54128-11-25 ודנג"ץ 58525-11-25, בהתאמה). הבקשות לקיום דיון נוסף עודן תלויות ועומדות, אחרי שהתבקשו והוגשו במסגרתן תגובות יתר הצדדים.

במסגרת תגובה זו, לא נדרש לטענות העקרוניות אשר לשיטת פרקליטות המדינה מצדיקות עריכתו של דיון נוסף בפסק הדין בבג"ץ 18615-11-25, אלא אך לשאלות המשפטיות הנסובות על אופן פרשנותו ויישומו של פסק הדין – הלכה למעשה – על-ידי שר המשפטים. יחד עם זאת נדגיש, כי הפרקליטות עודנה רואה בהלכות שנקבעו על ידי בית המשפט הנכבד בבג"ץ 18615-11-25, הלכות חדשות וקשות, אשר יש בהן כדי להביא לעירוב שיקולים פוליטיים בקביעת תובע מלווה בחקירה ספציפית. הפגמים שנפלו בהליך קבלת ההחלטה כאן, על בסיס פרשנות שניתנה על ידי שר המשפטים לפסק הדין, מצביעים על כך שחששות אלה אינם חששות בעלמא.

4. מפאת קוצר הזמנים, התגובה להלן תובא בתמצית יחסית, וזו תתמקד בעיקרו של דבר באופן הפעלת הסמכות על-ידי שר המשפטים. בתוך כך, נבקש לטעון כי שר המשפטים פעל בניגוד לקביעות פסק הדין ולאמות המידה המפורשות שנקבעו בו, וכן בניגוד לפרשנות המתחייבת להפעלת הסמכות הקבועה בסעיף 23 לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959 (להלן: **חוק שירות המדינה**). בראש וראשונה, בכך שלא הטיל את התפקיד על מי שהינו **עובד מדינה בכיר** – דרישה מהותית שמעוגנת הן בחוק עצמו, הן בפסק דינו של בית המשפט הנכבד, אלא על מי שגויס כ"עובד מדינה לרגע" לצורך זה בלבד.

בנוסף, ובשים לב להכרח בהקפדה על כללי המשפט המינהלי בהפעלת סמכות כה חריגה ורגישה – שמשמעותה התערבות של דרג פוליטי בחקירה משטרתית מתנהלת בדרך של מינוי תובע שילווה את החקירה – דבקו פגמים נוספים בהחלטת השר. עיקריהם הם כדלקמן:

א. פגם יסודי בתשתית העובדתית שעמדה ביסוד הפעלת הסמכות. עיון במכתב ההיועצות שנשלח על-ידי שר המשפטים למ"מ נציב שירות המדינה ביום 18.11.25, יומיים בלבד לאחר שפורסם פסק דינו של בית המשפט הנכבד, מלמד כי השר טוען בפני מ"מ נציב שירות המדינה, בין היתר, כדלקמן:

"בחנתי את האפשרות למנות עובד מדינה מכהן, אך הדבר לא עלה בידי נוכח הקשיים המשמעותיים באיתור עובד מדינה מכהן שהינו בעל בכירות, ידע משפטי וניסיון בתחומים הרלוונטיים, אשר אין לו כפיפות מקצועית או ניהולית למערך הייעוץ המשפטי לממשלה ולפרקליטות המדינה, שאינו מצוי בקשרי עבודה קרובים, ונכון לקחת על עצמו את התפקיד".

ברם, מכתב זה שתכליתו קיום חובת ההיועצות הסטטוטורית המופנה למ"מ נציב שירות המדינה נשען על תשתית נורמטיבית שגויה, בכך שהוא מרחיב את היקף הגורמים שלא ניתן כביכול להטיל עליהם את התפקיד לקבוצה שזכרה לא בא בגדרי פסק הדין; אין בו פירוט כלשהו בדבר היקפה של הבחינה שנערכה על-ידי שר המשפטים שבסיומה קבע שאין עובד מדינה בכיר שניתן להטיל עליו את התפקיד; אין פירוט למי מעובדי המדינה פנה שר המשפטים וקיבל תשובה שלילית; באילו רשויות מרשויות המדינה עובדים עובדי המדינה אליהם פנה השר; באיזה הליך ובאמצעות מי פנה השר לעובדי המדינה השונים; ועם מי התייעץ השר ביחס לעובדי המדינה אליהם פנה.

ב. מכתב ההיועצות ששלח שר המשפטים, ביום 18.11.25, אל מ"מ נציב שירות המדינה התניע את ההליך כולו ביחס למינוי המשיב 4. האמור בו – ובעיקר מה שלא נאמר בו – היווה את התשתית עליה נבנה המשך ההליך כולו, בבחינת "כזה ראה וקדש", באופן שהפגם שדבק בו השתרשר הלאה לאורך ההליך כולו. בתוך כך, ומעבר לעובדה כי שר המשפטים מגלה דעתו באופן ברור כי אין בכוונתו להטיל את התפקיד הרגיש מאד של היועצת המשפטית לממשלה בליווי חקירה פלילית קונקרטית על עובד מדינה בכיר מכהן, כדרישת החוק ופסק הדין, הרי ששר המשפטים החליט כאמור לקבוע בעצמו – הלכה למעשה ובחוסר סמכות – אמת מידה רחבה הרבה יותר של מניעות מזו שנקבעה בפסק הדין: "אשר אין לו כפיפות מקצועית או ניהולית למערך הייעוץ המשפטי לממשלה ולפרקליטות המדינה, שאינו מצוי עםם בקשרי עבודה קרובים". יצוין כי האמור במכתב ההיועצות לא תואם עם הייעוץ המשפטי.

ג. פגמים יסודיים אלו הובילו לפגמים מהותיים בהליך ההיוועצות עצמו, שכן לאורך המשך ההליך המינהלי לא נבחנה כלל השאלה האם ישנם עובדי מדינה בכירים המקיימים את אמות המידה שנקבעו בפסק הדין לשם הפעלת הסמכות לפי סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה. חלף זאת, ועל יסוד נקודת המוצא שהניח שר המשפטים במכתב ההיוועצות מטעמו, נפתח הליך אד-הוק חריג במהירות ובמהותו ליצירת משרה חדשה זמנית בשירות המדינה, יש מאין, פטורה ממכרז, אליה ניתן יהיה לקלוט את המשיב 4 כעובד מדינה זמני ולצורך זה בלבד. וכך גילה שר המשפטים את דעתו הסופית בנושא, כבר בראשית ההליך, אל מול מ"מ נציב שירות המדינה – "8. משכך, החלטתי להטיל את התפקיד על שופט מחוזי בדימוס על ידע וניסיון בתחומים הרלוונטיים לתפקיד, אשר ייקלט לצורך משימה ארעי זו לשירות המדינה ויועסק באופן זמני כעובד מדינה בכיר". ויודגש – פגם יסודי זה שדבק בהליך הפעלת סמכות שר המשפטים, ובהליך ההיוועצות בו נקט שר המשפטים אל מול מ"מ נציב שירות המדינה כמתחייב לפי החוק, הוא פגם עקרוני ומהותי, ומנותק מזהותו של השופט בדימוס עליו בחר השר בסופו של יום להטיל את התפקיד.

5. ניכר אפוא כי שר המשפטים פירש את פסק הדין באופן שגוי, שאינו עולה בקנה אחד עם אמות המידה שנקבעו בו, תוך שבפועל דרישת "עובד מדינה בכיר" שנקבעה בפסק הדין (ודרישת "עובד מדינה" שקבועה בסעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה) רוקנה על-ידו מתוכן, תוך שהוא עוקף את אמת המידה המפורשת שנקבעה בפסק הדין בדרך של קליטת אדם שאינו עובד מדינה כעובד מדינה. בעשותו כן, השר אף פעל בניגוד לתכליתו של סעיף 23א לחוק שירות המדינה, שקובע כי יש להטיל את התפקיד על עובד מדינה, ולא על אדם אחר שייקלט כעובד מדינה באופן זמני, לצורך הטלת התפקיד בלבד.

6. פגמים אלו מתווספים לחשש הטבוע מחדירתם של שיקולים פוליטיים זרים ביחס להפעלת סמכות כה רגישה וחריגה, הנוגעת לחקירה פלילית מתנהלת. חשש אשר קיבל אישוש פוזיטיבי מאמירות מפורשות של חברי כנסת באשר לתכלית פעולותיו של השר, מקום שאלו לא הוכחשו על-ידו עד כה. דגש מיוחד יש לאמירותיו המפורשות של חבר הכנסת משה סעדה, חבר סיעתו של שר המשפטים, המתייחס – בין היתר – לשיח שלו אל מול שר המשפטים, כאשר הדברים שנאמרים על ידו בדיוני הכנסת נעוצים בנקודת זמן רגישה ביותר שבין יום מתן פסק הדין (16.11.25) ליום בו החל השר להפעיל את סמכותו באמצעות שליחת מכתב ההיוועצות (18.11.25).

כך, מופנה בית המשפט הנכבד לדיון שהתקיים בוועדת חוקה, חוק ומשפט ביום 17.11.25, יממה בלבד לאחר מתן פסק הדין, במסגרתו ציין חבר הכנסת משה סעדה באופן רשמי ולפרוטוקול את הדברים הבאים: "[...] אני קובע באופן חד ערכי, כן, שהיא [היועצת המשפטית לממשלה, הח"מ] חשודה, ואני מצפה מכל גורם שימונה על ידי השר לחקור אותה. [...]" ומאחר והיא חשודה, ובעיניי באופן מובהק, ועד היום בית המשפט העליון תיקף את כל הדברים שלי, גם ביחס לפצ"רית, סגן פצ"ר, ויועמ"שית, וגם לחוות דעת שאני כתבתי והבאתי והעברתי ליריב לוי – סעיף 23(ד), הוא תיקף את האמירה שלי. אני אומר

לכם – באופן מובהק, היא חשודה, היא תיחקר, וה-byproduct של זה שהתפקיד שלנו לטהר את השורות והיא צריכה להיות מודחת מהמערכת, לא כי אני רוצה להדיח אותה, אלא כי היא חשודה בפלילים, וכל אדם שחשוד בפלילים, שכאשר הוא היועץ המשפטי לממשלה, הדין הוא אחד.¹ דבריו אלו של חבר הכנסת משה סעדה בעקבות פסק הדין, מצטרפים לדבריו הברורים והמפורשים עוד קודם למתן פסק הדין, שהובאו במסגרת כתב התשובה לעתירה בבג"ץ 18615-11-25; כאשר בעל הסמכות, שר המשפטים, אינו מכחיש זאת.

ודוק: בדבריו האמורים של חבר הכנסת סעדה יש גם כדי ללמד על זהותם של אלו שלא ניתן לגישתו למנות לתפקיד, לאור תפיסתו כי אחד מן השיקולים לבחירת התובע המלווה הוא הציפייה שזה האחרון יורה לחקור את היועצת המשפטית לממשלה, ויהי מה, כחלק מתוכנית רחבה יותר להעבירה מתפקידה. עניין לנו, אפוא, בראיות מינהליות רלוונטיות, למצער, לקיומו של חשש לשיקולים זרים ולחדירתם של שיקולים פוליטיים מובהקים להליך פלילי מתנהל – כך, לפני פסק הדין; וכך – אף ביתר שאת, לאחריו (לעניין הוכחת קיומם של שיקולים זרים, ראו למשל: בג"ץ 1745/91 אי.סי.אס מערכות כבלים ישראל בע"מ נ' המועצה לשידורי כבלים (14.5.91), פסקה 6).

7. מהלך הדברים ייעשה באופן הבא: תחילה, נעמוד על עיקרי התשתית העובדתית, ובכלל זאת על השתלשלות העניינים לאחר מתן פסק הדין. לאחר מכן, נעמוד ביתר הרחבה על הפגמים שדבקו בהחלטת השר המצדיקים את ביטולה.

כך בתמצית, וכעת ביתר הרחבה.

ההדגשות המובאות במסמך נוספו, אלא אם נאמר אחרת.

עיקרי התשתית העובדתית

8. הרקע לשתי העתירות נעוץ בהדלפת הסרטון בפרשת "שדה תימן" ובהליכים הקודמים שנוהלו בנושא בפני בית המשפט הנכבד לחקירת מקור הדלפת הסרטון (בג"ץ 3336-09-24 ובג"ץ 74997-08-25). אין חולק על כך שהחשדות העומדים בבסיס הפרשה האמורה הם חמורים, וכי מדובר בחקירה רגישה ביותר, אשר נוכח מאפייניה וחשיבותה היא לוותה על-ידי הגורמים הבכירים ביותר במערכת אכיפת החוק.

באשר לרקע העומד ביסוד ההליכים הקודמים מופנה בית המשפט הנכבד לאמור בסעיפים 11-6 לפסק הדין.

¹ <https://main.knesset.gov.il/Activity/committees/Huka/Pages/CommitteeTVarchive.aspx>
דיון ועדת חוקה, חוק ומשפט, 17.11.25, החל בשעה 09:00. ראו דקות 10:55-10:58.

9. אשר לחקירה הפלילית של הפרשה, כפי שצוין בסעיף 15 לכתב התשובה בבג"ץ 18615-11-25 המצורף בזאת, זו ממשיכה להתנהל על ידי משטרת ישראל, לעת הזו, ללא גורם חיצוני מלווה.

צילום כתב התשובה מטעם פרקליטות המדינה בבג"ץ 18615-11-25, על נספחיו, מצורף ומסומן מש/1.

10. אשר לרקע העומד ביסוד החלטת שר המשפטים להטיל את תפקיד ליווי החקירה על כב' השופט (בדימוס) אשר קולה, נציב תלונות הציבור על שופטים, נפנה לכתב התשובה בבג"ץ 18165-11-25 ולאמור בעניין זה בפסק הדין.

11. ביום 16.11.25 ניתן פסק דינו של בית המשפט הנכבד, במסגרתו הוחלט פה אחד להפוך את הצו על תנאי שניתן בעתירה בבג"ץ 18615-11-25 למוחלט, במובן זה שהחלטת השר מושא העתירה דשם מבוטלת. עוד הוחלט בפסק הדין, "על דעת כל חברי ההרכב כי ככל שהשר יקבל החלטה חדשה מכוח סמכותו הנתונה לפי סעיף 23א(ד) לחוק המינויים, על ההחלטה לעמוד באמות המידה והמגבלות המפורטות בפסק הדין" (פסקת הסיכום של פסק הדין).

כאמור בפתח הדברים, המוקד בעתירות שבכותרת הוא בשאלה האם שר המשפטים בהחלטתו מיום 20.11.25 עומד באמות המידה והמגבלות המפורטות בפסק הדין. נפנה אפוא לאמות המידה המחייבות שנקבעו בפסק-דינה של כב' השופטת וילנר, אליה הצטרפה כב' השופטת כנפי-שטייניץ, המשרטטות את הרציו-דיסדנדי המחייב של פסק הדין.

12. וכך קובעת כב' השופטת וילנר בסעיף 63 לפסק-דינה :

"63. עיקרי המגבלות על הפעלת הסמכות לפי סעיף 23א(ד) לחוק במקרים כבענייננו:

(-) ככלל, העברת סמכות של היועמ"שית מכוח סעיף 23א(ד) לחוק המינויים תיעשה לגורם מהייעוץ המשפטי לממשלה או מפרקליטות המדינה, בהיותם הגורמים בעלי המקצועיות, המומחיות והאחריות בנושא. נסיבות ענייננו הקיצוניות והנדירות הן חריג לכלל זה.

[נראה שאף השר סבור כי זהו הכלל בעניין, בשים לב להודעתו מיום 28.8.2023, שהוזכרה לעיל, שבמסגרתה הוטל תפקיד היועצת המשפטית לממשלה בענייני העמדה לדין לפי חוק העונשין על פרקליט המדינה, "בכל מקרה שבו היועצת המשפטית לממשלה מנועה מלעסוק בעניין מסוים עד שתוסר המניעה"].

(-) העברת סמכות כבענייננו צריכה להיעשות לעובד מדינה בכיר, משפטן מובהק, שתחום עיסוקו, בעבר או בהווה, כרוך בהפעלת שיקול דעת בתחום התביעה או החקירה הפלילית.

(-) לא ניתן להעביר סמכות הנוגעת לחקירה קונקרטית, כבעניינינו, לעובד מדינה עם שיוך פוליטי, בעבר או בהווה. כמו כן, לא תופעל הסמכות האמורה, כאשר מושא החקירה הוא גורם פוליטי".

וראו גם את סעיף 80 לפסק דינה של כב' השופטת וילנר החוזר על אמות מידה עיקריות אלה, במסגרת סיכום פסק דינה.

13. כב' השופטת כנפי-שטייניץ הצטרפה לפסק דינה של כב' השופטת וילנר, כבר למן סעיף 1 לפסק-דינה: "אני מצטרפת למסקנתה של חברתי, השופטת י' וילנר, כי לרקע הנסיבות החריגות עד-מאוד במקרה שלפנינו, אין מקום למנוע מן השר להפעיל את סמכותו לפי סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959, ולנוכח מניעותה של היועצת המשפטית לממשלה, להטיל את תפקיד ליווי החקירה על עובד מדינה אחר".

בהמשך, ובאופן ברור, מצטרפת כב' השופטת כנפי-שטייניץ לאמות המידה שקבעה כב' השופטת וילנר להגבלת הפעלת הסמכות לפי סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה, תוך שהיא קובעת בסעיף 9 לפסק דינה כי אמות המידה שפורטו על-ידי כב' השופטת וילנר "מקובלות עליי"; ואף מוסיפה כי שומה על השר "להקפיד הקפדה יתרה על קיום הליך סדור כהלכתו. קיום הליך תקין מהווה ערובה נוספת לכך שהשימוש בסמכות זו ייעשה כהלכה, ולא ינוצל, חלילה, למטרות זרות" (סעיף 9 לפסק דינה של כב' השופטת כנפי שטייניץ).

14. כב' השופט שטיין הצטרף אף הוא לתוצאה אליה הגיעה כב' השופטת וילנר, אולם נימוקיו היו שונים מנימוקיה בכמה היבטים. לעניין אמות המידה להגבלת הפעלת הסמכות, בנסיבות המקרה הייחודיות שבהן לשיטתו לא ניתן לערוך סנכרון מלא בין סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה לבין סעיף 12 לחסד"פ, קבע כב' השופט שטיין כך:

"9. [...] כך, בבוא השר להפעיל את סמכותו לפי סעיף 23א(ד) לחוק המינויים, עליו למנות כמחליף ליועצת המשפטית לממשלה עובד מדינה אשר כשירותו קרובה ביותר לזאת של פרקליט בכיר בפרקליטות המדינה. זאת ועוד: נושא משרה שיקבל מינוי כאמור לנוכח כשירותו, צריך להיות נטול אינטרסים אישיים בחקירה הפלילית בה יעסוק ונקי מהשפעות פוליטיות. דרישות אלה מובנות הן לנוכח הכלל לפיו ההחלטות החשובות בליווי חקירה פלילית והעמדה לדין תופקדנה בידי פרקליט בכיר; והן לנוכח העיקרון הכללי בדבר עצמאות שיקול דעתו של הפרקליט והחובה לבודד את ההליך הפלילי מהשפעות פוליטיות. בדרך זו יתקרב המינוי, ככל שניתן, לדרישת הסנכרון עם האמור בסעיפים 60, 61 ו-12א(1) לחסד"פ".

עוד חשוב לציין כי בסעיף 2(ו) לפסק דינו של כב' השופט שטיין, הוא קובע כדלקמן:

"2. [...] 1. במסגרת זו של ביצוע בקירוב, חייב השר למנות בעל תפקיד שהינו עובד מדינה, שהכשרתו ומעמדו אינם נופלים מאלו של פרקליט בכיר בפרקליטות המדינה ושאינו מניעה חוקית למנותו (כמו

במקרהו של נציב תלונות הציבור על השופטים, השופט (בדימוס) א' קולה, שבאין מניעה כאמור היה, בלי צל-צלו של ספק, מועמד ראוי לתפקיד. לזאת אוסיף את המובן מאליו: בעל תפקיד שימונה כאמור, אסור שיהיו לו אינטרסים אישיים או זיקות פוליטיות אשר עלולים להשפיע השפעה פסולה על שיקול דעתו בניהול החקירה. להשקפתי, מועמדים טבעיים לתפקיד זה הם שופטים מחוזיים בדימוס בעלי מומחיות בדין הפלילי (כדוגמת השופט קולה) וכן שופטים בדימוס שכינהו בבית משפט זה – אולם לא רק הם.

15. אכן, כב' השופט שטיין מציין כי מועמדים טבעיים לתפקיד הם "שופטים מחוזיים בדימוס בעלי מומחיות בדין הפלילי (כדוגמת השופט קולה) וכן שופטים בדימוס שכינהו בבית משפט זה – אולם לא רק הם", אולם הדברים נאמרים בכפיפה אחת לחובתם להיות עובדי מדינה, כפי שעולה מסעיף 9 ומסעיף 1.2. רישא לפסק דינו, וכפי שכב' השופט (בדימוס) אשר קולה היה נציב תלונות הציבור על שופטים וכיום הוא עובד מדינה בכיר.
16. מכל מקום, ואפילו אם ייטען כי כב' השופט שטיין הותיר פתח להטלת תפקיד מכוח סעיף 23א(ד) גם על מי שאינו עובד מדינה, כגון שופט בדימוס, אזי ברור כי ההלכה המחייבת היא מפי כב' השופטת וילנר אשר אמרת המידה שקבעה מקובלות גם על כב' השופטת כנפי-שטייניץ.

סיפורן של 48 שעות מהליך ההיוועצות ועד הטלת התפקיד

17. בשים לב לזמן הקצר שעמד לצורך גיבוש תגובה זו, להלן עיקרי העובדות כפי שנמסרו אגב הליך גיבוש התגובה.
18. פסק הדין בבג"ץ 18615-11-25 ניתן ביום 16.11.25.
19. ביום 18.11.25, פנה שר המשפטים למ"מ נציב שירות המדינה, במכתב היוועצות המתחייב בהתאם לסעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה, בנוגע לכוונתו לפעול בעניין הטלת תפקיד היועצת המשפטית לממשלה בכל הנוגע לפיקוח על חקירת פרשת הדלפת הסרטון משדה תימן וההליכים בעקבותיה. כעולה מן המכתב, שמוען בהעתק למזכיר הממשלה, ביקש שר המשפטים להטיל את התפקיד על כב' השופט (בדימוס) יוסף בן-חמו, בהמשך לפסק הדין בבג"ץ 3545-11-25 ח"כ אביחי בוארון ואח' נ' היועצת המשפטית לממשלה (16.11.2025).
20. במכתבו האמור, מציין שר המשפטים, בין היתר, כך: "בשים לב לקביעות בפסק הדין, הגעתי לכלל מסקנה כי ראוי למנות לתפקיד שופט מכהן או שופט בדימוס של בית המשפט המחוזי. יצוין כי בחנתי גם את האפשרות למנות עובד מדינה מכהן, אך הדבר לא עלה בידי נוכח הקשיים המשמעותיים באיתור עובד מדינה מכהן שהינו בעל בכירות, ידע משפטי וניסיון בתחומים הרלוונטיים, אשר אין לו כפיפות מקצועית או ניהולית למערך הייעוץ המשפטי לממשלה ולפרקליטות המדינה, שאינו מצוי עמם בקשרי עבודה קרובים, ונכון לקחת על עצמו את התפקיד" (סעיף 6 למכתב).

מכתב השר לממלא מקום נציב שירות המדינה מיום 18.11.25, מצורף ומסומן כנספח מש/2.

21. למחרת, ביום 19.11.25, פנה מנכ"ל משרד המשפטים לוועדת השירות, בהתאם לסמכות הנתונה לה בסעיף 37 לחוק שירות המדינה "לאשר לפטור באופן חד פעמי מחובת המכרז הפומבי [...] את האיוש הזמני במשרה שעניינה פיקוח על החקירה בקשר לפרשת הדלפת הסרטון מבסיס "שדה תימן", ולעבירות השיבוש והפגיעה בהליכים המשפטיים והחקירתיים השונים שבוצעו לכאורה במסגרת הפרשה".

במכתבו האמור של מנכ"ל משרד המשפטים, בדומה למכתב ההיוועצות של השר מיום 18.11.25, תוארו קביעות פסק הדין באופן שמאפשר לכאורה את הפעלת הסמכות מכוח סעיף 23א(ד) לחוק גם על מי שאינו עובד מדינה בכיר: "ביום 18.11.25 פנה אליך שר המשפטים בבקשה לקיים עמך חובת היוועצות לצורך הטלת תפקיד על שופט בדימוס, זאת לאחר שמצא כי הוא האדם המתאים שעליו יוטל התפקיד בהתאם לקריטריונים שנקבעו לעניין זה על-ידי בית המשפט העליון. כך קבע בית המשפט העליון כי בנסיבות החריגות כאן, קיימת הצדקה להעברת סמכות הפיקוח של היועצת המשפטית לממשלה על החקירה הנזכרת, לגורם אחר, בדרך של הטלת תפקיד על עובד מדינה אחר, שופט מכהן או שופט בדימוס וזאת בהתאם למתווה ואמות המידה הנזכרות שם (ובכלל זה: בכירות, מומחיות בתחום הדין הפלילי, גורם נעדר זיקה פוליטית בעבר או בהווה)" (סעיף 2 למכתב).

עוד התבקש במסגרת בקשה זו, כי "וועדת השירות תאשר כי המינוי למשרה הזמנית יהיה בהליך חלופי בהתאם לנסמן 11.983(ג) לתקשי"ר, וכי תאשר לפטור את ההליך מחובת הפרסום הקבועה בסעיף 11.983(ג)(1) לתקשי"ר".

מכתב מנכ"ל משרד המשפטים לוועדת השירות מיום 19.11.25, מצורף ומסומן כנספח מש/3.

22. לפנייה זו של מנכ"ל משרד המשפטים צורפו גם, כנדרש בפניות מסוג זה לוועדת השירות, הצעת החלטה לוועדת השירות הכוללת גם דברי הסבר וכן חוות דעת משפטית נלווית להצעת ההחלטה אשר נדרשה לתנאים לאישור פטור ממכרז בהליכי איוש משרות זמניות בהתאם לנוהל הנציבות בנושא זה.

צילום הצעת ההחלטה לוועדת השירות ודברי ההסבר, מצורף ומסומן מש/4.

23. עוד באותו היום, ובעקבות פניית מנכ"ל משרד המשפטים (19.11.25), התכנסה ועדת השירות לטובת דיון בעניין, ואישרה את שהתבקש ממנה. בהתאם לבקשת משרד המשפטים, החליטה ועדת השירות לפטור מחובת מכרז משרה בכירה זמנית במשרד המשפטים (החלטה מס' 2225), שעניינה פיקוח על החקירה בקשר לפרשת הדלפת הסרטון

מבסיס "שדה תימן", ולעבירות השיבוש והפגיעה בהליכים המשפטיים והחקירתיים השונים שבוצעו לכאורה במסגרת הפרשה, וזאת לפי סעיף 37 לחוק שירות המדינה. עוד נמסר כי בהתאם לבקשת משרד המשפטים, משך הפטור נקבע כל עוד לא הוסרה המניעה של היועצת המשפטית לממשלה לעסוק בעניין או 12 חודשים, המוקדם מבין השניים. כן נקבע כי הליך איוש המשרה הזמנית ייעשה בהליך חלופי, בהתאם לקבוע בסעיף 11.983 (ג) לתקשי"ר, בלא דרישת פרסום לפי סעיף 11.983 (ג)(1) לתקשי"ר.

יוער, כי בפסקה 18.242 לתקשי"ר נקבע הליך הטלת התפקיד במשרה שהמינוי לה טעון אישור הממשלה: "1. כמפורט בפסקה 18.241, במשרה שהמינוי לה טעון אישור הממשלה, ניתן להטיל את מילוי התפקיד באופן זמני על עובד מדינה אחר ולא על אדם שאינו עובד המדינה. בהתאם, ככלל, מינוי זמני לתפקיד כאמור נדרש להיות מבין העובדים הבכירים הנמנים על הסגל המקצועי הקבוע של שירות המדינה; 2. מינוי בפועל של עובד מדינה למשרה שהמינוי לה טעון אישור הממשלה, כאמור בפסקה 18.241, מותנה בעמידה בדרישות הסף שנקבעו בתיאור התפקיד של המשרה".

על-פי הנמסר מהנציבות, והגם שבסעיף 18.242 לתקשי"ר נקבע כי תנאי למילוי תפקיד הטעון אישור ממשלה באופן זמני נדרש להיות מבין העובדים הבכירים הנמנים על הסגל המקצועי הקבוע של שירות המדינה, הרי שפרשנות הנציבות – לפיה היא נהגה גם כאן – היא ש"הסגל המקצועי הקבוע" מתייחס לעובדי המדינה שמועסקים בתפקידים קבועים בתקן, והשייכים לסגל הבכיר בשירות המדינה, כלומר מועסקים במתח דרגות 42-44 ומעלה.

צילום זיכרון דברים מוועדת השירות מיום 19.11.25, מצורף ומסומן מש/5.

24. ביום 20.11.25, התכנסה ועדת בחירה במשרד המשפטים לפי סעיף 11.983 לתקשי"ר (בעניין "הליך איוש משרה זמנית"). בסופה של הוועדה, אשר בפניה גם הופיע המשיב 4, נקבע כי "לאור כל האמור, מצאו חברי הוועדה, כי השופט (בדימוס) בן חמו עומד בכל הדרישות לתפקיד כנדרש הן בפסק דינו של בית המשפט העליון וכן כנדרש מעובד מדינה בכיר בשירות המדינה, ועל כן החליטו פה אחד, לבחור בו כמועמד מתאים וראוי לתפקיד".

צילום פרוטוקול הוועדה שהתכנסה מכוח סעיף 11.983 לתקשי"ר מיום 20.11.25, מצורף ומסומן כנספח מש/6.

25. בהמשך לקביעת הוועדה, התבקש כב' השופט (בדימוס) בן חמו למלא מספר טפסים נדרשים, וביניהם – שאלון ניגוד עניינים ושאלון זיקות פוליטיות. בהמשך, בהתאם להצהרותיו ולבקשת נציבות שירות המדינה, נשלח מענה מטעם הייעוץ המשפטי למשרד המשפטים לנציבות שירות המדינה ולייעוץ המשפטי בה, לפיו על סמך הצהרותיו של המשיב 4, לא עולה מניעה משפטית למינוי המשיב 4 בהיבטים של חשש לניגוד עניינים או זיקה פוליטית.

צילום הסדר למניעת ניגוד עניינים בהעסקה של המשיב 4, בהשחרת פרטים, מצורף ומסומן מש/7. כנספח

26. בהמשך לכך, ביום 20.11.25, אישר מ"מ נציב שירות המדינה את קיום ההיוועצות לצורך הטלת תפקיד. במכתבו לשר המשפטים, צוין בין היתר כך: "ועדת הבחירה של משרד המשפטים אשר מצאה את השופט בן חמו מתאים להיקלט כעובד מדינה בכיר במשרד המשפטים, בחנה גם את עמידתו בקריטריונים שנקבעו בבג"ץ 3454-11-25 ח"כ אביחי בוארון ואח' נ' היועצת המשפטית לממשלה ואח' (ניתן ביום 16.11.25) ומצאה אותו עומד בדרישות התפקיד. לאור זאת, ולאור מכתבה של סגנית היועמ"ש במשרד המשפטים שהודיעו על עריכת הסדר ניגוד עניינים לשופט בדימוס בן חמו והאומר שלדעתה לא עולה מניעה משפטית בהיבטי ניגוד עניינים וזיקה פוליטית, הריני לאשר כי קוימה עימי היוועצות ביחס להטלת התפקיד המבוקשת".

צילום אישור היוועצות מטעם מ"מ נציב שירות המדינה, מצורף ומסומן מש/8.

27. לאחר מכן, ועוד באותו היום, קיבל שר המשפטים את ההחלטה מושא העתירה.

צילום כתב הטלת התפקיד עליו חתם שר המשפטים, מיום 20.11.25, מצורף ומסומן מש/9.

בחינת החלטת שר המשפטים בראי אמות המידה שנקבעו בפסק הדין

28. כפי שיוצג להלן, בהחלטת השר שניצבת כעת לביקורתו של בית המשפט הנכבד נפלו פגמים משפטיים מהותיים המצדיקים את הפיכת הצווים על-תנאי שהוצאו במסגרת העתירות למוחלטים, באופן שיורה על בטלות ההחלטה על מינויו של המשיב 4. כבר עתה יובהר כי אין באמור כדי להטיל דופי במשיב 4, וכי עניינם של הפגמים בהליך מינויו.

נפנה לעמוד על עיקרי הפגמים שדבקו בהחלטת השר.

החלטת השר התקבלה בניגוד לאמות המידה המפורשות שנקבעו בפסק הדין

29. כמפורט לעיל, אחת מאמות המידה המרכזיות שנקבעו בפסק הדין, כמגבלה על הפעלת סמכותו של שר המשפטים מכוח סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה במקרה הפרטני שלפנינו, היא כי "העברת סמכות כבענייננו צריכה להיעשות לעובד מדינה בכיר, משפטן מובהק, שתחום עיסוקו, בעבר או בהווה, כרוך בהפעלת שיקול דעת בתחום התביעה או החקירה הפלילית" (מתוך המגבלות שקבעה כב' השופטת וילנר בסעיפים 63 ו-80 לפסק דינה).

יודגש, כי הקביעה בפסק הדין לפיה השר מוסמך להטיל את סמכות היועצת המשפטית לממשלה ללוות חקירה פלילית קונקרטית במקרה דנן רק על "עובד מדינה בכיר" נובעת, בראש ובראשונה, מלשונו המפורשת של סעיף 23א(ד), לפיה הטלת תפקיד תיעשה "על עובד מדינה אחר", כמו גם מעצם החריגות (אותה הגדיר בית המשפט כ"נסיבות ענייניו הקיצוניות והנדירות") שיש בעצם הטלת הסמכות על מי שאינו גורם ביעוץ המשפטי לממשלה או בפרקליטות המדינה (סעיף 80 לפסק דינה של כב' השופטת וילנר).

30. ואולם שר המשפטים, במכתב ההיוועצות אותו שלח למ"מ נציב שירות המדינה ביום 18.11.25, כחלק מדרישותיו הסטטוטוריות של סעיף 23א(ד), מלמד על החלטתו הברורה להטיל את התפקיד על מי שאינו עובד מדינה בכיר "משכך, החלטתי להטיל את התפקיד על שופט מחוזי בדימוס בעל ידע וניסיון בתחומים הרלוונטיים לתפקיד, אשר ייקלט לצורך משימה ארעית זו לשירות המדינה ויועסק באופן זמני כעובד מדינה בכיר" (סעיף 8 למכתב ההיוועצות).

31. אין חולק, אפוא, כי שר המשפטים קבע את עמדתו העקרונית כי אין בכוונתו להטיל את תפקיד היועצת המשפטית לממשלה על אדם שהוא "עובד מדינה בכיר" פעיל בשירות המדינה, אלא על אדם המצוי מחוץ לשירות שירות המדינה שיהיה צורך לקלוט אותו "אד הוק", ובאופן זמני.

32. החלטה זו של השר, אשר עמדה ביסוד הפעלת הסמכות כולה על-פני 48 השעות שלאחר מכן, מרוקנת מתוכן את דרישתו המפורשת של סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה – "היה נושא משרה מנוע מלעסוק בעניין מסוים במסגרת תפקידו, רשאי השר, לאחר התייעצות עם נציב השירות, להטיל על עובד מדינה אחר למלא את התפקיד באותו עניין עד שתוסר המניעה"; והוא גם סותר חזיתית את אחת המגבלות העיקריות להפעלת סמכות השר, שנקבעו באופן מפורש בפסק הדין.

דרישת "עובד המדינה" המנויה מפורשות בסעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה אינה דרישה טכנית או פורמלית, אלא דרישה מהותית, הנובעת מתכליתו של הסעיף – לשמור על רציפות תפקודית של שירות המדינה, במצב בו בעל תפקיד בכיר אינו יכול למלא את תפקידו באופן מלא או חלקי. דרישה זו מקפלת בתוכה את ההכרח להבטיח כי הטלת התפקיד באופן זמני תהא על מי שהוא עובד מדינה, על כל המשמעות הנלווית לכך, כבר בזמן התגבשות המניעה בעניינו של נושא המשרה. שאם לא כן, ניתן יהיה לקלוט באופן זמני, בפטור ממכרז, כל אדם המצוי מחוץ לשירות המדינה ולהטיל עליו את התפקיד של נושא משרה בשירות המדינה, ובכך לעקוף ולרוקן מתוכן לחלוטין את דרישת "עובד המדינה" הקבועה בסעיף 23א(ד).

טלו למשל מצב שבו משרת מנהל רשות האוכלוסין מתפנה ונדרש לאייש אותה בממלא מקום, עד למינויו של בעל תפקיד קבוע. היעלה על הדעת כי במצב שכזה, ייקלט לשירות המדינה אדם שאינו עובד מדינה, כעובד בכיר במשרד הפנים, אך ורק למטרה של הטלת

התפקיד במילוי מקום? או למשל, מצב שבו מנהל רשות המיסים איננו יכול לטפל בסוגיה מסוימת, בשל ניגוד עניינים נקודתי, האם במצב שכזה רשאי שר האוצר לגייס אדם שאיננו עובד המדינה באופן זמני, למטרה היחידה של הטלת הטיפול באותה משימה? גישה שכזו חותרת כאמור תחת התכלית של סעיף 23א, והיא אינה תואמת את הפרשנות הנוהגת בהטלות התפקיד הרבות הנעשות כדבר שבשגרה מכוח סעיף 23א, על הוראותיו השונות.

כך הוא הדין על דרך הכלל, וכך בפרט בשים לב למרכזיותה של אמת מידה זו בפסק דינו של בית המשפט הנכבד **ובצורך להציבה כמגבלה מהותית** על הפעלת סמכות השר, נוכח מעמד העל שניתן לעצמאות מערכת אכיפת החוק ולצורך החיוני לצמצם עד כמה שניתן את החשש מפני חדירתם של שיקולים פוליטיים ושיקולים זרים באמצעות קביעת זהות תובע מלווה על ידי שר המשפטים עצמו.

33. זאת ועוד, קריאת לשונו הפשוטה של הסעיף מלמדת על כך שעובד המדינה שניתן להטיל עליו את התפקיד הוא עובד מדינה ששירת כעובד מדינה קבוע בשירות המדינה בעת התגבשות המניעה. לא כך פעל שר המשפטים במקרה שלפנינו, כאשר הוא מרוקן מתוכן הן את דרישות החוק עצמו, והן את אמות המידה המפורשות שנקבעו בפסק הדין. מצב שבו שר המשפטים בוחר לקלוט גורם חיצוני שאינו נמנה על שירות המדינה, לצורך ליווי חקירה פלילית מסוימת, פורץ את הגדרות שפסק הדין ניסה להציב. זוהי סיטואציה שמאפשרת לשר לפסול באופן קטגורי, כפי שעשה בפועל, כל גורם בשירות המדינה, גם אם מדובר ב"משפטן מובהק, שתחום עיסוקו, בעבר או בהווה, היה כרוך בהפעלת שיקול דעת בתחום התביעה או החקירה הפלילית".

34. עוד יושם אל לב, כי ישנו הבדל תהומי בין הצעות בית המשפט הנכבד בדיון בבג"ץ-18615-11-25, לפיהן המותב הנכבד הוא שיקבע את זהות הגורם הממונה באמצעות צו שיפוטי, שיינתן מכוח סמכותו של בית המשפט הנכבד לתת סעד מן הצדק - לבין שימוש עצמאי מצידו של שר המשפטים, בהיותו דרג פוליטי, בבואו להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 23א(ד) לפי הכללים הקבועים שם ובהתאם לקביעות של פסק הדין. זאת, גם בשונה מהמתווה שהוצע על-ידי הפרקליטות בהודעת העדכון מיום 13.11.25, לפיה בית המשפט הנכבד יקבע את זהותו של שופט של בית המשפט העליון בדימוס שימונה מכוח סעיף 12 לחסד"פ, אשר יאפשר את מינויו, הגם שאינו עובד מדינה.

מכתב ההיוועצות שהתניע את הפעלת הסמכות כולה נעשה ללא ליווי משפטי

35. מכתב ההיוועצות ששלח שר המשפטים, ביום 18.11.25, אל מ"מ נציב שירות המדינה, ואשר התניע את ההליך כולו למינוי המשיב 4, נעשה ללא ייעוץ משפטי. האמור בו – ובעיקר מה שלא נאמר בו – היווה את התשתית העובדתית והמשפטית עליה נבנה המשך ההליך כולו, בבחינת "כזה ראה וקדש", באופן שהפגם שדבק בו השתרשר הלאה לאורך ההליך כולו.

36. בהקשר זה, נדגיש כי החובה החלה על השר להיוועץ ביעוץ המשפטי במסגרת הליכי מינוי המצויים בסמכותו היא בבחינת המסד והטפחות לתקינות הליכי המינוי בשירות הציבורי (ראו, למשל, הנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 1.1500 בעניין "בדיקת מינויים על-ידי היועצים המשפטיים למשרדי הממשלה" (23.6.1999); הנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 6.5000 בעניין "מינויים בחברות ממשלתיות ובתאגידים ציבוריים" (9.11.2003)).

כך על דרך הכלל, וכך בפרט במינויים מורכבים ורגישים כמו מקרה שלפנינו.

תשתית עובדתית פגומה בדבר היעדרם לכאורה של עובדי מדינה וסטייה ברורה מקביעות פסק הדין

37. במכתב ההיוועצות מיום 18.11.25, שר המשפטים מגלה דעתו באופן ברור כי אין בכוונתו להטיל את התפקיד הרגיש של ליווי חקירה פלילית במקום היועצת המשפטית לממשלה על עובד מדינה בכיר מכהן, כדרישת החוק ופסק הדין. שר המשפטים קובע בעצמו – הלכה למעשה ובחוסר סמכות – מבחן רחב הרבה יותר של מניעות מזו שכבר נקבעה בפסק הדין, אשר מתייחס לכל מי "אשר אין לו כפיפות מקצועית או ניהולית למערך הייעוץ המשפטי לממשלה ולפרקליטות המדינה" ו"שאינו מצוי עמם בקשרי עבודה קרובים".

מבחן זה משתרע למעשה על כל עובד מדינה בכיר שעומד באמות המידה שנקבעו בפסק הדין. יתרה מכך, מבחן זה כלל לא נקבע בפסק הדין, ואימוצו מרוקן מתוכן את עיקר פסק הדין.

38. זאת ועוד, בפסק דינה קובעת כב' השופטת וילנר כי אין בהעברת הסמכויות של היועצת המשפטית לממשלה כדי להטיל דופי במוסד הפרקליטות עצמו, וכי העברת הסמכויות של השר מעבירה סמכויות פיקוח על החקירה מהיועצת לשית בלבד, ולא של גורמים אחרים בפרקליטות. עוד צוין בפסק הדין, כי אין מניעה שהגורם שיוסמך ללוות את החקירה יעזור בגורמים בתוך הפרקליטות "שכן מטבע הדברים לשם מילוי תפקיד הפיקוח על החקירה יש צורך בפרקליטים שיעסקו בליוויה" (סעיף 60 לפסק הדין). משמעות הדבר, בבחינת קל וחומר, היא שעצם קיומם של קשרי עבודה עם גורמים שונים בפרקליטות או ביעוץ המשפטי, אינם מקימים כשלעצמם מניעה להפעלת הסמכות על ידי שר המשפטים.

39. פגם יסודי זה, קרי, ריקון מתוכן של אחת מאמות המידה והמגבלות המרכזיות שנקבעו בפסק הדין להפעלת הסמכות החריגה בסעיף 23א(ד) לחוק, מצטרף לפגם יסודי נוסף והוא התשתית העובדתית החסרה שהעמיד השר ביסוד פנייתו להיוועצות עם מ"מ נציב שירות המדינה.

עיון במכתב ההיוועצות שנשלח למ"מ נציב שירות המדינה, יומיים בלבד לאחר שפורסם פסק דינו של בית המשפט הנכבד, מלמד כי השר לא הניח כל תשתית עובדתית בפני מ"מ הנציב לתמיכה בטענתו כי אין עובדי מדינה בכירים כלשהם שניתן להטיל עליהם את

תפקיד היועצת המשפטית לממשלה מכוח סעיף 23א(ד) לחוק, ומכוח הוראתו המפורשת של פסק הדין. כל שנכתב הוא כך :

"בחנתי את האפשרות למנות עובד מדינה מכהן, אך הדבר לא עלה בידי נוכח הקשיים המשמעותיים באיתור עובד מדינה מכהן שהינו בעל בכירות, ידע משפטי וניסיון בתחומים הרלוונטיים, אשר אין לו כפיפות מקצועית או ניהולית למערך הייעוץ המשפטי לממשלה ולפרקליטות המדינה, שאינו מצוי בקשרי עבודה קרובים, ונכון לקחת על עצמו את התפקיד".

עיון בתשתית העובדתית שעמדה ביסוד הפעלת הסמכות כולה מלמד כי השר לא כלל בפנייתו פירוט כלשהו בדבר היקפה של הבחינה שנערכה על-ידו ; באילו רשויות מרשויות המדינה עובדים עובדי המדינה הבכירים אליהם פנה השר ; באיזה הליך נעשתה הפניה ובאמצעות מי ; עם מי התייעץ השר בעניין, וכדומה. בהקשר האחרון נזכיר את דבריו של חבר הכנסת סעדה, לפיהם הציע לשר מועמדים לשם הטלת התפקיד עליהם – אמירה שלא הוכחשה על-ידי השר.

40. בית המשפט הנכבד עמד על חשיבות ההקפדה על קיומה של תשתית עובדתית, שהיא בבחינת ערובה יסודית לכך שהפעלת הסמכות תעשה על יסוד שיקולים עניינים בלבד, תוך הדרתם של שיקולים זרים להחלטה. מקום בו התשתית העובדתית אינה מפורטת כלל ועיקר, נפגמת ההחלטה באופן יסודי, עד כדי הצדקה לביטולה. כך תמיד, וכך בפרט בעניינו.

נזכיר, כי בית המשפט הנכבד עמד בפסק דינו בבג"ץ 18615-11-25 על חשיבות "עצמאותה של מערכת אכיפת החוק והיותה נקייה מהשפעות ומלחצים פוליטיים", תוך שהוא מציין כי המשפט הישראלי מעניק לכך מעמד של "עיקרון על חשוב ביותר בשיטתנו המשפטית" (סעיף 42 לפסק דינה של כב' השופטת וילנר).

עוד נקבע בפסק הדין כי פוליטיזציה של המשפט הפלילי היא "תופעה חמורה ביותר שנמנית עם סממניו המובהקים של משטר רודני" (סעיף 10 לפסק הדין של כב' השופט שטיין) ; וכי "עצמאות רשויות אכיפת החוק היא מן הערובות החשובות ביותר לשמירה על הדמוקרטיה, והיא עומדת בבסיסו של שלטון החוק" (סעיף 4 לפסק דינה של כב' השופטת כנפי-שטייניץ).

עקרונות יסוד אלו הובילו את בית המשפט הנכבד, לצד הותרת הסמכות בידי שר המשפטים להפעיל את סעיף 23א(ד) בעניין הטלת תפקיד היועצת המשפטית לממשלה על עובד מדינה אחר, להציב בצדה תמרורי אזהרה בוהקים, ובלשון פסק הדין : "התערבות פוליטית בעבודת גורמי האכיפה מהווה סכנה חמורה לשלטון החוק וליסודות הדמוקרטיה. מקום בו חודרים שיקולים פוליטיים להליכי החקירה וההעמדה לדין ומשפיעים על ההחלטות המתקבלות, הדבר פוגע בגרעין הלגיטימציה של הליכים אלה. בכך נפגע העיקרון הבסיסי של שוויון בפני החוק, שכן הדין הפלילי חדל להיות מוחל באופן הוגן ושוויוני על כלל האזרחים, ועשוי לשמש כלי-שרת בידי בעלי שררה לקידום מטרותיהם" (סעיף 5 לפסק דינה של כב' השופטת כנפי-שטייניץ).

41. על-כן, ובשים לב למהותה של הסמכות החריגה בה עסקין ופגיעתה המובנית בעצמאות מערכת אכיפת החוק וניתוקה מהדג הפוליטי, נדרש היה השר להניח תשתית עובדתית מוצקה ומשכנעת לכך ש"אין בנמצא עובדי מדינה" שניתן ליישם באמצעותם את פסק הדין. זאת, בפרט לאור החשש כי ההחלטה הגורפת להדיר את עובדי המדינה המכהנים, שעומדים באמות המידה של פסק הדין, באשר הם, נובעת מכך שאינם עונים על הציפייה, אותה תיאר בדבריו חבר-הכנסת סעדה ביחס לגורם עליו יוטל התפקיד.

בית המשפט הנכבד הבהיר לא אחת, לרבות בפסיקותיו בהרכבים מורחבים, כי ככל שעסקין בהחלטה מינהלית משמעותית יותר, כך מגביהה את קומתה החובה בדבר איסוף וגיבוש תשתית עובדתית. ובלשון בית המשפט הנכבד: "בכלל החובות המנהליות המוטלות על השר, נמנית גם החובה להניח תשתית עובדתית נאותה בטרם קבלת החלטה, כמו גם שקילת מכלול השיקולים הרלוונטיים; וכנכבד-משקל ההחלטה – כך נטל איסוף החומרים והנתונים הרלבנטיים (ברק-ארז, 447)" (בג"ץ 8987/24 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' הכנסת, סעיף 38 לפסק דינה של כב' השופטת וילנר (2.1.2025)).

עוד נקבע בפסיקתו של בית המשפט הנכבד כי "מידת הסבירות מחייבת כי המשקל של הנתונים שלפני הרשות יהיה כבד יותר ככל שההחלטה המינהלית מורכבת יותר או פגיעתה קשה יותר. פגיעה קשה במיוחד בזכות יסוד צריכה להתבסס על נתונים מהימנים ומשכנעים במיוחד. בע"ב 2/84, [10]3, בעמ' 249-250, אמר הנשיא שמגר: "...לגבי שלילתן של זכויות יסוד, לא די בראיות המתפרשות לכאן ולכאן... כגודל הזכות כך גם גודלה ועוצמתה של הראיה, המשמשת יסוד להחלטה בדבר הפחתתה של הזכות". וראו גם: בג"ץ 159/84 שאהין נ' מפקד כוחות צה"ל באזור רצועת עזה [12], בעמ' 327; בג"ץ 680/88 שניצר נ' הצנור הצבאי הראשי ואח' [13], בעמ' 637". (בג"ץ 987/94 יורונט קווי זהב (1992) בע"מ נ' שרת התקשורת, פס' 11 לפסק דינו של כב' השופט זמיר (16.11.1994)).

42. למקרא מכתב ההיוועצות של שר המשפטים, ניכר שגם לא פורטה בו כלל ועיקר התשתית העובדתית שעמדה ביסוד הליך בחינת יתר התנאים והמגבלות שנקבעו בפסק הדין. הוזה אומר, אין כל תשתית עובדתית המלמדת על המתכונת שבה בחן שר המשפטים האם מדובר במועמדים העונים על ההגדרה "משפטן מובהק, שתחום עיסוקו, בעבר או בהווה, כרוך בהפעלת שיקול דעת בתחום התביעה או החקירה הפלילית". והדברים נכונים אף ביחס לסעיף 9 למכתב ההיוועצות, במובן זה שהשר לא מציין כיצד בחר להטיל את התפקיד דווקא על המשיב 4 ולא על מועמדים אחרים, ככל שאכן נבחנו כאלה, ומדוע הוא היה עדיף על מועמדים אחרים מבחינת מידת התאמתו על-פי הכללים שנקבעו בפסק הדין. בעניין זה, כאמור, לא נפרשה כל תשתית עובדתית.

43. לעניין הקשר הישיר בין ההכרח להעמיד תשתית עובדתית איתנה ומפורטת בראשית הפעלת הסמכות לבין הבטחת תקינות ההליך כולו, לרבות במישור שיקול הדעת, ראו והשוו:

"בהמשך לכך, אבקש להוסיף הערה קצרה באשר לעמוד התווך הראשון – ביסוס ההחלטה על תשתית עובדתית ראויה. לא אחת מתעוררות שאלות באשר להיקף הראוי של הביקורת השיפוטית על החלטות מינהליות מההיבט של מרחב שיקול הדעת שניתן לרשויות. אולם, כאשר מדובר בתשתית העובדתית של ההחלטה, שאלות אלה אינן מתעוררות מדעיקרא. שיקול דעתן של הרשויות – לרבות רשויות תכנון – אמור לקבל משקל נכבד כאשר הליך קבלת ההחלטה עמד בסטנדרטים בסיסיים של איתנות עובדתית. אם לא כן – מדובר אך במראית עין של שיקול דעת. אין מקום להליך מינהלי במתכונת של "נעשה ונשמע" – כך שתחילה תאושר התוכנית ורק לאחר מכן יתקבל המידע הרלוונטי על היקף הזיהום במקום. הדברים נכונים בהקשרן של החלטות בתחום התכנון והבנייה, כפי שהם נכונים בהקשרים מינהליים אחרים (ראו למשל: חוות דעתי בבג"ץ 3842/18 מכלוף נ' השר לביטחון פנים (19.2.2020) [פורסם בנבו]; בג"ץ 1591/18 פלונית נ' שרת המשפטים, פסקאות 58-56 (17.9.2020) [פורסם בנבו] (להלן: בג"ץ 1591/18); בג"ץ 5309/18 התאחדות המלונות בישראל נ' משרד הפנים, פסקה 73 (6.1.2021) [דנ"מ 4753/19 עיריית הרצליה נ' הוועדה לתכנון מתחמים מועדפים לדירור, פסקה 3 לפסק דינה של כב' השופטת ברק-ארז (6.5.2021)].

חשש מפני חדירתם של שיקולים פוליטיים להליך הפעלת הסמכות

44. הפגמים שפורטו לעיל, מתווספים לחשש הטבוע מפני חדירתם של שיקולים פוליטיים זרים ביחס להפעלת סמכות כה רגישה וחריגה, הנוגעת לחקירה פלילית מתנהלת.

כאמור לעיל, חשש זה קיבל אישוש פוזיטיבי מאמירותיו המפורשות של חבר הכנסת סעדה שהובאו בפתח התגובה. עניין לנו, אפוא, בראיות מינהליות רלוונטיות להוכחתם של שיקולים זרים, אשר לכל הפחות מצדיקות את העברת הנטל אל השר להבהיר אחרת. וכל זאת, מקום בו סגן ראש הממשלה ושר המשפטים, הוא השר שמוביל את החלטת הממשלה מס' 3125 לסיום כהונתה של היועצת המשפטית לממשלה.

45. לעניין עמדת הפסיקה באשר לצורך להעביר את הנטל להוכחת היעדרם של שיקולים זרים, מקום בו מתגלים פגמים משמעותיים בהליך המינהלי, ראו בג"ץ 1745/91 **אי.סי.אס מערכות כבלים ישראל בע"מ נ' המועצה לשידורי כבלים** (14.5.91), פסקה 6:

"על כן מקובל עלינו, כי לעתים ניתן להתגבר על חזקת החוקיות - ממנה נהנית פעולת הרשות ושמכוחה מוטל הנטל על העותר להוכיח טענתו בדבר שיקולים פוליטיים פסולים על ידי נתונים אובייקטיביים שיש בהם להצביע לכאורה על שיקול פוליטי פסול (ראה בג"ץ 571/89 צבי מוסקוביץ נ. מועצת השמאים, מד(2) 236). כך למשל, החלטה חפוזה ללא התייעצות מוקדמת, ללא בחינת החלופות, ללא בדיקה ומחקר, ללא נתונים אובייקטיביים המעידים על כשרות עשויה לאשש הקשר נסיבתי שיש בו, במקרים

מתאימים, כדי להצביע על שיקול פסול, ויש בה על כן להעביר את נטל הבאת הראיות על שכם הרשות השלטונית. בעתירה שלפנינו, אין כל נתונים אובייקטיביים שיש בהם כדי להעביר את "נטל התשובה" על שכם המשיבה מס' ו'.

השתרשות כלל הפגמים האמורים במעלה הליך ההיוועצות

46. הפגמים שנסקרו לעיל, שדבקו במכתב ההיוועצות של שר המשפטים אל מ"מ נציב שירות המדינה, אינו את הליך ההיוועצות בו מחויב השר ורוקנו אותו מתוכן.

47. בית המשפט הנכבד עמד בהזדמנויות רבות על חשיבותה של חובת היוועצות ועל חובות המשנה הנובעות ממנה ואשר חלות על בעל הסמכות שנדרש להיוועץ, ובענייננו – שר המשפטים. הולמות לעניין זה קביעותיו הברורות של בית המשפט הנכבד בבג"ץ 8404/00 **האגודה לזכות הציבור לדעת נ' שר התקשורת**, סעיף 3 לפסק דינו של כב' השופט זמיר (4.4.2001):

"לצורך קיום התייעצות חובה על הרשות להקדים ולהציג בפני הגוף המייעץ את עיקרי המידע הנוגע לעניין הנדון, כדי שאותו גוף יוכל לבדוק, לשקול ולגבש עצה כראוי. בין השאר, אם הרשות שוקלת קבלת החלטה מסוימת בשלב שלפני קיום התייעצות, מן הראוי שתביא אותה מבעוד זמן לידיעת הגוף המייעץ כדי שיוכל לשקול אותה ולחוות דעה עליה. בכלל זה, אם מוטלת על רשות חובת התייעצות לפני מינוי, והרשות גיבשה רשימה ראשונית של מועמדים אפשריים, מן הראוי שהרשות תציג רשימה זאת בפני הגוף המייעץ כדי שיוכל לשקול ולחוות דעה גם לגבי מועמדים אלה.

הרשות חייבת לתת לגוף המייעץ הזדמנות נאותה לשקול את העניין הנדון, לגבש דעה ולהציג את העצה, ובעיקר לתת לו שהות סבירה לצורך זה לפי נסיבות העניין, ולא לדחוק בו לתת עצה על אתר או במועד קצר שאינו מאפשר לגבש דעה כראוי, אלא אם בנסיבות העניין קיימת דחיפות רבה".

דברים אלו, כאילו נכתבו על עניין של העתירות שלפנינו, ונפנה בהקשר זה לכל הפגמים בתשתית העובדתית שדבקו במכתב ההיוועצות של שר המשפטים מיום 18.11.25, ובמרכזם: היעדר תשתית עובדתית ביחס למספר עובדי המדינה הבכירים אליהם פנה השר בטרם הגיע למסקנה שלא יעלה בידו להטילם עליהם את תפקיד היועצת המשפטית לממשלה לליווי החקירה; כיצד פנה אליהם השר ואיך בחן האם הם עומדים בתנאי פסק הדין; האם ערך השוואה בין מועמדים שונים שעל בסיסה בחר במשיב 4 לתפקיד, ואם כן – מה הביא אותו לבחור דווקא בו מכלל הגורמים אליהם פנה.

פגמים שלובים אלו – היעדרה של תשתית עובדתית, פניית השר להיוועצות ביחס להטלת תפקיד על מי שאינו עובד מדינה בניגוד ללשון הסעיף המסמך ולקביעותיו הברורות של פסק הדין בנושא, ללא פניה מצידו לייעוץ משפטי בשלב זה; כמו-גם הליך ההיוועצות שנפגם בשל התבססותו על פניית השר והליך הבחירה שבעקבותיה – יורדים לשורשה של החלטת השר, אף מבלי להידרש לעניינו הפרטני של המשיב 4 עצמו.

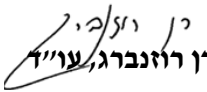
העיקר העומד כאן לבחינה הוא אופן קבלת ההחלטה של שר המשפטים. בכך נמצאו פגמים חמורים ומהותיים – הן בהליך, הן בשיקול הדעת – וזאת כאשר יומיים בלבד לפני שנשלח מכתב ההיועצות הבהיר בית המשפט הנכבד בעניין שלפנינו ממש, כי יש "להקפיד הקפדה יתרה על קיום הליך סדור כהלכתו. קיום הליך תקין מהווה ערובה נוספת לכך שהשימוש בסמכות זו ייעשה כהלכה, ולא ינוצל, חלילה, למטרות זרות" (סעיף 9 לפסק דינה של כב' השופטת כנפי שטייניץ).

48. נראה שדי בפגמים שנפלו בהליך קבלת ההחלטה ובהליך ההיועצות בו מחויב השר, כמו גם בעצם הטלת המינוי על מי שאינו מכהן כעובד מדינה בכיר **קבוע**, תוך ניסיון לעקוף את המגבלה המפורשת שנקבעה בפסק הדין והמגבלה הקבועה בסעיף 23 לחוק שירות המדינה מינויים – בדרך של קליטה במשרה זמנית לשירות המדינה של מי שכלל אינו עובד מדינה – כדי להביא לביטול ההחלטה על מינויו של המשיב 4. זאת, מבלי שיהיה צורך לעסוק בטענות שהועלו נגד הבחירה דווקא במשיב 4.

49. לאור כלל האמור לעיל, נבקש לטעון כי דין העתירות להתקבל וכי יש להורות על מתן צו מוחלט שיורה על ביטול החלטת השר מיום 20.11.25.

50. טרם חתימה, יובהר למען הסדר הטוב, כי מעת שהיועצת המשפטית לממשלה משכה ידה מעיסוק בחקירה החל מיום 6.11.25, היא אף לא היתה מעורבת בגיבוש תגובה זו, אשר מוגשת לבית המשפט על דעתם של פרקליט המדינה והמשנה ליועצת המשפטית לממשלה (משפט ציבורי-מינהלי).

היום, ו' בכסלו, התשפ"ו
26 בנובמבר, 2025

רן רוזנברג, עו"ד
סגן מנהל מחלקת הבג"צים
בפרקליטות המדינה

תוכן עניינים

מס'	שם הנספח	עמ'
מש/1	צילום כתב התשובה מטעם פרקליטות המדינה בבג"ץ 18615-11-25, על נספחיו	22
מש/2	מכתב השר לממלא מקום נציב שירות המדינה מיום 18.11.25	89
מש/3	מכתב מנכ"ל משרד המשפטים לוועדת השירות מיום 19.11.25	92
מש/4	צילום הצעת ההחלטה לוועדת השירות ודברי ההסבר	95
מש/5	צילום זיכרון דברים מוועדת השירות מיום 19.11.25	100
מש/6	צילום פרוטוקול הוועדה שהתכנסה מכוח סעיף 11.983 לתקשי"ר מיום 20.11.25	102
מש/7	צילום הסדר למניעת ניגוד עניינים בהעסקה של המשיב 4, בהשחרת פרטים	106
מש/8	אישור היוועצות מטעם ממלא מקום נציב שירות המדינה	109
מש/9	צילום כתב הטלת התפקיד עליו חתם שר המשפטים, מיום 20.11.25	111

נספח מש/1

צילום כתב התשובה מטעם
פרקליטות המדינה בבג"ץ 18615-
11-25, על נספחיו

עמ' 22

בג"ץ 18615-11-25

קבוע לדיון ליום 11.11.25

בבית המשפט העליון

בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

1. משמר הדמוקרטיה הישראלית

על ידי ב"כ עוה"ד דורון ברקת (מ.1 67106)

דרך אבא הלל 12 (מגדל חוגי), רמת גן, 5250606

טל': 03-6961011 ; פקס': 03-6961021

דוא"ל: mishmar.dem@gmail.com

העותרת

נ ג ד

1. שר המשפטים

2. נציב תלונות הציבור על השופטים

3. היועצת המשפטית לממשלה

4. פרקליטות המדינה

המשיבים

5. הפרקליטות הצבאית

כתב תשובה מטעם פרקליטות המדינה

פתח דבר

1. בהתאם להחלטות בית המשפט הנכבד מיום 9.11.25 ומהיום (10.11.25), ולקראת הדיון שנקבע בעתירה ליום 11.11.25, מתכבדים המשיבים 3-4 (להלן גם: **המשיבים**) להגיש את תגובתם לעתירה כדלקמן. יוער, כי בשל סד הזמנים הקצר, הדברים מובאים בתמצית.

2. עניינה של העתירה הוא בקשת העותרת לביטול החלטת שר המשפטים וסגן ראש הממשלה, חה"כ לוי (להלן: **המשיב 1**), מיום 6.11.25, להטיל על נציב תלונות הציבור על השופטים, השופט (בדימוס) אשר קולה (להלן: **המשיב 2**) את תפקידה של היועצת המשפטית לממשלה (להלן: **המשיבה 3**), באשר "לפרשיות הנוגעות להדלפת הסרטון מבסיס 'שדה תימן' ועבירות שיבוש משפט וחקירה שבוצעו לכאורה במסגרת הפרשה" (לשון הצו-על-תנאי בעמוד 1 לעתירה) (להלן: **החלטת השר**).

בנוסף, מבקשת העותרת כי בית המשפט הנכבד יוציא מלפניו צו ארעי, ולאחריו צו-ביניים, שיורה על התליית תוקפה של החלטת השר, וזאת עד למתן פסק דין סופי בעתירה. עוד מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על מתן צו ארעי, ולאחריו להופכו לצו-ביניים, שיורה על "ביטול תוקפו של כל מהלך מינהלי הנובע מהחלטת העברת הסמכות, לרבות כל הוראה שימסור או ינחה המשיב 2 במסגרת התפקיד שהמשיב 1 הטיל עליו שלא כדין" (סעיף 4 לעתירה).

3. החלטת השר היא המשך ישיר של החלטתו מיום 1.11.25, בה הוא קבע, בחוסר סמכות, כי היועצת המשפטית לממשלה מנועה מלעסוק בפרשת הדלפת הסרטון מבסיס "שדה תימן" וכי הוא מורה אותה – ואת כל הכפופים לה – "לחדול באופן מיידי מכל עיסוק בכל עניין הנוגע לחקירת פרשת שדה תימן וספיחיה, ומכל מעורבות בהליכי החקירה כאמור".

4. כפי שיפורט להלן, אין תקדים להתערבות כזו של דרג פוליטי בבחירת תובע מסוים לתיק מסוים בחקירה פלילית מתנהלת. יש בכך כדי ליצור תקדים מסוכן הבא לשנות את פני ההליך הפלילי, עצמאותו ושוויוניותו. במדינת ישראל הגורמים המנהלים הליכים פליליים הם גורמי החקירה והתביעה המוסמכים, ולא חוקרים או תובעים הממונים אד הוק בהחלטה של דרג פוליטי לטיפול בתיק קונקרטי.

לכן, עמדת המשיבים היא כי דין החלטת השר להתבטל, בשל הפגמים הבאים, שעיקרם מצוי באלה:

א. בהתאם להלכה הפסוקה, מדובר בהתערבות פוליטית פסולה בחקירה פלילית מתנהלת באמצעות הכתבת זהותו של התובע בידי דרג פוליטי;

ב. הפרה של כללי המשפט המינהלי הבסיסיים ביותר, ובהם החלטה על העברת סמכות מקום שאין סמכות שניתן להעבירה על-פי דין; פעולה בניגוד לחוות דעת של הייעוץ המשפטי לממשלה; פעולה שהתקבלה על יסוד שיקולים זרים; ללא קיום חובת ההיוועצות הקבועה בחוק ותוך 'סימון המטרה מסביב לחץ'; סטייה מהחלטת עבר שהתקבלה באותו נושא ממש מאחורי 'מסך בערות', וזאת ללא כל הנמקה והתייחסות לכך;

ג. ההחלטה בדבר הטלת תפקיד תובע שילווה חקירה פלילית, לרבות החלטות בסופה, על מי שמעצם הגדרתו כנציב תלונות הציבור על שופטים ימצא בסיטואציה חריפה של ניגוד עניינים מוסדי אל מול השופטים בערכאות הפליליות הנתונים לביקורתו; וזאת בניגוד לדין הכללי ואף בניגוד להוראות מפורשות בחוק נציבות תלונות הציבור על שופטים.

5. מן האמור לעיל, וכפי שיורחב בהמשך, עולה כי החלטות אלו של המשיב 1, מיום 1.11.25 ומיום 6.11.25, הן החלטות בלתי חוקיות מיסודן, המבקשות לקבוע תקדים מסוכן והרסני לשלטון החוק, לפיו בכוחו של שר המשפטים להתערב בחקירה משטרתית פרטנית, בעודה מתנהלת, באמצעות מינוי תובע מסוים הממונה ישירות על-ידו. החלטה זו, אשר נפגמה בפגמים משפטיים שורשיים רבים, סותרת מושכלות יסוד בדבר עצמאות מערכת אכיפת החוק והיותה בלתי תלויה בשר המשפטים או בכל חבר ממשלה אחר.

כך נקבע כבר בשנת 1962 במסקנות דוח ועדת אגרנט; כך נקבע שוב, לפני חצי יובל שנים, בדוח ועדת שמגר בעקבות פרשת 'בר-און – חברון'; כך, מורה אותנו חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982; וכך נקבע אף בפסיקתו של בית המשפט הנכבד ובהנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 4.1001 בעניין עצמאות התביעה הפלילית.

6. לכל אלו, הפנה שר המשפטים עורף, במודע ובכוונה מלאה, תוך שהוא מתעלם מעמדה מפורשת של מערך הייעוץ המשפטי לממשלה – בהיותו הפרשן המוסמך של הדין עבור רשויות המדינה (כל עוד לא נקבע אחרת על-ידי בית משפט) – המבהירה לו את אי חוקיות החלטתו. בעשותו כן, פעל שר המשפטים בניגוד להלכה הפסוקה בכגון דא ובניגוד לצו-הביניים עליו הורה בית המשפט הנכבד ביום 10.8.25, בבג"ץ 18225-06-25 ואחרים, בו נקבע מפורשות כך:

"[...] החלטת הממשלה על פיטורי היועצת המשפטית לממשלה לא תיכנס לתוקף, על כל המשתמע מכך, עד למתן החלטה אחרת. בכלל זאת, לא יחול בתקופה זו כל שינוי בסמכויות היועצת המשפטית לממשלה; בסדרי העבודה הנוהגים בינה לבין הממשלה; במעמדן הנורמטיבי של חוות הדעת של הייעוץ המשפטי לממשלה והחלטות רשויות התביעה; ולא יוכרז על מחליף או ממלא מקום" (סעיף 1 להחלטה, ההדגשות אינן במקור – הח"מ).

7. לפיכך, ובשים לב לאי החוקיות המובהקת של החלטות המשיב 1 מיום 1.11.25 ומיום 6.11.25, המבקשות לכאורה ליטול את סמכויות היועצת המשפטית לממשלה ולהטילן על תובע שהוא עצמו מינה (המשיב 2), ועל-ידי כך להביא להתערבות פוליטית בוטה בחקירה פלילית פרטנית שמנהלת משטרת ישראל, נדרש לעמדת המשיבים להורות על הפיכתו של הצו על תנאי שניתן ביום 9.11.25 לצו מוחלט שיורה על ביטול החלטת שר המשפטים.

8. לעמדת המשיבים, יש לאפשר למשטרת ישראל להשלים את חקירת הדלפת הסרטון בפרשת 'שדה תימן' ועבירות נוספות הקשורות באירוע ההדלפה, בליווי פרקליטות המדינה, כמקובל בתיקים המנוהלים ללא מעורבות היועץ המשפטי לממשלה, וללא כל התערבות פוליטית מצידו של שר המשפטים.

9. זאת ועוד, יש ליתן צו-ביניים, שיורה על הקפאת החלטת המשיב 1.

בהקשר זה, יצוין כי עם הטלת התפקיד עליו, פנה המשיב 2 למשטרת ישראל והעומד בראשה, וכן לגורמים בפרקליטות המדינה, להעברת כלל חומרי החקירה לידי, וביום 7.11.25 שלח מכתב למפק"ל המשטרה כי בכוונתו לממש את התפקיד שהוטל עליו כל עוד לא יורה בית המשפט הנכבד אחרת באמצעות צו ביניים; בעוד שבתגובתו מיום 9.11.25 לעתירה ציין, כי "הנציב ימתין להכרעת בית המשפט הנכבד, ומובן שיפעל על-פיה".

לצד זאת, נדרש להוציא צו-ביניים, וזאת נוכח בקשות שונות שהופנו למפק"ל המשטרה, אשר החליט לאור המצב שנוצר ושיתואר להלן ביתר הרחבה, כי עד להכרעת בית המשפט הנכבד בנושא, חומרי החקירה לא יועברו לאף גורם שהוא מחוץ למשטרה. כך, למשל, ראו מכתבו של חה"כ משה סעדה, מיום 6.11.25, אל מפק"ל המשטרה בו נכתב כהאי לישנא (ההדגשה במקור):

"לתדהמתי דווח בערוצי התקשורת השונים, כי הודעת שאתה ממתין להכרעת בג"ץ וכי הנחית את ראש אגף חקירות ומודיעין במשטרה לדווח אך ורק לך. כמו כן דווח בערוצי התקשורת כי אתה מסרב להגיע לפגישה עם השופט קולה, שכאמור מונה לתפקיד בידי מי שהמסכות החוקית

עומדת לו לכך. כסגן ראש מח"ש וכמי שחקר עבירות של עשרות קצינים, אני מתריע בפניך כי מדובר בעבירה על החוק [ההדגשה במקור – הח"מ]. [...] אני מצפה ממך לבטל החלטה זו, ולשתף פעולה עם השופט בדימוס קולה עוד הערב [...] ככל שתבחר שלא לעשות זאת, בכוונתי לקדם דיון דחוף בוועדה לביטחון לאומי על התנהלותך ובמקביל לפעול להגשת תלונה אישית נגדך על שיבוש חקירה שאתה מבצע בכך שאתה מונע באופן אקטיבי מהגורם המלווה והמפקח, לקחת חלק בחקירה".

צילום מכתבו של חה"כ משה סעדה, מיום 6.11.25, מצורף בהמשך ומסומן **מש/12**.

10. אשר לעתירה בבג"ץ 3545-11-25, שהדיון בה אוחד עם העתירה שבכותרת, יובהר ויודגש כמפורט בתגובה המקדמית שהוגשה ביום 7.11.25, כי היועצת המשפטית לממשלה העבירה את הפניות בעניין החקירה ליועצת המשפטית למשרד המשפטים והפסיקה לעסוק בענייני החקירה עם קבלת חוות דעתה של היועצת המשפטית למשרד המשפטים מיום 6.11.25; וכי במצב דברים זה, התיק ימשיך להיות מלווה על-ידי גורמי פרקליטות המדינה, למעט מי שנקבעה בעניינו מניעה מכך בהתאם לאמור בסעיף 21 לחוות דעתה של היועצת המשפטית למשרד המשפטים מיום 6.11.25 (ראו מכתבו של המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (ציבורי-מינהלי), ד"ר גיל לימון, מיום 6.11.25, לשר המשפטים).

על רקע האמור, נשוב על העמדה כי הסעד שהתבקש בעתירה בבג"ץ 3545-11-25 התייתר והפך לבלתי אקטואלי, באופן המצדיק את מחיקת עתירה זו.

11. מהלך הדברים בתגובה זו יעשה כדלקמן: תחילה, נעמוד על עיקריה התשתית העובדתית הצריכה לעניין החלטותיו של שר המשפטים. לאחר מכן, נעמוד על עיקרי הפגמים שנפלו בהחלטותיו של שר המשפטים, וזאת נעשה ביחס לשלושה מישורים עצמאיים של פגמים.

כך בתמצית, וכעת ביתר הרחבה.

עיקרי התשתית העובדתית

12. הרקע לשתי העתירות נעוץ בהדלפת הסרטון בפרשת "שדה תימן" ובהליכים הקודמים שנהלו בנושא בפני בית המשפט הנכבד לחקירת מקור הדלפת הסרטון (בג"ץ 3336-09-24 ובג"ץ 74997-08-25).

13. אין חולק על כך שהחשדות העומדים בבסיס הפרשה האמורה הם חמורים, וכי מדובר בחקירה רגישה ביותר, אשר נוכח מאפייניה וחשיבותה היא מלווה על-ידי הגורמים הבכירים ביותר במערכת אכיפת החוק. כפי שהובהר במכתב מטעם היועצת המשפטית לממשלה, מיום 5.11.25, לוועדת חוקה, חוק ומשפט, כדלקמן:

"[...]"

1. לאחרונה התקבל בידי רשויות אכיפת החוק מידע כי גורמים בכירים בפרקליטות הצבאית אחראים על פרסום בתקשורת של חומר חקירה שנאסף בפרשת "שדה תימן".

2. יובהר - מידע המצביע על מקור הדלף או חשד לעבירות פליליות הנובעות מכך - לא היה בידי רשויות אכיפת החוק קודם לכן.
3. בסמוך לאחר קבלת המידע, ניתן אישור לקיום חקירה פלילית בהתייחס למכלול העבירות הקשורות במידע שהתקבל. החקירה מנוהלת על-ידי משטרת ישראל ומצויה בעיצומה, והיא מטופלת על-ידי ראשי המערכות - היועצת המשפטית לממשלה, פרקליט המדינה, וראש אגף חקירות ומודיעין במשטרת ישראל. החקירה מקודמת בקצב מהיר על בסיס המלצות ותיעדוף של גורמי החקירה המקצועיים.
4. הודעות עדכון נמסרו לבית המשפט הגבוה לצדק ומיד עם הסרת איסור הפרסום ניתן להן פומבי.
5. לאחר היוועצות בגורמי החקירה והתביעה, נוכח האמור לעיל, קיום הדיון שבנדון יוביל, בסבירות גבוהה, לשיבוש החקירה ולזיהום ההליך הפלילי, בין במתכוון ובין שלא במתכוון. זאת, בין היתר, נוכח ניסיון העבר.
6. במצב הדברים האמור גורמי החקירה והתביעה העוסקים בחקירה לא יוכלו לקחת חלק בדיון. הואיל והחקירה בעיצומה לא ניתן למסור פרטים נוספים מעבר לכך".

צילום המכתב מטעמה של המשיבה 1, מיום 5.11.25, לוועדת חוקה, חוק ומשפט בכנסת, מצורף ומסומן מש/1.

14. עוד חשוב לציין, כי בניגוד לאופן שבו העותרים בבג"ץ 3545-11-25 מבקשים לצייר את הדברים, השתלשלות העניינים שהובילה לפתיחה בחקירה בעניין הדלפת הסרטון בפרשת "שדה תימן" שוקפה בזמן אמת לבית המשפט הנכבד במסגרת בקשה והודעות עדכון, שהוגשו בשלב הראשון במעמד צד אחד ותחת איסור פרסום בבג"ץ 74997-08-25 **בחרנו בחיים! משפחות שכולות ונפגעי פעולות איבה נ' גלי בהרב מיארה, היועצת המשפטית לממשלה (להלן: בג"ץ 74997-08-25)**, שעודנו תלוי ועומד. לעניין זה, נפנה להחלטת כב' המשנה לנשיא סולברג בבג"ץ 74997-08-25, מיום 29.10.25, המפרטת את השתלשלות העניינים.

15. באשר לחקירה הפלילית של הפרשה - זו מנוהלת מראשיתה, על-ידי משטרת ישראל באמצעות צוות חוקרים בפקוח ראש אח"מ, אשר מתווים את צעדי החקירה וסדרה. לשם כך, נבחרו חוקרים מיומנים, אשר מטפלים באופן ייחודי בפרשה זו. נוכח רגישות הפרשה, בהיותה מערבת חשודים שמילאו תפקידים בכירים במערכת המשפט הצבאית, ובראשם הפרקליטה הצבאית הראשית לשעבר, וכמקובל בתיקים בעלי רגישות שכזו, החקירה לוותה בתחילתה על-ידי צוות פרקליטים, בראשות מנהל מחלקת הסייבר בפרקליטות המדינה אשר מוקבל בדרגה לפרקליט מחוז. החל מיום 6.11.25 החקירה מתנהלת ללא ליווי חיצוני למשטרה, וזאת עד להחלטה שיפוטית בעניין.

הליווי המקצועי של פרקליטות המדינה - ניתן בצמתים מסוימים לפי הצורך, וככלל כאשר התעוררו סוגיות בהן משטרת ישראל מצאה לנכון לעדכן או שנדרש היה אישור מכוח הנחייה או נוהל. מטבע הדברים, בשלביה הראשונים של החקירה, בקשותיה של משטרת ישראל להיוועצות או לאישור, הובאו גם בפני היועצת המשפטית לממשלה.

ודוק, סדר הפעולות במקרה דנא הוא כזה שתוכנית החקירה, לרבות תיעדוף פעולות החקירה, התגבשה על ידי משטרת ישראל. החקירה עצמה נוהלה וממשיכה להתנהל על ידי משטרת ישראל, בהתאם לחומר הראיות שנאסף ולצרכי החקירה ובהתאם להתפתחויות בחקירה. במסגרת זאת, בוצעו פעולות חקירה שונות, לרבות מעצרים של חשודים. פעולות החקירה ממשיכות להתבצע באופן סדור ובקצב מהיר. ככל שבית המשפט ימצא זאת לנכון, יוכלו גורמי המשטרה הבכירים באגף החקירות והמודיעין להציג בפניו – במעמד צד אחד – את פירוט השתלשלות החקירה, הפעולות שבוצעו עד כה, קצב התקדמות הדברים ואופן ניהולה.

חשוב להבהיר כבר בשלב זה, כי הליווי של החקירה על-ידי פרקליטות המדינה והיועצת המשפטית לממשלה לא היה כרוך במקרה זה, בהפעלת סמכויות הקבועות בחוק, אלא בליווי המקובל ביחס לחקירות רגישות ובעלות חשיבות ציבורית.

כאמור לעיל, ביום 6.11.2025, הופסק הליווי המקצועי על ידי כל גורם מחוץ למשטרה, לרבות פרקליטות המדינה.

16. הפרקטיקה המקובלת היא, שבמקום שבו עולה חשש לניגוד עניינים של היועץ המשפטי לממשלה בנושא מסוים, הרי שאז נמשך הטיפול על ידי גורמי המקצוע בפרקליטות המדינה בלבד, שהיו עוסקים בו גם אם לא היה קיים ניגוד עניינים כאמור. זה מצב הדברים הרגיל והמקובל; כך היה בפרשת בל"ל, כאשר היועץ המשפטי לממשלה דאז, עו"ד מני מזוז, היה מנוע מלטפל בשל עדותה של אחותו בפרשה, וסמכותו הסטוטורית להגשת כתב אישום נגד ראש הממשלה דאז הועברה לפרקליט המדינה. כך היה בחקירותיו של ראש לשכת עורכי הדין דאז, עו"ד אפי נווה, כאשר היועץ המשפטי לממשלה דאז, עו"ד אביחי מנדלבליט, היה מנוע מלטפל בשל קשרי חברות עם עו"ד נווה, והטיפול בתיק בוצע על-ידי פרקליט המדינה. במהלך החקירה, כאשר עלתה האפשרות שתופעל סמכות סטוטורית ביחס לשופטת, הועברה הסמכות לפרקליט המדינה.

מהאמור עולה, כי מעורבות מיניסטרילית במקרים שכאלו, מתקיימת רק כאשר נדרשת העברת סמכות סטוטורית; וגם אז, בהתאם להסדר ניגוד העניינים של היועץ המשפטי לממשלה, שהוא זה שמחליט על זהותו של הגורם אליו תועבר הסמכות, בתיאום עם היועץ המשפטי של משרד המשפטים. מנגנון זה, הינו הכרחי על-מנת לשמור על עצמאות התביעה הכללית מפני התערבות פוליטית, ועל-מנת למנוע מצב בו שר המשפטים יהיה מעורב בבחירת תובע ספציפי לתיק ספציפי. בהתאם לכך, בחודש אוגוסט 2023, שר המשפטים הטיל על פרקליט המדינה לטפל בכל נושא הכרוך בהפעלת סמכות העמדה לדין לפי חוק העונשין, שבו היועצת המשפטית לממשלה מנועה מלעסוק ("הודעה על הטלת תפקיד היועצת המשפטית לממשלה לפי חוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959", מיום 28.8.2023, שפורסמה בילקוט פרסומים 11628). מדובר בהטלת תפקיד כללית שלא ניתנה אגב חקירה או תיק מסוימים ללא הגבלת תוקף.

אחר שאמרנו זאת, נפנה להחלטות שר המשפטים ולחליפת המכתבים שעמדה ביסודה.

17. ביום 1.11.25, פנה שר המשפטים ליועצת המשפטית לממשלה במכתב שכותרתו "הודעה לפי סעיף 23א לחוק שירות המדינה". במכתב זה, גילה שר המשפטים את עמדתו וקבע כך: "מתוקף סמכותי מכוח סעיף 23א לחוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט-1959, שעניינו הטלת תפקיד של נושא משרה המנוע מלעסוק בעניין מסוים של עובד מדינה אחר, אני קובע שהינך מנועה מלעסוק: א. בפרשת הדלפת הסרטון מבסיס "שדה תימן", אשר השמיך את חיילי צה"ל, הוציא את דיבתם רעה בעולם ופגע קשות באינטרסים של מדינת ישראל. ב. בעבירות השיבוש והפגיעה בהליכים המשפטיים והחקירתיים השונים, שבוצעו לכאורה במסגרת הפרשה. ג. בנושא מינוי מ"מ או מחליף לפצ"רית שנאלצה לסיים את תפקידה" (סעיף 1 למכתב שר המשפטים מיום 1.11.25).

שר המשפטים הוסיף וקבע במכתבו האמור, כי "המניעה האמורה מתייחסת אליך ישירות ואל כל הכפופים ליועץ המשפטי לממשלה כאחד" (סעיף 2 למכתב שר המשפטים מיום 1.11.25). עוד ציין שר המשפטים, כי הוא פועל "לקיים את הליך ההיוועצות עם מ"מ נציב שירות המדינה לעניין מינוי עובד מדינה שילווה וינחה את החקירה בפרשה זו ובספיחיה, ויהיה אחראי על ההעמדה לדין ככל שתידרש כזו" (סעיף 4 למכתב שר המשפטים); תוך שהוא חותם את מכתבו באופן הבא: "נוכח כל האמור לעיל, הנך וכלל הכפופים ליועץ המשפטי לממשלה נדרשים לחדול באופן מיידי מכל עיסוק בכל עניין הנוגע לחקירת פרשת שדה תימן וספיחיה, ומכל מעורבות בהליכי החקירה כאמור" (סעיף 5 למכתב השר מיום 1.11.25).

צילום מכתבו של שר המשפטים מיום 1.11.25, מצורף ומסומן מש/2.

18. ביום 2.11.25 שלח המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (משפט ציבורי-מינהלי), מכתב מענה לשר המשפטים, במסגרתו צוין – בין היתר – כי מכתב השר וההחלטות בו נעדרות כל תשתית עובדתית או משפטית וכי הוא מהווה ניסיון התערבות שלא כדין בהליכי חקירה ואכיפה. בו-ביום, השיב השר למכתב זה, והודיע כי דוחה את כל האמור בו, תוך שהוא חוזר על הודעתו מיום קודם לכן.

צילום מכתבו של המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (ציבורי-מינהלי), מיום 2.11.25, מצורף ומסומן מש/3.

צילום מכתב המענה של שר המשפטים למכתב, מיום 2.11.25, מצורף ומסומן מש/4.

19. במקביל, לבקשת היועצת המשפטית לממשלה, פנה המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (ציבורי-מינהלי), ד"ר גיל לימון, ליועצת המשפטית למשרד המשפטים והעביר לטיפול פניות ציבור שהעלו טענות לחשש לניגוד עניינים של המשיבה 1. בהמשך, אף הועברה העתירה בבג"ץ 3545-11-25 ליועצת המשפטית למשרד המשפטים.

20. ביום 4.11.25, ועוד טרם השלימה היועצת המשפטית למשרד המשפטים את עריכת חוות דעתה, פנה שר המשפטים לממלא מקום נציב שירות המדינה, לכאורה במסגרת מילוי חובת ההיוועצות שחלה עליו מכוח סעיף 23א לחוק שירות המדינה (מינויים). במכתב האמור הודיע שר המשפטים לממלא מקום נציב שירות המדינה כי "הודעתי לעו"ד גלי בהרב מיארה על היותה מנועה מלעסוק בעניינים הבאים: א. בפרשת הדלפת הסרטון מבסיס 'שדה תימן'. ב. בעבירות השיבוש והפגיעה בהליכים המשפטיים והחקירותיים השונים, שבוצעו לכאורה במסגרת הפרשה" (סעיף 1 למכתב זה).

זאת, הגם שאין בידי שר המשפטים כל סמכות לקבוע מניעות בתחום ניגודי העניינים; וכי במועד זה גם טרם נקבעה מניעות כאמור בעניינה של היועצת המשפטית לממשלה על-ידי היועצת המשפטית למשרד המשפטים.

חרף כל זאת, פנה השר וביקש להיוועץ במ"מ נציב שירות המדינה בעניין הטלת תפקיד היועצת המשפטית לממשלה על המשיב 2, אשר הסכים – כך לפי המכתב – לקבל על עצמו את התפקיד. בעקבות זאת, פנתה העותרת ביום 4.11.25 במכתב מיצוי הליכים.

צילום מכתב שר המשפטים למ"מ נציב תלונות הציבור על השופטים, מיום 4.11.25, מצורף ומסומן מש/5.

21. ביום 4.11.25, בעקבות פגישה שהתקיימה בין נציב שירות המדינה לבין שר המשפטים ביום 2.11.25, שלח הנציב לשר מכתב ובו נמסר כדלקמן:

"במכתבו אליך של המשנה ליועמ"ש לממשלה מיום 2 בנובמבר 2025 נקבע כי אין בסמכותך ליטול מידי היועמ"ש לממשלה סמכויות אכיפה להעבירן לעובד מדינה אחר.

עוד נאמר לי ע"י היועצת המשפטית לממשלה שאין בסמכותי לקיים את הליך ההיוועצות בנדון.

אין בדברי אלו כדי לגרוע מעובדת היותו של השופט בדימוס אשר קולה עובד מדינה בכיר וראוי".

22. בהמשך לכך, הובהר על-ידי נציבות שירות המדינה לייעוץ המשפטי לממשלה, במסגרת הודעת דואר אלקטרוני שנשלחה על-ידי היועצת המשפטית לנציבות למשנה ליועצת המשפטית לממשלה (משפט ציבורי-מינהלי), כי לנוכח העובדה שלפי חוות הדעת המשפטית המחייבת את הנציב לא הייתה לשר המשפטים סמכות ליטול מידי היועצת המשפטית לממשלה סמכויות אכיפה ולהעבירן לעובד מדינה אחר, הרי שהמכתב האמור – גם לעמדת הנציבות – איננו משקף את קיומה של חובת ההיוועצות הנדרשת לפי סעיף 23א לחוק המינויים.

צילום מכתב מ"מ נציב שירות המדינה, מיום 4.11.25, מצורף ומסומן מש/6.

ביום 6.11.25 השלימה היועצת המשפטית למשרד המשפטים את חוות דעתה בנושא, וזו נשלחה למשנה ליועצת המשפטית לממשלה (ציבורי-מנהלי). חוות הדעת מתייחסת, בין היתר, להליכים הקודמים שנוהלו בפני בית המשפט הנכבד, ובכלל זה לפסק הדין בבג"ץ 33366-09-24 **עמותת בחרנו בחיים נ' היועצת המשפטית לממשלה** ולמנגנון הבדיקה שהוקם בפרקליטות הצבאית ולמנגנון הפיקוח עליו. כמו כן, הצביעה חוות הדעת על הזהירות המתבקשת בנושאים הרגישים שהובאו לפתחה, תוך שבסיכום חוות דעתה באה היועצת המשפטית למשרד המשפטים לכלל מסקנה כי **"בשלב זה על היועצת המשפטית לממשלה להימנע מלהשתתף בליווי ופיקוח על החקירה המנהלת כעת**, נוכח הזיקה האפשרית של החקירה להליך בדיקת ההדלפה שעל הפיקוח עליו הייתה אמונה. מסקנה דומה מתבקשת גם לגבי המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים), שפיקח על הליך הבדיקה האמור מטעם היועצת המשפטית לממשלה. **וידגש שוב כי אין בעמדה זהירה זו בשום אופן כל הטלת דופי או נקיטת עמדה ביחס למעורבותה של היועצת המשפטית לממשלה בהליך, אלא כל מטרתה להבטיח את עצמאות הליך החקירה, אף אם במראית פני הדברים"** (סעיפים 22-23 לחוות הדעת, ההדגשות במקור).

עוד צוין כי **"עמדה זו תעמוד בתוקפה כל עוד אין שינוי ביחס לתשתית העובדתית המפורטת לעיל. כמובן שככל שיחולו התפתחויות או שיתבררו עבודות נוספות ניתן יהיה לשוב ולבחון את הדברים"** (סעיף 24 לחוות הדעת).

עוד יודגש, כי היועצת המשפטית למשרד המשפטים לא קבעה בחוות דעתה כי קיימת מניעה כללית שחלה על כל עובדי מערך הייעוץ המשפטי לממשלה ופרקליטות המדינה להיות מעורבים בחקירה וללוותה, ולא התייחסה לגורם עליו יש להטיל את התפקיד, אלא קבעה מפורשות בסעיף 21 לחוות דעתה כי :

"...נראה אפוא כי החובה להימנע ממעורבות בחקירה מופנית, בשלב זה, הן כלפי היועצת המשפטית לממשלה והן כלפי המשנה לפרקליט המדינה (ומטבע הדברים, כל מי שהיה מעורב מטעמם). ככל שישנם גורמים נוספים שהיו מעורבים בפועל, ובאופן משמעותי, בליווי הליכי הבדיקה של הצוות בראשות סגן הפצ"רית, חובת ההימנעות תחול גם עליהם ..."

צילום חוות דעתה של היועצת המשפטית למשרד המשפטים, מיום 6.11.25, מצורף ומסומן **מש/7**.

בהמשך לחוות הדעת האמורה, קיבל שר המשפטים את החלטתו להטיל על נציב תלונות הציבור על שופטים, השופט (בדימוס) אשר קולה, את תפקיד היועצת המשפטית לממשלה בעניין החקירה.

צילום החלטת שר המשפטים מיום 6.11.25, מצורף ומסומן **מש/8**.

בעקבות החלטת שר המשפטים, פנה השופט (בדימוס) אשר קולה, ליועצת המשפטית לממשלה לראש אגף החקירות והמודיעין במשרת ישראל ולמנהל מחלקת הסייבר בפרקליטות המדינה וביקש לקיים עימם פגישות ולקבל לאלתר את כל החומרים שנאספו במסגרת החקירה. עוד באותו יום, נשלח מכתב מפורט לשר מטעם המשנה ליועצת

המשפטית לממשלה (משפט ציבורי-מנהלי), במסגרתו פורטה עמדת הייעוץ המשפטי לממשלה בדבר אי החוקיות שדבקה בהחלטה האמורה. עוד הובהר במכתב כי "מרגע קבלת חוות הדעת – הפסיקה היועצת המשפטית לממשלה לעסוק בענייני החקירה" (סעיף 9 למכתב); וכי "החקירה שבנדון מלווה מראשיתה על-ידי פרקליטות המדינה", כך ש"התיק ימשיך להיות מלווה על-ידי גורמי הפרקליטות, למעט מי שמצוי בניגוד עניינים – כך לפי חוות דעתה של היועצת המשפטית של המשרד. כנהוג וכמקובל במקרים בהם יועץ משפטי לממשלה מנוע" (סעיף 10 למכתב).

צילום מכתבו נציב תלונות הציבור על שופטים אל היועצת המשפטית לממשלה, מיום 6.11.25, מצורף ומסומן מש/9.

מכתבו של המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (ציבורי-מנהלי), מיום 6.11.25, מצורף ומסומן מש/10.

26. במקביל לכל אלה, והכל במהלך יום חמישי האחרון ה-6.11.25, הוגשה העתירה דנן.

27. ביום 7.11.25 התקבלו החלטות בית המשפט הנכבד המורות על הגשת תגובה מקדמית בעתירה דנן, וכי הדיון בה יאוחד עם הדיון בבג"ץ 3545-11-25, כך ששתי העתירות תשמענה לא יאוחר מיום 11.11.25.

28. עוד באותו היום, פנה המשיב 2 במכתב אל מפכ"ל המשטרה והביע את עמדתו בפניו כי "שעה שלא הוצא צו ביניים, הרי שאין כל מניעה חוקית להוסיף ולשתף אתי פעולה בכל הקשור לחקירה האמורה". זאת על רקע, פרסום בתקשורת על אודות החלטת מפכ"ל המשטרה, לפיה חומרי החקירה בפרשת הדלפת סרטון "שדה תימן" לא יועברו לגורמים מחוץ למשטרה, עד שבית המשפט הנכבד יורה אחרת.

כפי שהוצג לעיל, בעקבות הדיווחים בתקשורת על החלטתו האמורה של מפכ"ל המשטרה, פנה אליו חה"כ משה סעדה, במכתב המורה לו לחזור בו מהחלטתו; וכי אם לא יעשה כן, "בכוונתי לקדם דיון דחוף בוועדה לביטחון לאומי על התנהלותך ובמקביל לפעול להגשת תלונה אישית נגדך על שיבוש חקירה שאתה מבצע בכך שאתה מונע באופן אקטיבי מהגורם המלווה והמפקח, לקחת חלק בחקירה".

צילום מכתב המשיב 2 למפכ"ל המשטרה, מיום 7.11.25, מצורף ומסומן מש/11.
צילום מכתבו של חה"כ סעדה אל מפכ"ל המשטרה, מיום 6.11.25, מצורף ומסומן מש/12.

29. ביום 9.11.25, התקבלה החלטת בית המשפט הנכבד על הוצאת צווים על תנאי בעתירה שבכותרת ובבג"ץ 3545-11-25, וזאת מטעמים של יעילות דיונית ומבלי לנקוט עמדה לגופם של דברים.

30. בהמשך, בשעות הערב, הוגשה באמצעות פרקליטות המדינה תגובתו של המשיב 2.

31. עמדת המשיבים היא כי החלטות שר המשפטים מיום 1.11.25 ומיום 6.11.25 הן החלטות בלתי חוקיות, שפגמים משפטיים שורשיים דבקו בהן, בכמה מישורים. כפי שיוצג להלן, די בכל אחד מן הפגמים כדי להצדיק את ביטולן של ההחלטות, לא כל שכן בהצטרפותם של הפגמים יחד.

ההצדקות המשפטיות לביטול החלטות שר המשפטים ופגמיהן מתפרשות על-פני שלושה מישורים עיקריים, ואלו הם בתמצית.

32. מישור ראשון – פגיעה אנושה בעצמאות רשויות החקירה ורשויות התביעה

33. בהינתן עקרון היסוד במשפט ארצנו לפיו חל איסור על שר המשפטים (או על כל חבר ממשלה אחר) להתערב בחקירה פלילית מתנהלת, לא כל שכן באמצעות הכתבת זהותו של תובע ומינויו במסגרת חקירה קונקרטית, המשיבים יטענו כי שר המשפטים היה מנוע מלקבל את החלטתו מיום 6.11.25.

לעמדת המשיבים, ככל שהחלטת השר תיוותר על כנה, ייקבע תקדים מסוכן, שיכרסם כרסום של ממש – ואף מעבר לכך – בעצמאותה של מערכת אכיפת החוק ובהיותה בלתי תלויה לחלוטין בדרג הפוליטי בכל הקשור בחקירה פלילית והעמדה לדין.

כך במקרה זה, וכך במקרים אחרים וביחס להליכים פליליים אחרים.

34. עקרון יסוד זה, האוסר על התערבות פוליטית של שר המשפטים בהליכים פליליים מתנהלים מלווה את משפטנו מזה עשרות שנים. כך, בשנת 1962, מינתה הממשלה ועדת משפטים בדבר סמכויות היועץ המשפטי לממשלה, בראשות השופט (כתוארו אז) שמעון אגרנט, וחבריה הנוספים היו השופט צבי ברנזון ועו"ד אברהם לוי. מינויה של הוועדה בא בעקבות חילוקי דעות שהתגלעו בין שר המשפטים דאז לבין היועץ המשפטי לממשלה דאז בעניין הסמכויות בתחום הדין הפלילי ומידת הפיקוח של שר המשפטים על השימוש בהן על ידי היועץ המשפטי לממשלה. מסקנות ועדת אגרנט נחלקו למספר סוגיות, ובאשר לסוגיית עצמאותו של היועץ המשפטי לממשלה בתפקידו בתחום הפלילי נקבע כך: "בבואו למלא את תפקידו בתחום העונשין, חייב היועץ המשפטי להיות בן חורין ועצמאי בשיקוליו בהחלטותיו" (לעיון בדוח המלא של דו"ח אגרנט – ראו ספר קלינגהופר על המשפט הציבורי, עמ' 423); ובהמשך סוכם הדוח בעניין זה כך: "תשובתנו לשאלה שהוצגה בראש הפרק הזה, היא איפוא, שהיועץ המשפטי חייב להפעיל את סמכויות העונשין, הקנויות לו, מתוך שיקול דעת עצמאי ובלי להיות כפוף להוראות או למדיניות של הממשלה או של שר המשפטים" (שם, עמ' 433).

גם במסגרת דוח ועדת שמגר, שהוקמה בעקבות נסיבות מינוי מחליפו של היועץ המשפטי לממשלה דאז והביקורת הציבורית בנושא 'פרשת בר און-חברון' (ראו בג"ץ 2534/97 **פינס נ' ראש ממשלת ישראל**, פ"ד נא(3) 1 (1997), עוגנו שוב מסקנות אלו של ועדת אגרנט.

35. המסקנה ששר המשפטים אינו מוסמך למנות תובע לעניין מסוים, כחלק מעקרון עצמאות התביעה הפלילית בישראל, מקבלת ביטוי מפורש בסעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי (להלן: **חסד"פ**).

סעיף 12 לחסד"פ קובע כי :

"(א) ואלה התובעים :

(1) היועץ המשפטי לממשלה ונציגי ואלה הם :

(א) פרקליט המדינה, משנהו, פרקליטי המחוז ופרקליטים אחרים מפרקליטות המדינה ששר המשפטים קבע את תאריהם בצו שפורסם ברשומות;

(ב) מי שהיועץ המשפטי לממשלה הסמיכו להיות תובע, דרך כלל, לסוג של משפטים, לבתי משפט מסויימים או למשפט מסויים;

(2) שוטר שנתקיימו בו תנאי הכשירות שקבע שר המשפטים בהתייעצות עם שר הפנים ונתמנה להיות תובע בידי המפקח הכללי של המשטרה.

(ב) תובע כאמור בסעיף קטן (א)(2) מוסמך לשמש תובע בתיקים שבהם הועבר לו חומר החקירה בהתאם להוראות סעיף 60; אולם רשאי היועץ המשפטי לממשלה להורות שסוג של משפטים, משפט פלוני או הליך פלוני ינוהלו בידי תובע אחר.

(ג) היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול לפרקליט המדינה, דרך כלל, לסוגי עניינים או לענין מסוים, את סמכותו להסמיך תובע כאמור בסעיף קטן (א)(1)(ב).

(ד) "...

הנה כי כן, סמכותו של שר המשפטים לפי סעיף 12(א)(1) היא רק לקבוע בצו את תאריהם של הפרקליטים הנוספים – מלבד פרקליט המדינה, המשנים לפרקליט המדינה ופרקליטי המחוז – שישמשו כתובעים, וממילא השר כלל אינו מוסמך למנות תובעים שאינם פרקליטים מפרקליטות המדינה (נציין, כי בפועל, צו סדר הדין הפלילי (קביעת תארים אחרים של פרקליטים אחרים בפרקליטות המדינה), התשע"ז-2017, נוקב בתאריהם של כלל הפרקליטים בפרקליטות המחוז והמחלקות בלשכה הראשית של פרקליטות המדינה).

הסמכות להסמיך תובעים שאינם פרקליטים בפרקליטות המדינה נתונה לפי סעיף 12(א)(2) לחסד"פ ליועץ המשפטי לממשלה ולא לשר המשפטים, שרשאי לפי סעיף 12(ד) לאצול סמכותו זו לפרקליט המדינה.

הסמכות למנות תובעים משטרתיים מצויה בידי מפכ"ל המשטרה, ולא בידי שר המשפטים או כל שר אחר, כאשר סמכותו של המשפטים מתמצית רק בקביעת תנאי הכשירות של תובעים משטרתיים, בהתייעצות עם השר לביטחון לאומי. בנוסף, בסעיף 60 נקבעת חלוקת העבודה בין הפרקליטות לבין התביעה המשטרית, אולם כאמור בסעיף 12(ג) היועץ המשפטי לממשלה מוסמך לקבוע שסוג משפטים, משפט פלוני או הליך פלוני ינוהל על-ידי תובע שאינו תובע משטרתי.

36. הוראותיו של סעיף 12 לחסד"פ מלמדות על החיץ הברור שקבע המחוקק בין הדרג הפוליטי לבין מערך התביעה בתחום העונשין, ועל ייחוד הליך מינוי התובעים ללא כל מעורבות פוליטית.

ללמדנו, כי העיקרון הבסיסי לפיו מינוי אדם להיות תובע – "דרך כלל, לסוג של משפטים, לבתי משפט מסויימים או למשפט מסוים" – נתון בידי היועץ המשפטי לממשלה ולא בידי שר המשפטים. הוראה יסודית זו מקרינה באופן ישיר על מניעתו של שר המשפטים לבחור את זהותו של התובע שילווה חקירה פלילית פרטנית, ודאי שכך בעודה מתנהלת.

37. עקרון היסוד של עצמאות התביעה מהדרג המיניסטרילי, שמעוגן בין היתר בסעיף 12 לחסד"פ ביחס לגורמים המוסמכים למנות תובעים במדינת ישראל, מקרין על סמכותו של שר המשפטים לקבלת החלטות מכוח סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה (מינויים) ביחס לסמכויותיו של היועץ המשפטי לממשלה. ראשית, אין מקום להפעיל סמכות זו, אלא במקרים בהם קיים הכרח בדבר, לצורך הפעלת סמכות סטטוטורית הנתונה בידי היועץ המשפטי לממשלה. שנית, כאשר אין מנוס מהטלת התפקיד, ברירת המחדל היא העברתו לגורמים המשפטיים המוסמכים, אשר ממילא מטפלים בנושא מכוח תפקידם – פרקליט המדינה או המשנים ליועץ המשפטי לממשלה, ונדרש נימוק מיוחד וחריג על מנת לסטות מכך. שלישית, נדרש כי הפעלת הסמכות תיעשה מאחורי 'מסך בערות', באופן כללי ומבעוד מועד, ולא אגב חקירה פלילית קונקרטית, לא כל שכן בעוד זו מתנהלת.

ולראיה – כך פעל שר המשפטים לזין עצמו בהודעתו מיום 28.8.23 (פורסמה בילקוט הפרסומים 11628), שעניינה "הודעה על הטלת תפקיד היועצת המשפטית לממשלה לפי חוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959", בה הטיל שר המשפטים את תפקיד היועצת המשפטית לממשלה בענייני העמדה לדין לפי חוק העונשין על פרקליט המדינה, "בכל מקרה שבו היועצת המשפטית לממשלה מנועה מלעסוק בעניין מסוים עד שתוסר המניעה".¹

38. מפאת חשיבותו של עקרון היסוד האמור, ועל מנת לבצרו, גם נקבעה לפני שנים ארוכות הנחייה ייעודית מטעם היועץ המשפטי לממשלה בנושא, 4.1001 מספרה, שכותרתה "עצמאות התביעה הפלילית":

¹ הגם שההודעה שפורסמה ברשומות מזכירה את סעיף 23א(ב), לפי תכנה מדובר למעשה בהטלת תפקיד לפי סעיף 23א(ד), כפי שגם עולה ממכתב ההיוועצות עליו חתם נציב שירות המדינה ביחס לאותה הטלת תפקיד.

1. "מדיניות התביעה הכללית נקבעת על-ידי הרשויות המפקדות על-פי דין על אכיפת החוק, בהתאם להנחיות היועץ המשפטי לממשלה. בעניין זה ראו במיוחד חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, סעיפים 11 ו-12.

2. התביעה הפלילית פועלת בכל מקרה באופן עצמאי.

3. ההחלטה אם להגיש כתב אישום במקרה מסויים מתקבלת על ידי פרקליטות המדינה, המשטרה או באי-כוח היועץ המשפטי לממשלה בגופים השונים על-פי עובדות המקרה, החוק החל אותו עניין, שיקול הדעת המקצועי ומדיניות התביעה הנקבעת כאמור.

(...)

5. היועץ המשפטי לממשלה יפעיל את הסמכויות המוקנות לו בחוק בתחום המשפט הפלילי על יסוד שיקול דעת עצמאי בכל מקרה ומקרה, בהתאם לעובדות, לחוק ולמדיניות התביעה, ובלי להיות כפוף להוראות או למדיניות של שר או של הממשלה.

על-פי המלצות ועדות הנשיאים אגרנט ושמגר, במקרים בעלי חשיבות מיוחדת מבחינה מדינית, בטחונית או ציבורית, יתייעץ היועץ המשפטי לממשלה, בהתאם לעניין ולצורך עם שר המשפטים, עם שר אחר או עם הממשלה. דבר זה יש לשמור למקרים חריגים ביותר, כדי להימנע ככל הניתן ממעורבות דרגים פוליטיים בהחלטות בתחום הפלילי, ואכן בפועל נדירה עשיית שימוש באפשרות התייעצות זו".

צילום הנחיית היועץ המשפטי לממשלה בעניין "עצמאות התביעה הפלילית", מצורף ומסומן **מש/13**.

39. סוגיית האיסור על התערבות מיניסטרילית בחקירות המשטרה אף הובאה לאחרונה לפתחו של בית המשפט הנכבד במסגרת פסק דינו בעניין תיקון 37 לפקודת המשטרה (בג"ץ 8987/22 **התנועה למען איכות השלטון נ' הכנסת** (2.1.25)).

באותה פרשה, עמד בית המשפט הנכבד, בהרכב מורחב של תשעה שופטים, על הפגיעה הקשה בעיקרון שלטון החוק ובשוויון בפני מערכת אכיפת החוק, מקום בו מעורבים דרגים פוליטיים בחקירה פלילית מתנהלת. בהקשר זה, דומה כי לא היה חולק על הפסול, החומרה והסכנה לשלטון החוק הנגרמים במצבים בהם חודרים שיקולים פוליטיים לשיקוליה של מערכת אכיפת החוק, כאשר הפער בין עמדת שופטי הרוב לשופטי המיעוט בהרכב המורחב היה תחום, בעיקרו, לשאלה האם הוראות תיקון 37 לפקודת המשטרה עלולות להוביל להתערבות בחקירות פליליות ולפיכך דינו בטלות, אם לא. **ואולם, דומה שלא הייתה מחלוקת בין כל השופטים, כי במישור המינהלי חל איסור ברור ויסודי מפני מעורבות של דרגים פוליטיים בחקירות פרטניות בעוזן מתנהלות במשטרה.**

הגם שבאותה פרשה עסק בית המשפט הנכבד במעורבות השר לביטחון לאומי בחקירות, הרי שקביעות פסק הדין הולמות לעניין האיסור שחל על מעורבותו של שר המשפטים בהכתבת זהות תובע שילוה חקירה פלילית מסוימת.

כך, למשל, קבע כב' השופט שטיין, שנמנה על שופטי המיעוט באותה פרשה:

”52. חובת המשטרה לנהוג במקצועיות ובממלכתיות, עצמאותה בקבלת החלטות אופרטיביות, ואי-הסמכת השר לתת למשטרה הנחיות אופרטיביות – כל אלה הם בגדר המובן הרגיל, הפשוט והברור של התיקון. זאת, מאחר שהאמור בתיקון זה של פקודת המשטרה אינו סותר את כללי המשפט החוקתי והמינהלי, וממילא כפוף לכללים אלו – כפי שקובע הדין. [...]”

55. בתיקון הפקודה דנן אין אפילו רמז על הסמכת השר לתת למשטרה הנחיות אופרטיביות. אשר על כן, אחרי שהשר התווה מדיניות כללית הטובה בעיניו, אין הוא רשאי, במשריו או בעקיפין, ליתן הנחיות פרטניות לגבי יישומה של המדיניות במקרה כזה או אחר או בדבר פעולה אופרטיבית כלשהי של המשטרה. עניינים פרטניים אלה מסורים לשיקול דעתם של הדרגים השונים במשטרה, ולא לשר. כפי שציין השר עצמו, לשון התיקון ”אינה יכולה לסבול התערבות במקרים קונקרטיים או מתן הנחיות ספציפיות מצד השר” (התייחסות השר לביטחון לאומי לכתב התשובה מטעם משיבים 7-4 מיום 6.6.2024, פסקה 74); ואין בתיקון ”כל הסמכה למתן הנחיות קונקרטיות או אופרטיביות” (תצהיר התשובה מטעם השר לביטחון לאומי, פסקה 98).

56. הסמכות להתוות את אופן יישום המדיניות ודרכי הפעולה בשטח נתונה, כאמור, אך ורק למשטרה – בהתאם לעיקרון בדבר עצמאות שיקול הדעת המסור לה כגורם ממלכתי-מקצועי. כך, אסור לשר ליטול לידי סמכויות לא לו או להתערב בהפעלתן על ידי בעלי הסמכות...”

בשל חשיבות הדברים ותמרורי האזהרה שבדבר, נביא גם מקביעותיו של כב' מ"מ הנשיא (בדימוס) פוגלמן:

”112. [...] הסכנה מגיוס הכוח המשטירי לטובת אינטרסים פוליטיים, היא חמורה ועוצמתית במידה ניכרת בהשוואה לגופים אחרים ברשות המבצעת. בראש ובראשונה, שימוש פוליטי בסמכויותיה של המשטרה פוגע פגיעה קשה ומשמעותית בשלטון החוק, ובעיקרון שלפיו כל הפרטים שווים לפני החוק. כך למשל, פוליטיזציה של המשטרה עשויה להוביל לשימוש בסמכויות האכיפה הפליליות לשם קידום אינטרסים מפלגתיים או לאכיפת יתר כלפי קבוצה שמתנגדת לשלטון; היא עשויה להוביל לשיטור יתר או לשיטור חסר כלפי קבוצות בהתאם להשתייכותם הדתית, הלאומית או האתנית; היא עשויה להוביל לשימוש בכלי החקירה הפלילית, על השלכותיו הפוגעניות, נגד יריבים פוליטיים. ברי כי סכנה זו חותרת תחת היסודות הבסיסיים ביותר של הדמוקרטיה, והיא מערערת את עצם היסודות של ”האמנה החברתית” שבמסגרתה הפרט מפקיד בידי השלטון כוח שיש בו אפשרות לפגיעה קשה בו,

בין היתר מתוך מטרה שהשלטון יקנה לו הגנה שוויונית. בכך טמונה גם פגיעה קשה בזכויות האדם.

113. בנוסף לאמור, במסגרת תפקידיה, עשויה המשטרה להידרש גם לחקירתם של חברי הממשלה עצמה (ראו: [בג"ץ 911/21](#), פסקה 19; עניין פלונית, בעמ' 757) ושל חברי כנסת – הן מן הקואליציה, הן מן האופוזיציה. החשש מחדירתם של שיקולים פוליטיים למרחב הטיפול בשחיתות השלטונית מגלם סכנה ליסודותיו של המשטר הדמוקרטי. בהקשר זה, החשש הוא כפול: הן במניעת חקירות מסוימות לטובת מי שהשלטון חפץ ביקרו; הן בקידום חקירות (וחקירות סרק) נגד פוליטיקאים שמתנגדים לו. שיקול זה אף הוא מחייב להבטיח קיומו של חיץ בין שיקולים פוליטיים לבין סמכויות הביצוע של המשטרה". [פסקאות 112-113 לפסק דינו של מ"מ הנשיא פוגלמן].

לעמדת המשיבים, עקרונות אלו מובילים למסקנה ברורה כי ההליך הפלילי צריך להיות מנוטרל ומנותק מהשפעה פוליטית. הליווי של חקירות פליליות, ככל שהוא נצטרך בשל רגישותן, מתבצע על-ידי הגורמים המוסמכים לכך בפרקליטות המדינה. סעיף 23א לחוק שירות המדינה איננו יכול לשמש "מסלול עוקף" לעקרונות היסוד של עצמאות גורמי אכיפת החוק, וכלי להשפעה פוליטית פסולה על חקירה מסוימת מתנהלת.

מישור שני – החלטות השר התקבלו בהליך מינהלי פגום מהיסוד, בניגוד לכללי המשפט המינהלי, ובאופן שאינו מקיים את דרישות סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959 (לעיל ולהלן: חוק שירות המדינה).

40. המשיבים יטענו בפתח ראש טיעון זה, כפי שהדבר גם הובהר לשר המשפטים במכתבו של המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (ציבורי-מנהלי) מיום 6.11.25, כי במסגרת החקירה המתנהלת בעניין עבירות הקשורות להדלפה בפרשת שדה תימן, אין כל סמכות סטטוטורית הנתונה לפי חוק בידי היועצת המשפטית לממשלה, שכעת יש להעבירה לידי עובד מדינה אחר. יודגש, כי גם בעבר לא הועברו סמכויות היועץ המשפטי לממשלה שאינן סטטוטוריות לעובד מדינה אחר בנסיבות בעלות מאפיינים דומים.

41. החקירה מנוהלת החל מיום 6.11.25, ועד להחלטה שיפוטית בעניין, באופן עצמאי על-ידי צוות משטרתי מיוחד בפקוח ראש אגף החקירות והמודיעין במשטרת ישראל עצמו.

42. מכל מקום, לשונו ותכליתו של סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה (מינויים) – מניעת ואקום שלטוני באמצעות העברת סמכות סטטוטורית מיד נושא משרה שמנוע מלפעול לידי עובד מדינה אחר – כלל אינה מתקיימת בנסיבות החקירה דנן. חשוב להבהיר כי ניגודי עניינים של עובדי מדינה במילוי תפקידים הוא נושא שקיים בשגרה, בכל התפקידים ובכל הדרגים. כל עוד לא מעורבת בדבר הפעלת סמכות סטטוטורית הנתונה לעובד המדינה – וזהו המצב הרגיל והשגרתי, אין כל מעורבות מיניסטריאלית בקביעת זהותו של הגורם המטפל במקום בעל התפקיד המנוע. למשיבים לא ידוע על הפעלת הסמכות האמורה בעבר ביחס ליועצים משפטיים לממשלה או ביחס לבעלי תפקידים אחרים בממשלה, במקרים שאינם מערבים

סמכויות סטטוטוריות. באופן כללי, הסמכות הנתונה לשרים לפי סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה (מינויים) מופעלת בתדירות נמוכה יחסית, הגם שניגודי עניינים בקרב בעלי תפקידים בשירות המדינה הם עניין שבשגרה.

לכן, לא היה כל מקום ששר המשפטים יפעל על-פי סעיף זה.

הסבר אפשרי לפעולת השר ניתן למצוא, בין היתר, בראיון שהעניק חה"כ משה סעדה לרדיו 103FM, במהלכו הוא תיאר כי הוא כתב לבקשת שר המשפטים את חוות הדעת המשפטית שמתירה, כביכול, להחליף את היועצת המשפטית לממשלה בניהול תיקי החקירה האמורים. עוד אמר חה"כ סעדה באותו ראיון לגבי הגורם שימונה במקום היועצת המשפטית לממשלה: **"אני מניח שהוא יחקור אותה תחת אזהרה, ויש לזה כמובן השלכות – כי ברגע שהיא נחקרת תחת אזהרה, היא לא יכולה לשמש בתפקיד"**. ואידך זיל גמור.²

מעורבותו של חבר כנסת בהפעלת סמכות כה משמעותית של השר ביחס להליך חקירה מתנהל היא, כשלעצמה, פגם משמעותי של עירוב שיקולים פוליטיים בהליכים פליליים.

בהקשר זה, אמר אתמול ח"כ סעדה בראיון בערוץ 14, כי: **"אני אחדש לך גם עוד משהו. אם יפסלו את (השופט) קולה, יש לנו גורם אחר, יש לנו plan B, ויריב ליון הבאתי לו עוד שם מתוך המערכת שיחליף את קולה מיד אחריו"**.³

כלומר, העירוב של שיקולים פוליטיים בהפעלת סמכותו של השר במקרה דנן הוא גלוי וברור.

43. פגם משפטי מהותי נוסף שנפל בהחלטת השר, מעבר לכך שלא היה מקום לנקוט בצעד של הטלת תפקיד על עובד מדינה אחר, מצוי בכך שחובת ההיוועצות עם נציב שירות המדינה לא קיומה, כדרישת סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה.

יושם אל לב, כי מעבר לעובדה הפשוטה שהליך ההיוועצות לא קיים מול נציב שירות המדינה, כפי שאף הובהר בהודעת דואר אלקטרוני שנשלחה למשנה ליועצת (ציבורי-מינהלי), ביום 4.11.25 על-ידי היועצת המשפטית של נציבות שירות המדינה, ממילא פניית השר אל מ"מ נציב שירות המדינה נעשתה כבר ביום 4.11.25, תוך שהשר מתבסס בפנייתו זו על הודעתו שלו מיום 1.11.25 ליועצת המשפטית לממשלה, במסגרתה קבע כי היא "מנועה מלעסוק בעניינים הבאים [...]".

² "ארגון שלם מתנהל כולו בפרקטיקה של ארגון פשיעה" 103FM (4.11.2025) - <https://shorturl.at/lsYxR>.

³ "ח"כ משה סעדה – אם יפסלו את השופט אשר קולה – יש לנו תכנית ב' X (9.11.2025) - https://x.com/C14_news/status/1987564907357765885?s=08&fireglass_rsn=true&fireglass_rsn=true#fireglass_params&tabid=a9cc27400ac3dbfe&application_server_address=fgtehilcloud-7-me-west1.prod.fire.glass&popup=true&is_right_side_popup=false&start_with_session_counter=1&fireglass_params

דא עקא, ששר המשפטים אינו בעל הסמכות לקבוע מניעות בתחום ניגוד עניינים של עובד משרד המשפטים, וסמכות זו נתונה ליועצת המשפטית למשרד המשפטים, אשר גיבשה את מסקנתה בנושא רק ביום 6.11.25. ללמדנו, כי ביום 4.11.25 טרם התגבש התנאי היסודי הקבוע בסעיף 23א(ד) רישא לפיו "היה נושא משרה מנוע מלעסוק בעניין מסוים במסגרת תפקידו".

וידגש, בנושא רגיש זה של נטילת סמכויות מנושאי משרה בתחום אכיפת החוק, אשר ממילא יש לעשותן מאחורי 'מסך בערות' בלבד וללא התערבות בהליכים פליליים קונקרטיים מתנהלים, יש הכרח במתן פרשנות דווקנית ככל הניתן להוראות סעיף 23א(ד).

ברי, אפוא, כי לשון הסעיף אינה סובלת מצב דברים בו שר המשפטים בעצמו – שהוא דרג פוליטי – יקבע האם נושא משרה מנוע מלבצע את תפקידו, אם לאו. מניעה כאמור לעסוק בעניין מסוים היא הכרעה משפטית שחייבת להיות חיצונית להליך הפעלת הסמכות, כתנאי בלעדיו אין.

44. **שלישית,** אפילו הייתה טענה לקיומה של סמכות סטטוטורית שיש להעבירה מידי היועצת המשפטית לממשלה לידי עובד מדינה אחר, וכאמור אין כל סמכות אותה ניתן להעביר, הרי שהחלטותיו הנוכחיות של שר המשפטים מיום 1.11.25 ומיום 6.1.25, סותרות את החלטה הקודמת שלו עצמו, שהתקבלה לפני כשנתיים, מאחורי 'מסך בערות' וללא התערבות בחקירה פלילית פרטנית כלשהי, לפיה פרקליט המדינה ימלא את מקומה של היועצת המשפטית לממשלה מקום בו היא תהיה מנועה מלעסוק בעניין מסוים.

החלטה זו שהתקבלה ביום 28.8.23, מראש, תחת 'מסך בערות', ולא אל מול ניסיון אד-הוק להתערב באופן פוליטי בחקירה משטרתית מתנהלת, עומדת בתוקפה ובכוחה היה ליתן את המענה – אם בכלל היה צורך בהעברת סמכות סטטוטורית כלשהי. אלא מאי? החלטות שר המשפטים מיום 1.11.25 ומיום 6.11.25 אינן מתייחסות אל ההחלטה מיום 28.8.23, ודאי שהן לא מתמודדות איתה, והדברים מדברים בעדם.

כאמור לעיל, עצמאותו של היועץ המשפטי לממשלה בהפעלת סמכויותיו בתחום הפלילי הוא עקרון יסודי, בעל משמעויות חוקתיות. עקרון זה מקרין על יישום סמכויותיו של שר המשפטים בהטלת תפקיד היועץ המשפטי לממשלה, ככלל או ביחס לעיסוקים מסוימים, על נושא משרה אחר. נזכיר, כי בדוח ועדת שמגר נקבע שמילוי מקום היועץ המשפטי לממשלה, היה והתפקיד מתפנה וטרם מונה יועץ משפטי לממשלה חדש, צריך להיעשות בהיוועצות עם הוועדה הציבורית בראשות שופט בדימוס של בית המשפט העליון, שמשמשת ועדה לאיתור יועץ משפטי לממשלה חדש. כך היה, למשל, כאשר עו"ד עמית איסמן מונה לשמש כממלא מקום היועץ המשפטי לממשלה, בין מועד סיום כהונתו של עו"ד מנדלבלט בתפקיד לבין מינויה של עו"ד בהרב-מיארה (ילקוט הפרסומים 10006). גם כאשר נדרשת הטלת תפקיד, בין היתר משום שקיים ניגוד עניינים המונע הפעלת סמכות סטטוטורית מסוימת, שיקול הדעת של שר המשפטים איננו משוחרר ממגבלות משפטיות, ועליו להיעשות בשים לב למכלול השיקולים, בראשם עצמאות מערכת אכיפת החוק. מטעם זה, כאמור לעיל, ברירת המחדל היא מינוי הגורמים הבכירים ביותר בהירארכיה של

מערכת אכיפת החוק – פרקליט המדינה או המשנים ליועצת המשפטית לממשלה (ראו, למשל: י"פ 8675, 4.2.2020, עמ' 3612 ; י"פ 8361, 29.7.2019, עמ' 13258).

45. **רביעית**, התנהלות זו של שר המשפטים ותוכן החלטותיו מיום 1.11.25 ומיום 6.11.25, מלמדות על פגמים מינהליים קשים של היעדר תשתית עובדתית, שיקולים זרים שעמדו ביסוד החלטתו, תוך 'סימון המטרה מסביב לחץ'. במלים פשוטות, אפילו הייתה סמכות שנדרש היה להעבירה מהיועצת המשפטית לממשלה לידי עובד מדינה אחר, בשל האמור בחוות דעתה של היועצת המשפטית למשרד המשפטים מיום 6.11.25, הרי שזו כבר הועברה **אוטומטית** לידי פרקליט המדינה מכוח הודעת שר המשפטים מיום 28.8.23, כך שלא היה בידי השר ליטול עוד סמכות מידי היועצת המשפטית לממשלה ולהעבירה לאחר – לנציב קבילות הציבור על שופטים.

46. פגמים יסודיים ושורשיים אלה היו יכולים להימנע, לו היה מתקיים הליך מינהלי תקין הכולל היועצות בנציב שירות המדינה, ואם היה השר פועל בהתאם לחוות הדעת של מערך הייעוץ המשפטי לממשלה בנושא. על פגמים מובהקים אלו עמד בית המשפט הנכבד בפסק הדין שניתן אך לפני חצי שנה בעניין הפסקת כהונת ראש השב"כ על-ידי הממשלה (בג"ץ 54321-03-25 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממשלת ישראל ואח'** (21.5.25)). בשים לב לחשיבותן של קביעות אלו, נעמוד עליהן בהרחבה, כפי שאלו הובאו בסעיפים 70-66 לפסק דינו של כב' הנשיא עמית:

"הממשלה, בדומה ליתר רשויות המינהל, מוסמכת לשנות ואף לחזור בה מהחלטותיה הקודמות [...] עם זאת, כידוע, לצורך השימוש בסמכות זו על הממשלה להביא בחשבון החלטות קודמות שניתנו באותו עניין, וכן לשקול האם מתקיימות נסיבות אשר מצדיקות, לשיטתה, את הסטייה מהן [...].

כפי שנפסק לא אחת בעבר, קבלת החלטות מתוך רצון להגיע לתוצאה מסוימת תוך 'סימון המטרה מסביב לחץ', וללא בחינת המצב העובדתי או שקילת השיקולים הרלוונטיים – היא החלטה שרירותית ופסולה שדינה בטלות."

קביעות אלו הולמות הן לענייננו, ואף ביתר שאת, שכן שר המשפטים בחר להתעלם מחוות הדעת שניתנו בעניין על ידי מערך הייעוץ המשפטי לממשלה, על אף שהן מחייבות אותו בהתאם לפסיקתו של בית המשפט הנכבד.

מישור שלישי – החלטת השר למנות את הנציב קולה סותרת הן את הדין הכללי והן את הוראותיו המפורשות של סעיף 11 לחוק נציב תלונות הציבור על שופטים, התשס"ב-2002 (להלן: חוק נציב התלונות על שופטים)

47. די בכל אחד מן הפגמים הרבים שדבקו בהחלטות שר המשפטים בשני המישורים הקודמים כדי להביא לבטלות החלטת השר להטיל תפקיד שעניינו אכיפת דין וחקירה פלילית על גורם אחר שאינו פרקליט המדינה או מי מטעמו.

בנוסף, בחירת השר להטיל את תפקידיה וסמכויותיה של היועצת המשפטית לממשלה על נציב תלונות הציבור על שופטים סותרת את האיסור המפורש שקבע המחוקק בסעיף 11(א)(1) לחוק נציב תלונות הציבור על שופטים הקובע מפורשות כי:

"הנציב ועובדי הנציבות לא יהיו רשאים לשמש בכל משרה אחרת או לעסוק, במישרין או בעקיפין, בעיסוק אחר".

הוראתו העקרונית של סעיף 11(א)(1) ברורה היא – בלשונה ובתכליתה. מטרתה לתת ביטוי קונקרטי לכלל בדבר האיסור על הימצאות במצב של ניגוד עניינים אישי או מוסדי בתפקידו הרגיש של הנציב ושל עובדי הנציבות.

48. אכן, הוראת סעיף 11(ב) לחוק נציב תלונות הציבור על שופטים, מסמיכה את הנציב להתיר לעובד נציבות, "לעשות דבר מהדברים המנויים בסעיף קטן (א)(1) או (3), אם לדעתו אין בכך כדי ליצור ניגוד עניינים או כדי לפגוע בעבודתו בנציבות בדרך אחרת; אין בהיתר כאמור כדי לפטור את העובד מעמידה בדרישות כל דין או נוהג, המסדירים את הפעילות".

ואולם, אין בסעיף 11(ב) הוראה כלשהי המתירה לנציב עצמו לסטות מהכלל הקבוע בסעיף 11(א)(1).

הוזה אומר, חיבור שתי ההוראות הקבועות בסעיפים 11(א) ו-11(ב), מלמד על הכרעת המחוקק, כי האיסור על נציב תלונות הציבור על שופטים עצמו, להבדיל מעובדי הנציבות, לעסוק, במישרין או בעקיפין, בעיסוק אחר הוא איסור גורף ומוחלט; ואין בחוק המסמך גורם היכול להתיר לנציב עצמו חריגה ממנו.

49. הטלת תפקיד היועץ המשפטי לממשלה על נציב תלונות הציבור על שופטים נכנסת בגדרו של המונח הכללי שנקט המחוקק - "עיסוק". זאת, הן מבחינה לשונית-פורמאלית (נזכיר כי הוראת סעיף 23א(ד) עליו נסמך שר המשפטים מתייחסת לכך ש"היה נושא משרה מנוע מלעסוק בעניין מסוים במסגרת תפקידו") והן מבחינה תכליתית. סעיף זה נועד למנוע מצב בו הנציב יעמוד בפני ניגוד עניינים מוסדי בין תפקידו החוקי לבין תפקיד או עיסוק אחר שיוטלו עליו, מתוך הכרה ברגישות המיוחדת שיש לתפקיד הביקורת על השופטים המחייבת עיסוק בעניין זה בלבד.

50. כידוע, הדין הכללי שמעוגן בפסיקתו העקבית של בית המשפט הנכבד, אוסר על עובד ציבור להיות במצב בו קיים חשש ממשי או סיכוי סביר לניגוד עניינים אישי או מוסדי, ובענייננו נקבע בפסיקה כי "על עובד הציבור נאסר אף להימצא במצב של ניגוד עניינים בין שני אינטרסים שלטוניים, אשר על שניהם הוא מופקד" (בג"ץ 531/79 סיעת "הליכוד" בעיריית פתח-תקוה נ' מועצת עיריית פתח-תקוה ואח (14.1.1980), עמ' 572 לפסק דינו של כב' השופט (כתוארו דאז) ברק).

51. על-פי החלטת שר המשפטים מיום 6.11.25, המשיב 2 יחזיק בו-זמנית בשני תפקידיו: בכובעו הראשון הוא ישמש כתובע המלווה את תיק החקירה, על כל המשתמע מכך, כאשר גורמי החקירה פונים לבתי המשפט בבקשות שונות בעניינם של הנחקרים בפרשה; ואילו בכובעו השני הוא נציב בעל סמכויות ביקורת לרבות ביחס לאותם שופטים אשר עוסקים בסוגיה.

נוסיף, שניגוד עניינים מוסדי חריף זה גם עלול לבסס היטב טענות שיעלו נאשמים ביחס לכשרות צווים שיינתנו על-ידי שופטים במהלך חקירת משטרה, שנציב תלונות הציבור על השופטים משמש כתובע מלווה שלה. טול גם מקרה נאשמים יטענו נגד הוגנות ההליך, שבו נציב התלונות על שופטים יהיה מעורב בהגשת כתב אישום נגדם בפני מותב פלילי הנתון לביקורתו של מי שהגיש נגדם את כתב האישום או היה מעורב בהחלטה על הגשתו.

לפיכך, הפגיעה שתיגרם לזכויות נאשמים, כמו גם הפגיעה באמון הציבור בטוהר ההחלטות שמקבלים בתי המשפט במסגרת ההליך הפלילי – מקום שנציב תלונות הציבור על שופטים ישמש במקביל גם כתובע המלווה חקירה משטרתית (לא כל שכן מקבל החלטה בסיומה) – תהיה חמורה ביותר. הדברים הם בבחינת מקל וחומר, מקום בו הבחירה של שר המשפטים דווקא בנציב תלונות הציבור על השופטים כגורם שילווה את החקירה היא חסרת תקדים, ואינה נדרשת.

הפרשנות המתחייבת, אפוא, של 11(א) היא שבכל מקרה לא ניתן להטיל על הנציב את התפקיד של היועצת המשפטית לממשלה לעניין החקירות האמורות.

סיכום

52. פרשת הדלפת הסרטון מבסיס "שדה תימן" על ידי גורמים בכירים בפרקליטות הצבאית והעבירות הפליליות הנוספות הקשורות בה – היא פרשה שהחשדות הפליליים בה חמורים. חשדות אלה נחקרים באמצעות צוות מיוחד בפיקוח ראש אגף חקירות ומודיעין במשטרת ישראל. החקירה לוותה בתחילתה על ידי הייעוץ המשפטי לממשלה ופרקליטות המדינה, והחל מיום 6.11.25 ועד להחלטה שיפוטית בעניין, מתבצעת על ידי משטרת ישראל ללא ליווי חיצוני.

החל מיום 6.11.2025, היועצת המשפטית לממשלה לא מעורבת בליווי החקירה, כאמור בחוות הדעת של היועצת המשפטית של משרד המשפטים.

53. החלטותיו של שר המשפטים מיום 1.11.25 ומיום 6.11.25 מבקשות, באופן חסר תקדים, להתערב בחקירות דן, באמצעות מינוי תובע חיצוני מסוים להליך הפלילי המסוים. כלומר, הלכה למעשה, שר המשפטים מבקש להכתיב את זהותו של התובע שילווה את חקירה פרטנית זו, בעודה מנוהלת.

כזאת, טרם נעשה במשפט ארצנו.

54. במדינת ישראל הגורמים המנהלים הליכים פליליים הם גורמי החקירה והתביעה המוסמכים, ולא חוקרים או תובעים הממונים אד הוק לטיפול בתיק קונקרטי. אין תקדים להתערבות כזו של דרג פוליטי בבחירת תובע מסוים לתיק מסוים בחקירה פלילית מתנהלת. יש בכך כדי ליצור תקדים מסוכן הבא לשנות את פני ההליך הפלילי, עצמאותו ושוויוניותו. התשתית העובדתית המתוארת מעוררת חשש כבד מפני שיקולים פוליטיים פסולים בהחלטת השר.

אין כל עילה להחלטת השר, ובוודא שאין כל עילה להוציא את החקירה מידי פרקליטות המדינה. שום דבר בהחלטות שר המשפטים או בתשתית העובדתית הקיימת מבסס עילה לעשות זאת. כאמור, גם חוות דעתה של היועצת המשפטית למשרד המשפטים שבחנה את סוגיית ניגוד העניינים לא מצאה שקיימת מניעה מכל הפרקליטים בפרקליטות המדינה להיות מעורבים בחקירה.

55. לעמדת המשיבים, בהינתן כלל הפגמים שפורטו לעיל ושעיקרם מצוי באלה:

א. התערבות פוליטית פסולה בחקירה פלילית מתנהלת באמצעות הכתבת זהותו של התובע בידי דרג פוליטי;
ב. הפרה של כללי המשפט המינהלי הבסיסיים ביותר, ובהם החלטה על העברת סמכות מקום בו אין עילה לעשות זאת ואין סמכות שניתן להעבירה; פעולה בניגוד לחוות דעת של הייעוץ המשפטי לממשלה; פעולה על יסוד שיקולים זרים; ללא קיום חובת היועצות ותוך 'סימון המטרה מסביב לחץ'; סטייה מהחלטת עבר שהתקבלה מאחורי 'מסך בערות', וזאת ללא כל הנמקה והתייחסות לכך;
ג. הטלת תפקיד תובע שילווה חקירה פלילית, לרבות החלטות בסופה, על מי שמעצם הגדרתו כנציב תלונות הציבור על שופטים ניצב בסיטואציה חריפה של ניגוד עניינים מוסדי אל מול השופטים בערכאות הפליליות הנתונים לביקורת; וזאת בניגוד לדין הכללי ואף בניגוד להוראות מפורשות בחוק נציבות תלונות הציבור על שופטים.

56. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על הפיכת הצו-על-תנאי לצו מוחלט שיורה על בטלות החלטת שר המשפטים מיום 6.11.25 להטיל על נציב תלונות הציבור על שופטים את תפקיד היועצת המשפטית לממשלה בפרשה הנחקרת.

57. העובדות המפורטות בסעיפים 21-22 בכתב התשובה נתמכות בתצהירו של מ"מ נציב שירות המדינה, פרופ' דניאל הרשקוביץ.

העובדות המפורטות בסעיפים 15, 41 ו-52 בכתב התשובה נתמכות בתצהירה של תנ"צ שלומית לנדס, ראש חטיבת החקירות במשטרת ישראל.

היום, י"ט בחשוון, התשפ"ו
10 בנובמבר, 2025

י' יוסף
רן רוזנברג, עו"ד

סגן מנהל מחלקת הבג"צים
בפרקליטות המדינה

תצהיר

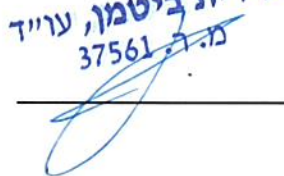
אני הח"מ, פרופ' דניאל הרשקוביץ, מצהיר בזאת כלהלן:

1. אני משמש בתפקיד ממלא מקום נציב שירות המדינה.
2. העובדות המפורטות בסעיפים 21-22 לכתב התשובה מטעם פרקליטות המדינה בבג"ץ 18615-11-25 משמר הדמוקרטיה הישראלית נ' שר המשפטים, הן אמת למיטב ידיעתי ואמונתי.
3. זה שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

פרופ' דניאל הרשקוביץ

אישור

אני הח"מ דניאל הרשקוביץ, עו"ד, מאשר בזה כי ביום 10.11.25, הופיע בפני המזכיר הכללי (א"י) המוכר לי אישית, ולאחר שהזהרתיו כי עליו לומר את האמת, שאם לא יעשה כן, יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, חתם בפני על תצהירו.

עידית ביטמן, עו"ד
מ.ד. 37561

תצהיר

אני הח"מ, שלמה ארנס, מצהיר בזאת כלהלן:
 ג. 55-128562/02

1. אני משמשת בתפקיד ר' חיה גרין במשטרת ישראל.

2. תצהיר זה ניתן לתמיכה בכתב התשובה מטעם פרקליטות המדינה בבג"ץ-18615-11-25 משמר הדמוקרטיה הישראלית נ' שר המשפטים (להלן: כתב התשובה).

3. העובדות המפורטות בסעיפים 15, 41 ו-52 הן אמת למיטב ידיעתי ואמונתי.

4. זה שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

שלמה ארנס

אישור

אני הח"מ, אסתר רות, עו"ד, מאשר בזה כי ביום 25.11.15, הופיע בפני ר' חיה גרין המוכר לי אישית; ואשר הופיע לפניי באמצעות היוועדות חזותית; וכאשר המצהיר הציג בפניי על גבי הצג את הצהרתו מושא האימות לפניי; והצהיר בפניי כי הוא מצוי במדינת ישראל בעת החתימה והאימות, והוא מסכים לתיעוד החזותי ועשיית השימוש בו. לאחר שהזהרתיו כי עליו לומר את האמת, שאם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, אישר את נכונות הצהרתו, אשר הוצגה לי במלואה במסגרת ההיוועדות החזותית, וחתם עליה מולי.

אשר
 א.ר. אסתר רות

תוכן עניינים

מס'	שם הנספח	עמ'
מש/1	צילום המכתב מטעמה של המשיבה 1, מיום 5.11.25, לוועדת חוקה, חוק ומשפט בכנסת	27
מש/2	צילום מכתבו של שר המשפטים מיום 1.11.25	29
מש/3	צילום מכתבו של המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (ציבורי-מינהלי), מיום 2.11.25	34
מש/4	צילום מכתב המענה של שר המשפטים למכתב זה, מיום 2.11.25	36
מש/5	צילום מכתב שר המשפטים למ"מ נציב תלונות הציבור על השופטים, מיום 4.11.25	38
מש/6	צילום מכתב מ"מ נציב שירות המדינה, מיום 4.11.25	41
מש/7	צילום חוות דעתה של היועצת המשפטית למשרד המשפטים, מיום 6.11.25	43
מש/8	צילום החלטת שר המשפטים מיום 6.11.25	52
מש/9	צילום מכתבו נציב תלונות הציבור על שופטים אל היועצת המשפטית לממשלה, מיום 6.11.25	54
מש/10	מכתבו של המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (ציבורי-מינהלי), מיום 6.11.25	56
מש/11	צילום מכתב המשיב 2 למפכ"ל המשטרה, מיום 7.11.25	60
מש/12	צילום מכתבו של חה"כ סעדה אל מפכ"ל המשטרה, מיום 6.11.25	62
מש/13	צילום הנחיית היועץ המשפטי לממשלה בעניין "עצמאות התביעה הפלילית"	64

נספח מש/1

**צילום המכתב מטעמה של המשיבה
1, מיום 5.11.25, לוועדת חוקה, חוק
ומשפט בכנסת**

עמ' 27

מדינת ישראל משרד המשפטים

לשכת היועצת המשפטית לממשלה

ירושלים, י"ג חשוון תשפ"ו
04 נובמבר 2025

מס' מסמך: 004-99-2025-023243
(בתשובה נא לציין מספרנו)

לכבוד
מר איל קופמן
מנהל ועדת החוקה, חוק ומשפט
כנסת ישראל

שלום רב,

הנדון: דיון ועדת החוקה וועדת החוץ והביטחון הקבוע למחר

הריני לפנות אליך על דעת היועצת המשפטית לממשלה, כדלקמן:

1. לאחרונה התקבל בידי רשויות אכיפת החוק מידע כי גורמים בכירים בפרקליטות הצבאית אחראים על פרסום בתקשורת של חומר חקירה שנאסף בפרשת "שדה תימן".
2. יובהר - מידע המצביע על מקור הדלף או חשד לעבירות פליליות הנובעות מכך - לא היה בידי רשויות אכיפת החוק קודם לכן.
3. בסמוך לאחר קבלת המידע, ניתן אישור לקיום חקירה פלילית בהתייחס למכלול העבירות הקשורות במידע שהתקבל. החקירה מנוהלת על-ידי משטרת ישראל ומצויה בעיצומה, והיא מטופלת על-ידי ראשי המערכות - היועצת המשפטית לממשלה, פרקליט המדינה, וראש אגף חקירות ומודיעין במשטרת ישראל. החקירה מקודמת בקצב מהיר על בסיס המלצות ותיעודן של גורמי החקירה המקצועיים.
4. הודעות עדכון נמסרו לבית המשפט הגבוה לצדק ומיד עם הסרת איסור הפרסום ניתן להן פומבי.
5. לאחר היוועצות בגורמי החקירה והתביעה, נוכח האמור לעיל, קיום הדיון שבנדון יוביל, בסבירות גבוהה, לשיבוש החקירה ולזיהום ההליך הפלילי, בין במתכוון ובין שלא במתכוון. זאת, בין היתר, נוכח ניסיון העבר.
6. במצב הדברים האמור גורמי החקירה והתביעה העוסקים בחקירה לא יוכלו לקחת חלק בדיון. הואיל והחקירה בעיצומה לא ניתן למסור פרטים נוספים מעבר לכך.

בברכה,

רעות גורדון כץ, עו"ד
עוזרת ליועצת המשפטית לממשלה

העתק:

פרקליט המדינה
ר' אגף חקירות ומודיעין משטרת ישראל
המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (משפט ציבורי-מינהלי)
מנהל מחלקת בג"צים פרקליטות המדינה

נספח מש/2

**צילום מכתבו של שר המשפטים
מיום 1.11.25**

עמ' 29

סגן ראש הממשלה ושר המשפטים

י ר ו ש ל י ם

י" בחשוון תשפ"ו
1 בנובמבר 2025

לכבוד

עו"ד גלי בהרב מיארה

שלום רב,

הנדון: הודעה לפי סעיף 23א לחוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט-1959

מבלי לגרוע מהחלטת הממשלה מספר 3306 מיום י' באב תשפ"ה, 4 באוגוסט 2025, בדבר הפסקת כהונתך כיועצת המשפטית לממשלה, הריני להודיעך כדלקמן:

1. מתוקף סמכותי מכוח סעיף 23א לחוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט-1959, שעניינו הטלת תפקיד של נושא משרה המנוע מלעסוק בעניין מסוים על עובד מדינה אחר, אני קובע שהינך מנועה מלעסוק:

א. בפרשת הדלפת הסרטון מבסיס "שדה תימן", אשר השמיץ את חיילי צה"ל, הוציא את דיבתם רעה בעולם ופגע קשות באינטרסים של מדינת ישראל.

ב. בעבירות השיבוש והפגיעה בהליכים המשפטיים והחקירתיים השונים, שבוצעו לכאורה במסגרת הפרשה.

ג. בנושא מינוי מ"מ או מחליף לפצ"רית שנאלצה לסיים את תפקידה.

2. המניעה האמורה מתייחסת אליך ישירות ואל כל הכפופים ליועץ המשפטי לממשלה כאחד.

3. מניעה זו נובעת ממעורבותך האישית בעניינים נשוא החקירה המתנהלת בפרשת שדה תימן ומן ההסתברות הגבוהה שלכל הפחות עדותך תידרש בעניין זה. כמו כן, מניעה זו נובעת גם ממעורבות לכאורה שלך אישית ו/או של הכפופים לך, בפעולות השיבוש והפגיעה בהליכים המשפטיים והחקירתיים שהתנהלו בעקבות הדלפת הסרטון, לרבות במתן מענים שקריים לכאורה בתשובות שניתנו לבג"ץ:

סגן ראש הממשלה ושר המשפטים

א. כמי שפיקחו על הליכי בדיקת ההדלפה, שנגררה חודשים ארוכים, הטעיתם לכאורה את בג"ץ בהודעתכם מיום 16.9.2025:

"כעת יבקשו המשיבים לעדכן כי ביום 16.9.25, לאור פעולות החקירה הרבות שנערכו במסגרת הבדיקה המקדימה וממצאיהן, כפי שאלה באים לידי ביטוי בעיקרי נימוקי ההחלטה בנוגע לבדיקה המקדימה, הוחלט, על דעת גורמי החקירה והמשנה לפרקליט המדינה, כי הללו הגיעו למיצוי וכי מבחינת תוחלת החקירה, נמצא כי אין פעולות חקירה נוספות שנכון לבצע לצורך בירור הטענות וגילוי האמת.

בשים לב לתשתית הראייתית שנאספה בבדיקה המקדימה המעמיקה, נמצא כי אין בסיס להמשך טיפול במישור הפלילי. בראש ובראשונה לא נמצאה ולו אינדיקציה ראשונית המצביעה על מקור העברת המידע. כמו כן, התוחלת לביסוס תשתית ראייתית מפלילה בכלי חקירה נמוכה ביותר ואין בנמצא פעולות חקירה קונקרטיות שאותן ניתן לבצע והטומנות בחובן פוטנציאל ממשי לקידום הבדיקה הפלילית".

היות שמקור העברת הסרטון התגלה באמצעי חקירה בסיסי, ברור כי הודעה זו לבג"ץ איננה אמת. לפיכך, קיים צורך חיוני בבירור מעמיק של חלקכם באי קיומה של חקירה יסודית ונמרצת, שהביאה להודעה כה רחוקה מהאמת לבג"ץ, וכן במסירת ההודעה עצמה.

ב. בתגובתכם מיום 29.12.2024 לבג"ץ כתבתם כך:

"... מועד פרסום המידע בתקשורת מושא העתירה היה בעת שהיו מהומות קשות נגד חיילי צה"ל אשר עסקו בחקירת החיילים משדה תימן. המהומות פגעו בסדר הציבורי ואף כללו פריצה וחדירה לכאורה אל בסיסי צה"ל."

במכתב התפטרותה מיום 31.10.2025 מודה הפצ"רית היוצאת כי אכן אישרה את הוצאת החומר לתקשורת. היא תירצה זאת "בניסיון להדוף את התעמולה השקרית כנגד גורמי אכיפת החוק בצבא", אותם היא מתארת כ"דברי הבלע כלפי גורמי אכיפת החוק בצה"ל, מעשים חמורים וחסרי תקדים, לרבות פריצה המונית לבסיס שדה תימן ולבסיס בו שוכן בית הדין הצבאי."

סגן ראש הממשלה ושר המשפטים

עולה שאלה, לפיכך, כיצד ידעתם לכתוב בתגובה לבג"ץ את הרקע להדלפת הסרטון, עשרה חודשים לפני הודאתה של הפצ"רית שזה היה המניע להדלפה? מובן כי שאלה זו מחייבת חקירה ובירור העובדות, לרבות מולך באופן אישי. מסיבה זו ואחרות, יש לבדוק את מעורבותך האישית בהליך הבדיקה ואת זו של הכפופים לך – האם נפגשתם עם הפצ"רית היוצאת, האם שוחחתם איתה בנושא, האם הוריתם לחקור או לתשאל אותה ואת סביבתה הקרובה או שמא נמנעתם מכך, וככלל, מה היו ידיעותיכם בפרשה? מאליו מובן שלא את ולא הכפופים לך תוכלו לעסוק בבדיקת שאלות אלה ואחרות.

ג. בדיווח האמור מיום 16.9.25 לבג"ץ, מנעתם לכאורה מבית המשפט לראות את התמונה האמיתית של הנזק העצום שגרם הסרטון למדינת ישראל וחייליה: "13... אין מדובר בדלף של מידע בטחוני, או במסירת מידע שיש בחשיפתו כדי להביא לפגיעה בביטחון המדינה. המדובר, על פי הטענה, בהוצאת מידע מתוך חקירת מצ"ח שהתנהלה בצה"ל, לשם בירור חשד לביצוע עבירות אלימות ומין על ידי חיילי צה"ל כלפי כלוא במתקן. כפי העולה מההחלטה, בחוות דעת שנערכה במסגרת הבדיקה המקדימה על ידי גורמי ביטחון המידע בצה"ל, האמונה כאמור על ההגנה על הסוד בצה"ל, נמצא כי המידע שפורסם לא חשף מידע מסווג, או שפרסומו גרם נזק לביטחון המדינה."

טענה זו, ביחס לסרטון שמציג את חיילי צה"ל לכאורה כאנסים של עציר, בעיצומה של מלחמה בשבע חזיתות, ובזמן שחטופינו מוחזקים בידי האויב, היא מופרכת בעליל.

יתרה מכך, בחרתם לכאורה להגיש תגובה זו לבג"ץ מבלי שמיציתם את האפשרויות להגשת דו"ח מקצועי, לרבות מול משרד התפוצות והמאבק באנטישמיות. בכך מנעתם לכאורה מבג"ץ להיחשף לאמת בדבר הנזקים העצומים בעולם שהדלפת הסרטון הדיבתי גרמה.

ד. משעלתה בבג"ץ טענת ניגוד עניינים, כנגד מינוי סגנה של הפצ"רית היוצאת כממונה על הבדיקה, כתבתם לבג"ץ ביום 19.9.2024: "7... אין מקום להעלאת טענות ממין זה, המטילות דופי ברשות ללא כל בסיס. חזקה על גורמי האכיפה בצה"ל כי הנושא ייבדק כנדרש".

סגן ראש הממשלה ושר המשפטים

בחרתם לגונן לכאורה על הפצ"רית לשעבר מפני בדיקה עצמאית ובלתי תלויה. למעשה חתרתם להשאיר את הבדיקה דווקא בידי מי שכפוף לה פיקודית, על כל המשתמע מכך.

גישה זו, במיוחד על ידי מי שנהגה בקיצוניות במקרים אחרים של ניגודי עניינים לכאורה (ראי למשל חוות הדעת של הייעוץ המשפטי לממשלה מיום ו' בניסן תשפ"ה, 4 באפריל 2025, בעניין הליכי מינוי ראש השב"כ), מעלה תהיות קשות לגבי תפקודך ומניעיך בפרשה ובוודאי שמחייבת מתן תשובות והסבר במסגרת הליכי החקירה.

את זאת יש לבדוק עד תום. הפעם, לא על ידי מי שמעורבת בנושא, וגם לא על ידי איש מהכפופים לה.

4. בהתאם לחוק, הנני פועל לקיים את הליך ההיוועצות עם מ"מ נציב שירות המדינה לעניין מינוי עובד מדינה שילווה וינחה את החקירה בפרשה זו ובספיחיה, ויהיה אחראי על ההעמדה לדין ככל שתידרש כזו.

5. נוכח כל האמור לעיל, הנך וכלל הכפופים לייעוץ המשפטי לממשלה נדרשים לחדול באופן מיידי מכל עיסוק בכל עניין הנוגע לחקירת פרשת שדה תימן וספיחיה, ומכל מעורבות בהליכי החקירה כאמור.

6. ההחלטה כאמור במכתבי זה הכרחית ומתחייבת גם נוכח הנזק העצום שנגרם לאמון הציבור במערכות אכיפת החוק בכלל, ובאשר להליכים הנוגעים לפרשת שדה תימן בפרט, וכדי למנוע המשך פגיעה ונזק נוספים.

בברכה,
ח"כ יריב לוין
סגן ראש הממשלה
ושר המשפטים

העתקים:

מזכיר הממשלה, עו"ד יוסי פוקס

מפכ"ל המשטרה, רנ"צ דני לוי (באמצעות לשכת השר לביטחון לאומי)

מ"מ נציב שירות המדינה, פרופ' דניאל הרשקוביץ

נספח מש/3

**צילום מכתבו של המשנה ליועצת
המשפטית לממשלה (ציבורי-
מינהלי), מיום 2.11.25**

עמ' 34

**המשנה ליועצת המשפטית לממשלה
(משפט ציבורי-מינהלי)**

יא' חשון התשפ"ו
2 בנובמבר 2025

**לכבוד
ח"כ יריב לוין
שר המשפטים וסגן ראש הממשלה**

שלום רב,

הנדון: מכתבך בנושא "הודעה לפי סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט-1959"
סימוכין: מכתבך מיום 1.11.2025

במענה למכתבך שבסימוכין, אבקש להשיבך כדלקמן:

1. מכתבך שבסימוכין נעדר כל תשתית – עובדתית או משפטית. הוא מהווה ניסיון להתערבות שלא כדין בהליכי חקירה ואכיפה.
2. אין בסמכותך לטול מידי היועצת המשפטית לממשלה את סמכויות האכיפה הנדונות במכתב, מכוחו של סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959, ולהעבירן לעובד מדינה אחר. מכאן אף אין זה בסמכותך להנחות את היועצת ואת גורמי האכיפה הכפופים לה, שלא לעסוק בנושאים המצויים בתחומי סמכויותיהם ואחריותם.
3. נוכח מאפייני החקירה הנדונה וחשיבותה, היא מטופלת על ידי ראשי מערכת אכיפת החוק – היועצת המשפטית לממשלה, פרקליט המדינה וראש אגף החקירות והמודיעין במשטרת ישראל. החקירה מקודמת במהירות, בהתאם להמלצות גורמי החקירה והתביעה. כל ניסיון להתערבות בהליכי החקירה אך פוגע בקידומה.

בברכה,

ד"ר גיל לימון, עו"ד
המשנה ליועצת המשפטית לממשלה
(משפט ציבורי-מינהלי)

העתק:
היועצת המשפטית לממשלה
ממלא מקום נציב שירות המדינה
פרקליט המדינה
המשנים ליועצת המשפטית לממשלה
היועצת המשפטית לנציבות שירות המדינה

נספח מש/4

צילום מכתב המענה של שר

המשפטים למכתב זה, מיום 2.11.25

עמ' 36

סגן ראש הממשלה
ושר המשפטים

י ר ו ש ל י ם

יא' בחשוון תשפ"ו
2 בנובמבר 2025

לכבוד
עו"ד ד"ר גיל לימון
המשנה למשפט ציבורי מנהלי
הייעוץ המשפטי לממשלה

שלום רב,

הנדון: מכתבד מהיום בנושא "הודעה לפי סעיף 23 לחוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט-1959"

קיבלתי את מכתבד שבנדון, והנני דוחה על הסף את כל הנאמר בו.

הציבור לא מקבל עוד את מנהגכם לעשות דין אחד לעצמכם ודין אחר לכל היתר. הימים שבהם הסגן מזכה את זו שממונה עליו, חלפו.

אשוב על הודעתי מאתמול, לפיה עו"ד בהרב מיארה וכלל הכפופים לייעוץ המשפטי הממשלה נדרשים לחדול באופן מיידי מכל עיסוק בכל עניין הנוגע לחקירת פרשת שדה תימן וספיחיה, ומכל מעורבות בהליכי החקירה כאמור.

בברכה,

ח"כ יריב לוין
סגן ראש הממשלה
ושר המשפטים

העתקים:

מזכיר הממשלה, עו"ד יוסי פוקס
מפכ"ל המשטרה, רנ"צ דני לוי (באמצעות לשכת השר לביטחון לאומי)
מ"מ נציב שירות המדינה, פרופ' דניאל הרשקוביץ

נספח מש/5

**צילום מכתב שר המשפטים למ"מ
נציב תלונות הציבור על השופטים,**

מיום 4.11.25

עמ' 38

סגן ראש הממשלה ושר המשפטים

י ר ו ש ל י ם

יג' בחשוון תשפ"ו
4 בנובמבר 2025

לכבוד
פרופ' דניאל הרשקוביץ
ממלא מקום נציב שירות המדינה

שלום רב,

הנדון: הטלת תפקיד בהתאם לסעיף 23א לחוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט-1959

אבקש לפנות אליך בעניין שבנדון כדלקמן:

1. ביום י' בחשוון תשפ"ו, 1 בנובמבר 2025, הודעתי לעו"ד גלי בהרב מיארה על היותה מנועה מלעסוק בעניינים הבאים:

- א. בפרשת הדלפת הסרטון מבסיס "שדה תימן".
- ב. בעבירות השיבוש והפגיעה בהליכים המשפטיים והחקירותיים השונים, שבוצעו לכאורה במסגרת הפרשה.

העתק מכתבי מצורף למכתב זה.

2. בהתאם להוראת הסעיף האמור, בטרם אטיל את התפקיד כאמור בסעיף 1 לעיל, בכל הנוגע לסמכויות היועץ המשפטי לממשלה, על עובד מדינה אחר, נדרשת התייעצות עם נציב שירות המדינה באשר לזהות עובד המדינה עליו יוטל התפקיד כאמור.

**סגן ראש הממשלה
ושר המשפטים**

3. אני סבור שעובד המדינה עליו יוטל התפקיד כאמור, נדרש שיענה ככל הניתן על כלל הדרישות הבאות:

- א. בעל תפקיד בשירות המדינה.
- ב. בעל ידע וניסיון בתחומי המשפט הפלילי.
- ג. עומד בראש מערכת היכולה לסייע בידו בביצוע התפקיד.
- ד. אינו כפוף לשר משרי הממשלה וכן לשום גורם ביעוץ המשפטי לממשלה ובגופים הכפופים לו.
- ה. יזכה לאמון ציבורי רחב, החיוני כשמדובר בעניין כה רגיש ובעת המורכבת הזו.

4. לאחר ששקלתי את הנושא בכובד ראש, ולאחר שקיבלתי את הסכמתו לקבל על עצמו את התפקיד כאמור, בכוונתי להטיל את התפקיד על נציב תלונות הציבור על שופטים, כבי' השופט בדימוס אשר קולה, באופן שהנציבות תתן לו את כלל השירותים הנדרשים לשם ביצוע התפקיד.

5. אני סבור כי נציב תלונות הציבור על שופטים, הן כמוסד והן באופן אישי, עונה באופן המיטבי לנדרש במקרה זה. מינויו יזכה לאמון ציבורי רחב, ההכרחי בנסיבות בהן אנו מצויים.

6. אשר על כן, אודה בעד קבלת אישורך באשר לקיום ההיוועצות בהתאם לחוק.

בברכה,
ח"כ יריב לוין
סגן ראש הממשלה
ושר המשפטים

העתק:

מזכיר הממשלה, עו"ד יוסי פוקס

נספח מש/6

**צילום מכתב מ"מ נציב שירות
המדינה, מיום 4.11.25**

עמ' 41

ב"ה, י"ג חשוון, תשפ"ו
4 נובמבר, 2025

לכבוד
חה"כ יריב לוין
סגן ראש הממשלה
ושר המשפטים

הנדון: פניית לענין הטלת תפקיד בהתאם לסעיף 23א לחוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט-1959
סימוכין: מכתב מיום 1 בנובמבר 2025 ו-4 בנובמבר 2025

שלום רב,

במכתבו אליך של המשנה ליועמ"ש לממשלה מיום 2 בנובמבר 2025 נקבע כי אין בסמכותך ליטול מידי היועמ"ש לממשלה סמכויות אכיפה ולהעבירן לעובד מדינה אחר.

עוד נאמר לי ע"י היועצת המשפטית לממשלה שאין בסמכותי לקיים את הליך ההיועצות בנדון.

אין בדברי אלו לגרוע מעובדת היותו של השופט בדימוס אשר קולה עובד מדינה בכיר וראוי.

בברכה,

פרופ' דניאל הרשקוביץ
מ"מ נציב שירות המדינה

העתק:
עו"ד יוסי פוקס, מזכיר הממשלה

נספח מש/7

**צילום חוות דעתה של היועצת
המשפטית למשרד המשפטים, מיום**

6.11.25

עמ' 43

ירושלים, ט"ו חשוון תשפ"ו, 06 נובמבר 2025
מס' מכתב: 027-99-2025-010524
(בתשובה נא לציין מס' מכתבנו)

ד"ר גיל לימון
המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (ציבורי-מינהלי)

שלום רב,

**הנדון: התייחסות לטענות בדבר ניגוד עניינים של היועצת המשפטית לממשלה - פניות ציבור
ועתירה לבג"ץ 3545-11-25**

1. הועברו לטיפולי על ידך פניות ציבור שהופנו אל היועצת המשפטית לממשלה, ובהן טענות לניגוד עניינים במילוי תפקידה של היועצת המשפטית לממשלה בנוגע לחקירת הדלפת הסרטון בפרשת שדה תימן:

א. ח"כ אביחי בוארון טען כי היועצת מצויה בניגוד עניינים ועליה למשוך את ידה מעניין זה, עקב המעורבות הקודמת שלה במתן עדכונים לבית המשפט אודות בדיקת ההדלפה, עדכונים שנמצאו לטענתו כשקריים.

ב. עורך דינם של שניים מהנאשמים בפרשת שדה תימן, ציין כי קיימים קשרי עבודה הדוקים בין היועצת ובין הפצ"רית וכי הייתה ליועצת מעורבות ישירה בבדיקת ההדלפה, תוך התנגדות להעברת הבדיקה לגורם חיצוני. עוד נטען, על בסיס פרסומים, כי היועצת נפגשה עם הפצ"רית יום לאחר הדלפת הסרטון. לטענתו, בנסיבות אלו יש יסוד סביר להניח שהמטרה תחייב את חקירת היועצת (גם אם לא תיערך חקירה באזהרה).

ג. בפניה נוספת של אזרח בשם טל סמו, הוצגו טענות דומות לאלו האמורות לעיל. אציין כי פניה אחרת, של עו"ד יצחק בן בשם ארגון חננו, נסובה על טענות אחרות לניגוד עניינים, שאינן קשורות לענייננו.

2. בהמשך, הועברה אלי על ידי מנהל מחלקת בג"צים עתירה שהוגשה על ידי ח"כ אביחי בוארון וארגון לביא בנושא (בג"ץ 3545-11-25 ח"כ אביחי בוארון נ' היועצת המשפטית לממשלה).

3. לצורך גיבוש מענה לפניות הנ"ל ולעתירה, ובהמשך לשיחות לרבות שיח ושיג מקצועי, בחנתי האם קיים חשש לניגוד עניינים בכל הנוגע לתפקידה של היועצת המשפטית לממשלה בליווי החקירה.

רקע נורמטיבי

4. בהתאם לכללים הנהוגים בשירות המדינה, בסמכות היועץ המשפטי למשרד לקבוע האם עובד משרד המשפטים מצוי במצב של ניגוד עניינים, בין אם על רקע עניין אישי או מוסדי (ראו פרק 13.6 לתקשי"ר, הנחיית היועצת המשפטית לממשלה מס' 1.1555). הנחיות אלה, כמו גם הפסיקה בעניין עליה נרחיב בהמשך, מסדירות את הכללים לבחינת קיומו של ניגוד עניינים, ובמידת הצורך את הפתרונות אותם ניתן ליישם (ראו בין היתר פסקאות 26-29 להנחיה 1.1555 הנזכרת, וראו גם את דו"ח הצוות לחשיבה מחודשת בהיבטי ניגוד עניינים). בהתאם, הסדרי ניגוד העניינים של כלל עובדי משרד המשפטים ובהם היועצת המשפטית לממשלה, מטופלים על ידי הלשכה המשפטית של המשרד.

5. העקרון האוסר על עובד ציבור להימצא במצב ניגוד העניינים הוא מעקרונות היסוד של המשפט הציבורי בישראל. הוא נועד למנוע מצב שבו שיקול הדעת של עובד הציבור ייפגע עקב עניינים אחרים, והוא מסייע לשמור על אמון הציבור ברשויות המינהל, תוך הבטחת קיום ונראות של מנהל תקין. הכלל הוא מניעתי וצופה פני עתיד, ותכליתו "למנוע את הרע בטרם יארע". ראו, בין היתר: הנחיה 1.1555 פסקה 5. וכן ראו: בג"ץ 531/79 **סיעת הליכוד נ' מועצת עיריית פתח תקווה**, פ"ד לד(2) 566 (1980), פסקה 4 לפסק דינו של כב' השופט (כתוארו אז) א' ברק; בג"ץ 3056/20 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' היועץ המשפטי לממשלה** (ניתן ביום 25.3.2021); בג"ץ 54321-03-25 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממשלת ישראל** (ניתן ביום 21.5.2025), פסקה 72 לפסק דינו של כב' הנשיא יצחק עמית; בג"ץ 6299/21 **עמותת עורכי דין לקידום מנהל תקין נ' מועצה מקומית כעביה טבאש חג'אג'רה**, ניתן ביום 8.11.2023;

6. בשים לב לכך שכללי ניגוד העניינים הם כללים מניעתיים, הטוען לניגוד עניינים אינו נדרש להוכיח שהחלטה מסוימת אכן התקבלה במשוא פנים או מתוך שיקולים זרים, אלא יש להראות, בהסתברות הנדרשת, קיומו של פוטנציאל אובייקטיבי לקיומו של ניגוד עניינים ולקבלת החלטה כאמור.

קרי, מבחן הפוטנציאל ולא מבחן התוצאה. ראו בין היתר: בג"ץ 3056/20, בג"ץ 2053/21; בג"ץ 1993/03. וכן ראו בעניין זה פסקה 34 לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארז בבג"ץ 37830-08-24 **מכון לואיס ברנדייס נ' ממשלת ישראל** (ניתן ביום 12.5.2025):

"אם כן, בהתאם לדיני ניגוד העניינים אין כל צורך להניח כי בעל משרה שלטונית יעשה את מלאכתו רמיה במעלה הדרך. הקושי מתעורר הרבה קודם לכן. יש לשמור על מעמדם העצמאי של דיני ניגוד העניינים, בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקתו של בית משפט זה. מנקודת מבטי, די לנו בכך שעל-פי המבחנים המבוססים בהלכה הפסוקה נוצר בענייננו מצב שבו יש אפשרות ממשית או חשש סביר לניגוד עניינים."

התשתית העובדתית

7. להלן התשתית העובדתית כפי שעולה מההליכים שהתנהלו עד כה בקשר לפרשת הדלפת סרטון פרשת שדה תימן בבג"ץ, לרבות מתוך כתבי הטענות ופסקי הדין בהליכים אלה:

א. ביום 6.8.2024, זמן קצר לאחר פרוץ חקירת פרשת שדה תימן על ידי צה"ל, פורסם בכלי התקשורת סרטון הכולל, לכאורה, תיעוד של פגיעה בעציר ביטחוני. נוכח הדלפת הסרטון, פתחו רשויות האכיפה בצה"ל בבדיקה פנימית ביחס לאירוע ההדלפה.

ב. בהמשך לכך, הוגשו עתירות (בג"ץ 33366-09-24 ובג"ץ 34183-10-24) בבקשה כי בית המשפט יורה על כך שהבדיקה הפנימית שצה"ל נדרש לבצע, לא תנוהל על ידי הפרקליטות הצבאית. בדיון בעתירות שאוחדו, מסרה המדינה כי אירוע ההדלפה נבדק על ידי צוות בראשות סגן הפצ"רית (שלא היה מעורב בחקירת פרשת שדה תימן), והודגש כי הוא עומד בקשר עם היועצת המשפטית לממשלה בכל הנוגע לטיפול בעניין. במהלך הדיון בעתירות אלה, המליץ בית המשפט כי הליך הבדיקה יהיה כפוף לפיקוח של היועצת המשפטית לממשלה. לאחר הדיון, עדכנו המשיבים כי מבלי להטיל דופי במערכת אכיפת החוק הצבאית, בדיקת הצוות בעניין זה תפוקח על ידי המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים), וכי על ההחלטה ניתן יהיה להגיש ערר ליועצת המשפטית לממשלה כמקובל. לאחר מתן העדכון על מנגנון הבדיקה הני"ל, הורה בית המשפט העליון על מחיקת ההליך, תוך פסיקת הוצאות לטובת העותרים, לאחר שמצא כי נכונותם של המשיבים לקבוע מנגנון כמתואר מקהה את הקשיים שעליהם הצביעו העותרים ביחס לאופן הבדיקה (פס"ד ניתן ביום 2.2.2025).

ג. בחלוף מספר חודשים בהם לא הושלמה עבודת הבדיקה, הוגשה עתירה נוספת (בג"ץ 74998-08-25 **בחרנו בחיים (ע"ר) נ' היועץ המשפטי לממשלה**) בבקשה כי בית המשפט יורה על העברת הטיפול בבדיקה ביחס למקור ההדלפה לגורם חיצוני לפרקליטות הצבאית, או לחילופין, יורה על השלמת בדיקת הצוות. במסגרת תגובה לעתירה מיום 16.9.2025 נמסרה החלטת צוות הבדיקה, שהושלמה ביני וביני. בהחלטה נקבע כי "בשים לב לתשתית הראייתית שנאספה בבדיקה המקדימה המעמיקה, נמצא כי אין בסיס להמשך טיפול במישור הפלילי. בראש ובראשונה, לא נמצאה ולו אינדיקציה ראשונית המצביעה על מקור העברת המידע. כמו כן, התוחלת לביסוס תשתית ראייתית מפלילה בכלי חקירה נמוכה ביותר ואין בנמצא פעולות חקירה קונקרטיות שאותן ניתן לבצע והטומנות בחובן פוטנציאל ממשי לקידום הבדיקה הפלילית". עוד צוין בהחלטת הצוות כי "על הבדיקה פיקח המשנה לפרקליט

המדינה (תפקידים מיוחדים), עו"ד אלון אלטמן. מהלך הבדיקה, ממצאיה וההחלטה שבנדון הן על דעתו".

ד. בעוד הליך זה תלוי ועומד, הודתה הפצ"רית, במסגרת הודעה שנמסרה לרמטכ"ל ביום 31.10.25, כי היא זו שאישרה את מסירת הסרטון לתקשורת. כמו כן, התפרסם בכלי התקשורת ביום 2.11.2025, כי במסגרת אירוע שבו אבד הקשר עם הפצ"רית ואף עלה חשש לשלומה, הטלפון הסלולרי שלה – אבד.

8. לאור התפתחות האירועים הנ"ל, נעצרה הפצ"רית לחקירה, וכן נעצרו ונחקרו גורמים נוספים בפרקליטות הצבאית. ככל הידוע לנו, החקירה נסובה בשלב זה על הדלפת הסרטון ועל מכלול הצעדים שנקטו להסתרת ההדלפה. בשלב מוקדם זה, האפשרויות החקירתיות הן רחבות מאוד, ולא ידוע אם המשטרה בהכרח תבקש לזמן לעדות את היועצת המשפטית לממשלה בעצמה או מי מטעמה, כטענת הפונים והעותרים. יחד עם זאת, חקירה משטרתית היא דינמית מטבעה, ואין לדעת מי הגורמים אשר יידרשו לעניין בעתיד, בהתאם להתפתחויות החקירתיות.

חשש לניגוד עניינים בהתפתחויות עתידיות של החקירה

9. במסגרת חקירה משטרתית חשובה ורגישה מעין זו, התפקיד של היועץ המשפטי לממשלה ושל פרקליטות המדינה הוא פיקוח על הליך החקירה. במסגרת זו, יש לגורם המלווה השפעה על כיווני החקירה, ועל הצורך בהשלמות חקירה ויש לו סמכות לאשר הליכי חקירה מיוחדים. הגורם המלווה עשוי לקבוע, יחד עם רשויות החקירה, האם מסתמן קיומו של בסיס לאישום פלילי, מי הגורמים הרלוונטיים למתן עדות לצורכי החקירה, גם אם אין בסיס לחשדות ביחס למעשיהם, ואילו פעולות חקירה יש לנקוט בכדי לברר זאת. לגורם המלווה יש אפוא אפשרות להשפיע באופן רחב על הנרטיב החקירתי – עליו להגדיר על פי מיטב שיפוטו המקצועי לאילו כיוונים יש לפתח את החקירה, ולאשר פעולות חקירה מיוחדות.

10. כאמור, נכון למועד זה, לא ניתן לברר עד תום את הטענות שהועלו במסגרת הפניות שהועברו אלינו, באופן שיכול להפריך אותן או לבסס אותן מבחינה עובדתית. כל עוד מתנהלת חקירה משטרתית, נראה כי לא יהיה זה נכון לערוך במקביל בירור של העובדות שעליהן נסובו הטענות. המשטרה מצויה עדיין בשלב איסוף הראיות והאינפורמציה, ולהבנתנו, ממילא אין דרך לקבוע באופן ודאי מי יוזמן לחקירה ואם תידרש עדותה של היועצת. כך או כך, לא ראינו מקום להתערב בעבודת החקירה רק בכדי להכריע בשאלת ניגוד העניינים.

11. ייאמר עם זאת, כי הפערים העובדתיים על בסיס המידע הגלוי מדברים בעד עצמם, ומהם ניתן ללמוד במידה מסוימת על כיווני החקירה שעשויים להיבחן בעתיד. הפצ"רית נטלה אחריות אישית על הדלפת הסרטון, ואולם האירועים שבהם נעלם המכשיר הסלולרי שברשותה

מותירים סימני שאלה. קיימת אפשרות שמעשה ההדלפה נותר מוסתר בקרב מעגל מצומצם של אנשים בפרקליטות הצבאית, אך לצד זאת קשה להתעלם מהחשש שמספר הגורמים המעורבים היה רחב יותר. לא מן הנמנע אפוא כי לצד בדיקת ההדלפה עצמה, תשקול המשטרה לחקור האם צוות הבדיקה ידע או העלים עין באשר לאפשרות שהפצ"רית מעורבת בהדלפה. ככל שיתבסס הצורך בכיוון חקירה זה, ייתכן שיעלה צורך לחקור גם את מי שפיקח על עבודת צוות הבדיקה, ולא ניתן להפריך את האפשרות שיעלה צורך בתשאול של היועצת והגורמים מטעמה שאמורים היו לפקח על הבדיקה.

12. אם כן, השאלה מהם כיווני החקירה המתבקשים כעת וכיצד יש לנווט את החקירה היא בעלת השפעה מכרעת על גורל התיק ועל פוטנציאל ניגוד העניינים. משעה שהיועצת המשפטית לממשלה אמונה על ליווי החקירה מראשיתה, ובכלל זה מנחה את הצדדים באשר לכיווני חקירה ולהחלטה מי הם הגורמים הרלוונטיים המעורבים אשר נדרשת חקירתם או עדותם, הרי שקיים חשש כי היא זו שתידרש להחלטה אם להרחיב את החקירה לשאלות נוספות ובאיזה היקף. בין השאלות שעשויות להיות רלוונטיות – האם בדיקת ההדלפה נערכה באמות מידה ראויות או תוך עצימת עיניים, האם הפיקוח על בדיקה זו נערך כיאות, ומה הממשק שהתקיים בין המשנה לפרקליט המדינה לבין היועצת המשפטית לממשלה. ייתכן שיימצא כי כיוון חקירה זה אינו רלוונטי, אך גם החלטה זו תהא מבוססת על ניתוח הראיות תוך הפעלת שיקול דעת של הגורם המלווה, ביחד עם גורמי חקירה המונחים על ידו.

13. מיותר לומר כי לחקירה הנדונה יש חשיבות יוצאת דופן לצורך שמירה על אמון הציבור במערכות אכיפת החוק. מדובר על סיטואציה חריגה, שבה הפצ"רית, הנמנית על גורמי אכיפת חוק הבכירים ביותר במדינה, חשודה לא רק בהדלפה, אלא ככל הנראה גם בשיבוש של הליכי הבדיקה ושל הליכי החקירה שלה עצמה. כפי שעולה מהמידע שהתפרסם אודות החקירה, אף לא מדובר באדם אחד שסטה מן השורה, אלא ברשת של מספר אנשים שכפי הנראה חשודים במעורבות בהדלפה או בשיבוש ההליכים. פעולות אלה מערערות כשלעצמן את אמון הציבור במערכת אכיפת החוק. בכדי לשקם את אמון הציבור, יש להבטיח חקירה עצמאית ואמינה שתבחן, ללא כל מראית עין של ניגוד עניינים, מהו היקף הנזק של פרשה זו, והאם מעורב בה מעגל רחב יותר של גורמים נוספים. במצב דברים זה, אין זה מן הנמנע שהגורם המלווה יידרש להחליט כיצד להתייחס למעורבות של היועצת או מי מטעמה על הליכי הבדיקה של ההדלפה, והיועצת המשפטית לממשלה בעצמה אינה יכולה להיות זו שתאשר שבדיקה כזו אינה נדרשת לפי חומר הראיות.

14. לצד זאת נציין כי גם אם במסגרת החקירה יתברר שהחשודים הם אנשי הפרקליטות הצבאית בלבד, ושהם הונו את פרקליטות המדינה ואת היועצת המשפטית לממשלה, יהיה על רשויות החקירה לאסוף עדויות וממצאים באשר לשיח שהתקיים בין הצדדים ובמסגרתו הועבר המידע השגוי – עדויות וממצאים שיהפכו לחומר חקירה. בה בעת, הגורם המלווה יידרש לבחון את גירסאות הנחקרים, ולא מן הנמנע שאלו ינסו לצייר באופן שונה את חלקם בפרשה ויציגו טענות ביחס לפרקליטות וליועצת המשפטית לממשלה, טענות שלכל הפחות יצריכו בדיקה והתייחסות.

15. למותר להעיר כי אדם שיצטרך לתת עדות בפרשה, גם אם אינו חשוד בדבר, אינו יכול להיות חשוף למכלול של חומרי החקירה, ובוודאי אינו יכול להיות אחראי על ניהול החקירה או אפילו להשתתף בה או ללוות אותה. מעורבות כזו עלולה להפחית את המשקל הראייתי של עדותו ואולי אף לאיין אותה, שכן בהליך הפלילי היא תוצג בצדק ככזו שמשקפת את הנרטיב של התביעה והיא לא תתקבל כעדות אובייקטיבית. ניגוד עניינים יכול להתעורר אפוא בכל מקרה שבו יש לגורם המלווה מעורבות קודמת באירועים הנחקרים, ולא רק כאשר יש חשש כי החשד יופנה אליו.

יישום המבחן לקיומו של ניגוד עניינים

16. אם כך, גם אם ניתן היה לסבור כי בשלביה הכה מוקדמים, אין מניעה כי החקירה תלווה על ידי היועצת המשפטית לממשלה, או גורם אחר שהייתה לו מעורבות באירועים בשלב קודם, הרי שהליווי על החקירה יהיה מוגבל ולא ניתן יהיה להתייחס למעורבות האישית של אותם גורמים. גם אן לא ידוע אם תידרש הרחבה של החקירה ביחס אליהם עם התפתחותה, מנקודת מבט צופה פני עתיד – לא ברור כיצד ניתן יהיה להתמודד עם סוגיה זו בדיעבד מבלי שיתעורר חשש לניגוד עניינים ממשי בניהול שלביה המוקדמים של החקירה. **לפיכך, הדרך הנכונה והאחראית בשלב זה היא יצירת ריחוק והימנעות של הגורמים המעורבים באירועים הנחקרים.**

17. מסקנה זו מתבקשת כיוון שבאופן טבעי גורם ששמו נקשר לאירועים נחקרים ולו באופן עקיף, עשוי להיות לו עניין רב להבטיח כי החקירה לא תטיל דופי במעשיו. גם אם אכן לא נפל כל דופי כאמור, הרגישות האישית היא מובהקת, והיא עלולה להגביר את החשש לניגוד עניינים.

18. נזכיר כי המבחן לקיומו של ניגוד עניינים הוא במבט צופה פני עתיד ולא בדיעבד. הכלל האוסר על ניגוד עניינים נועד למנוע את הרע בטרם יארע, ואין הכרח שהטיית שיקול הדעת תתרחש בפועל. גישה זו נועדה למנוע מראש פגיעה באמון הציבור ונועדה על מנת להבטיח עצמאות מקצועית ותקינות ההליך.

19. כאמור, מדובר בתיק שיש לו רגישות ציבורית מיוחדת, הן על רקע האופי הקשה של העבירות לכאורה בתיק שבמסגרתו נעשתה ההדלפה והרגישות של עבירות אלו ופרסומן, במישור הציבורי ואף במישור הבינלאומי, והן על רקע החשדות החריגים המופנים כעת כלפי הפצ"רית ואנשיה, חשדות שיש בהם כשלעצמם בכדי לערער את אמון הציבור במערכת המשפט בכלל, ובגורמי אכיפת החוק בפרט. על רקע זה, יש לתת משקל משמעותי לשיקול של השמירה על אמון הציבור במערכת אכיפת החוק. דווקא בהליך כזה, חשוב מאוד להבטיח כי המערכת תפעל באופן אובייקטיבי, ולנטרל את החשש לניגוד עניינים בטרם ייווצר, גם אם אין ודאות בשאלה אם ייווצר. התעלמות מהרגישות הזו עלולה לגרום נזק בלתי הפיך, ונקיטת גישה זהירה ומרוסנת מגינה מראש על תקינותו של הליך רגיש זה.

20. יודגש שוב כי עמדה זהירה זו אינה מבטאת קביעה לגופו של אדם ואף לא רמז להטלת דופי. כל מטרתה היא למנוע מצב עתידי אפשרי, אשר במקרה שיתממש, יהיה קשה ואף בלתי אפשרי לרפאו בדיעבד. וממה נפשך – אם יימצא כי החשש היה לשווא ולא יתממש בפועל, לא נגרם כל נזק בעצם הזהירות שננקטה. לעומת זאת אם לא ננקטו צעדים זהירים מראש והחשש יתממש, ייגרם נזק מהותי. בנסיבות בהן עסקינן בעניין ספציפי, שאין בו כדי לפגוע בביצוע תפקידו של בעל התפקיד, ואין בהימנעותו הנקודתית כדי לרוקן תפקידו מכל תוכן, בעוד קיימת אפשרות להעברת האחריות בעניין לגורם אחר, נראה כי עדיפה הגישה הזהירה המוצעת.

21. אשר לזהות הגורמים שמעורבותם עשויה לעורר חשש לניגוד עניינים, ולו באופן פוטנציאלי – מפסק הדין בבג"ץ 33366-09-24 עולה כי: א) בשלב ראשון הוצהר כי סגן הפצ"רית והצוות בראשותו מלווים על ידי היועצת המשפטית לממשלה; ב) בהמשך נקבע שסגן הפצ"רית וצוותו יפוקחו על ידי המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים) וזאת מטעם יועצת המשפטית לממשלה. לא ראינו לנכון לקבוע כי ניגוד העניינים מתמקד רק אצל המשנה לפרקליט המדינה. כפי שהוסבר בפסק הדין האמור, בשלבים מוקדמים הייתה מעורבות ישירה של היועצת המשפטית לממשלה, והיא זו שנושאת באחריות הכוללת להליך הבדיקה. נראה אפוא כי החובה להימנע ממעורבות בחקירה מופנית, בשלב זה, הן כלפי היועצת המשפטית לממשלה והן כלפי המשנה לפרקליט המדינה (ומטבע הדברים, כל מי שהיה מעורב מטעמים). ככל שישנם גורמים נוספים שהיו מעורבים בפועל, ובאופן משמעותי, בליווי הליכי הבדיקה של הצוות בראשות סגן הפצ"רית, חובת ההימנעות תחול גם עליהם ועליהם לדווח על כך לח"מ לצורך מתן חוות דעת ובמידת הצורך עריכת הסדר למניעת ניגוד עניינים.

סיכום

22. בהתאם לאמור לעיל, באנו לכלול מסקנה כי **בשלב זה על היועצת המשפטית לממשלה להימנע מלהשתתף בליווי ופיקוח על החקירה המתנהלת כעת**, נוכח הזיקה האפשרית של החקירה להליך בדיקת ההדלפה שעל הפיקוח עליו הייתה אמונה. מסקנה דומה מתבקשת גם לגבי המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים), שפיקוח על הליך הבדיקה האמור מטעם היועצת המשפטית לממשלה.

23. **וידגש שוב כי אין בעמדה זהירה זו בשום אופן כל הטלת דופי או נקיטת עמדה ביחס למעורבותה של היועצת המשפטית לממשלה בהליך, אלא כל מטרתה להבטיח את עצמאות הליך החקירה, אף אם במראית פני הדברים.**

24. עמדה זו תעמוד בתוקפה כל עוד אין שינוי ביחס לתשתית העובדתית המפורטת לעיל. כמובן שככל שיחולו התפתחויות או שיתבררו עובדות נוספות ניתן יהיה לשוב ולבחון את הדברים.

בברכה,

יעל קוטיק, עו"ד
היועצת המשפטית למשרד

יעל טייב, עו"ד
סגנית היועצת המשפטית למשרד

העתק:

לשכת היועצת המשפטית לממשלה
לשכת פרקליט המדינה
עו"ד ענר הלמן, מנהל מחלקת בג"צים

נספח מש/8

צילום החלטת שר המשפטים מיום

6.11.25

עמ' 52

הודעה על הטלת תפקיד
לפי חוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט - 1959

בתוקף סמכותי לפי סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959¹, ולאחר התייעצות עם מ"מ נציב שירות המדינה, אני מטיל על נציב תלונות הציבור על שופטים, השופט (בדימוס) אשר קולה, את מילוי תפקיד היועצת המשפטית לממשלה בקשר לעניינים הבאים:

א. בפרשת הדלפת הסרטון מבסיס "שדה תימן";

ב. בעבירות השיבוש והפגיעה בהליכים המשפטיים והחקירתיים השונים, שבוצעו לכאורה במסגרת הפרשה.

זאת עד שתוסר המניעה של היועצת המשפטית לממשלה לעסוק בעניין.

יריב לוין

סגן ראש הממשלה ושר המשפטים

תשפ"ו, 6 במאי 2025

¹ ס"ח התשי"ט, עמ' 86; התשע"א, עמ' 7.

נספח מש/9

**צילום מכתבו נציב תלונות הציבור
על שופטים אל היועצת המשפטית
למשלה, מיום 6.11.25**

עמ' 54

נציבות תלונות הציבור על שופטים

לשכת הנציב אשר קולה
ס. נשיא, שופט מחוזי (בדימוס)

ט"ו חשוון, תשפ"ו
6 נובמבר, 2025

לכבוד
עוה"ד גלי בהרב-מיארה
היועצת המשפטית לממשלה
משרד המשפטים

שלום רב,

הנדון: הטלת תפקיד בהתאם לסעיף 23א' לחוק שירות המדינה (מינויים) תש"ט-1959

1. שר המשפטים חה"כ יריב לוין הטיל עליי ללוות את החקירה בכל הקשור להדלפת הסרטון מבסיס שדה-תימן ובעבירות השיבוש והפגיעה בהליכי חקירה ובהליכים משפטיים שונים שבוצעו לכאורה במסגרת פרשה זו.

2. משכך איפוא אבקש להעביר לעיוני לאלתר את כל החומר שנאסף עד כה במסגרת פרשה זו. אבקש שייעשה תיאום מידי בין הלשכות בכל הקשור להעברת החומר הנ"ל.

בכבוד רב,

אשר קולה
נציב תלונות הציבור על שופטים

העתק: מפכ"ל המשטרה רנ"צ דניאל לוי
ניצב בועז בלט – ראש אח"מ

לוט: כתב המינוי

נספח מש/10

**מכתבו של המשנה ליועצת
המשפטית לממשלה (ציבורי-מנהלי),
מיום 6.11.25**

עמ' 56

המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (משפט ציבורי-מינהלי)

טו' חשון התשפ"ו
6 בנובמבר 2025

לכבוד
ח"כ יריב לוין
שר המשפטים וסגן ראש הממשלה

שלום רב,

הנדון: התערבות פוליטית פסולה בחקירה פלילית

סימוכין: מכתביך מימים 1.11.2025, 2.11.2025, 4.11.2025 ו-5.11.2025; מכתביי מימים 2.11.2025 ו-5.11.2025; מכתב נציב שירות המדינה מיום 4.11.2025; מכתב היועצת המשפטית למשרד המשפטים, מיום 6.11.2025

1. במסגרת "הודעה על הטלת תפקיד", עליה חתמת היום, הודעת כי בתוקף סמכותך לפי סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959, ולאחר שנועצת עם נציב שירות המדינה, אתה מטיל על נציב תלונות הציבור על שופטים, השופט (בדימוס) אשר קולה, את מילוי תפקיד היועצת המשפטית לממשלה, בקשר לעניינים הבאים: פרשת הדלפת הסרטון מבסיס "שדה תימן"; ועבירות השיבוש והפגיעה בהליכים משפטיים והחקירות השונים, שבוצעו לכאורה במסגרת הפרשה.
2. הודעתך זו אינה חוקית. הפגמים המשפטיים בהם לוקה ההודעה פורטו במכתביי שבסימוכין.
3. ראשית, כפי שנמסר לנו בהודעה כתובה מאת נציבות שירות המדינה, לא קוימה חובת ההיוועצות בנציב המתחייבת לפי הסעיף האמור.
4. שנית, המינוי איננו אפשרי לפי הוראת סעיף 11 לחוק נציב תלונות הציבור על שופטים, התשס"ב-2022, אשר אוסר על הנציב לעסוק במישרין או בעקיפין בעיסוק אחר. אכן, ייחודו של תפקיד נציב קבילות הציבור על השופטים הוסדר על-ידי המחוקק באופן מפורש, תוך קביעת ייחוד עיסוק גורף שנועד להבטיח את עצמאותו, טוהר שיקול דעתו ומקצועיותו של הנציב. עיקרון זה מבוסס על ההפרדה המוחלטת בין תפקידו הרגיש של הנציב, לבין כל עיסוק חיצוני אחר, יהא אשר יהא. מעורבותו של נציב קבילות הציבור על השופטים בחקירה פלילית פעילה חותרת תחת עקרון זה ופוגעת בליבת הרציונל שעמד בבסיס הסדר ייחוד העיסוק. אין מדובר ב"עיסוק נוסף" בלבד, אלא בעיסוק שגם מהותית אינו מתיישב עם תפקידו ומעמדו של הנציב.
5. ההודעה היא בגדר התערבות פוליטית פסולה בהליכים פליליים ובעצמאות התביעה הכללית. משמעותה היא כי הדרג הפוליטי בוחר תובע מסוים לתיק מסוים. היא נגועה בשיקולים זרים.

6. ח"כ משה סעדה אמר את הדברים במפורש. בראיון לרדיו 103FM, הוא תיאר כי כתב לבקשתך את חוות הדעת המשפטית שמתירה לך כביכול להחליף את היועצת המשפטית לממשלה בניהול תיקי החקירה האמורים. עוד אמר ח"כ סעדה לגבי הגורם שימונה במקום היועצת המשפטית לממשלה: "אני מניח שהוא יחקור אותה תחת אזהרה, ויש לזה כמובן השלכות – כי ברגע שהיא נחקרת תחת אזהרה, היא לא יכולה לשמש בתפקיד".¹

7. מדובר אפוא בניסיון נוסף לעקוף את צו הביניים של בית המשפט העליון בעתירות העוסקות בהליך הפסול שנערך לפיטורי היועצת המשפטית לממשלה, ובעקיפה של כללי ההסמכה הבסיסיים הנוגעים לשאלה מי מוסמך לשמש כתובע פלילי ולהפעיל סמכויות בתור שכזה, לרבות ליווי חקירה, זו הפעם – באמצעות פעולה חסרת סמכות, חסרת תשתית עובדתית, מתוך שיקולים זרים, ותוך התערבות פוליטית פסולה בהליך פלילי מתנהל.

8. בהתאם לחוות דעתה של היועצת המשפטית למשרד המשפטים, "**בשלב זה על היועצת המשפטית לממשלה להימנע מלהשתתף בליווי ופיקוח על החקירה המתנהלת כעת**", נוכח הזיקה האפשרית של החקירה להליך בדיקת ההדלפה שעל הפיקוח עליו היתה אמונה" (הדגשה במקור).

9. מרגע קבלת חוות הדעת – הפסיקה היועצת המשפטית לממשלה לעסוק בענייני החקירה. זאת, הגם שחוות הדעת גובשה מבלי שנערך בירור עובדתי, ולכן עוד נדרש לעשותו מול גורמי החקירה המוסמכים. עריכת חוות הדעת ללא הבירור הנדרש הובילה לכך שהנחות מרכזיות שעליהן מבוססת חוות הדעת אינן נכונות וממילא גם מסקנתה; ובנוסף, האמור בה אינו תואם תקדימי עבר. כך או אחרת, נמסר לח"מ כי בשלב שבו נמצאת החקירה, לא תידרש עוד מעורבות של היועצת המשפטית לממשלה בה עד השלמתה והעברת ממצאיה לפרקליטות המדינה.

10. החקירה שבנדון מלווה מראשיתה על-ידי פרקליטות המדינה. במצב דברים זה, ומאחר שאין מדובר בתיק שמחייב הפעלת סמכויות סטטוטוריות המופקדות בידי היועצת המשפטית לממשלה, הימנעותה של היועצת מעיסוק בענייני החקירה איננו יוצר ואקום חוקי, אשר בגינו קמה עילה והצדקה להטלת התפקיד על אדם אחר. למעשה, התיק ימשיך להיות מלווה על-ידי גורמי פרקליטות המדינה, למעט מי שמצוי בניגוד עניינים – כך לפי חוות דעתה של היועצת המשפטית של המשרד. כנהוג וכמקובל במקרים בהם יועץ משפטי לממשלה מנוע.

11. להשלמת התמונה בהקשר זה יצוין כי במסגרת "הודעה על הטלת תפקיד היועצת המשפטית לממשלה לפי חוק שירות המדינה (מינויים)", התשי"ט-1959, מיום 28.8.2023 (פורסמה בילקוט פרסומים 11628), הטלת את תפקיד היועצת המשפטית לממשלה בענייני העמדה לדין לפי חוק העונשין על פרקליט המדינה, "בכל מקרה שבו היועצת המשפטית לממשלה מנועה

¹ "ארגון שלם מתנהל כולו בפרקטיקה של ארגון פשיעה" 103FM (4.11.2025) https://103fm.maariv.co.il/programs/media.aspx?ZrqvVq=KEELKF&c41t4nzVQ=GJL&fireglass_rsn=true#fireglass_params&tabid=a78816df73565c65&application_server_address=fgtehilcloud-13-me-west1.prod.fire.glass&popup=true&is_right_side_popup=false&start_with_session_counter=1

מלעסוק בעניין מסוים עד שתוסר המניעה".² מכאן, שגם אם היה מדובר בסמכות סטטוטורית, המחייבת הטלת הסמכות על עובד מדינה אחר, היה עליך לנמק את השינוי בזהות הגורם עליו מוטל התפקיד ביחס לתיק קונקרטי, אל מול ההודעה האמורה שהתקבלה תחת "מסך בערות", באופן שתואם את עצמאות התביעה הכללית בהפעלת סמכויותיה.

12. **לסיכום הדברים:** אין בסיס חוקי להודעה אותה פרסמת היום בדבר הטלת תפקיד היועצת המשפטית לממשלה ביחס לחקירות האמורות על כבוד השופט (בדימוס) קולה. השימוש בסמכות זו בנסיבות המתוארות, מהווה שימוש לרעה בסמכות לשם התערבות בהליך פלילי מתנהל. ההודעה פוגעת בטוהר ההליך הפלילי וגורמת לעיכוב מיותר בהשלמת החקירה בהקדם.

בברכה,
ד"ר גיל לימון, עו"ד
המשנה ליועצת המשפטית לממשלה
משפט ציבורי-מינהלי

העתק:

נציב תלונות הציבור על השופטים
ממלא מקום נציב שירות המדינה
פרקליט המדינה
המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (משפט ציבורי-חוקתי)
היועצת המשפטית למשרד המשפטים
היועצת המשפטית לנציבות שירות המדינה
היועץ המשפטי למטה הארצי

² הגם שההודעה שפורסמה ברשומות מזכירה את סעיף 23א(ב), לפי תכנה מדובר למעשה בהטלת תפקיד לפי סעיף 23א(ד), כפי שגם עולה ממכתב ההיוועצות עליו חתם נציב שירות המדינה ביחס לאותה הטלת תפקיד.

נספח מש/11

**צילום מכתב המשיב 2 למפכ"ל
המשטרה, מיום 7.11.25**

עמ' 60

נציבות תלונות הציבור על שופטים

לשכת הנציב אשר קולה
ס. נשיא ושופט מחוזי (בדימוס)

ט"ז חשוון, תשפ"ו
7 נובמבר, 2025

לכבוד
רנ"צ דניאל לוי
משטרת ישראל

שלום רב,

הנדון: פרשת שדה-תימן

שעה שלא הוצא צו ביניים, הרי שאין כל מניעה חוקית להוסיף ולשתף איתי פעולה.
אבקשך להנחות את אנשיך לשתף איתי פעולה בכל הקשור לחקירה האמורה.

בכבוד רב,

אשר קולה

כחלק מהשירות שניתן לך במשרד המשפטים אנו מזמינים אותך להיכנס לאתר כל זכות בכתובת: kolzhut.org.il/justice
כדי יש לך את הזכות לדעת מהן הזכויות שלך!

ירושלים: נחום חפצדי 5, בית עופר, גבעת שאול 9548401 טל' 073-3927425
פקס' 02-6467973

דואר אלקטרוני: Shoftim@justice.gov.il
אינטרנט: <http://Shoftim.justice.gov.il>

נספח מש/12

**צילום מכתבו של חה"כ סעדה אל
מפכ"ל המשטרה, מיום 6.11.25**

עמ' 62

הכנסת
חבר הכנסת משה סעדה

יום חמישי, טו' מרחשוון התשפ"ו
6/11/25

לכבוד

מפכ"ל המשטרה - רב ניצב דני לוי

הנדון: סירובך לשתף פעולה עם השופט (בדימוס) אשר קולה בחקירת הפצ"רית

כידוע לך שר המשפטים מינה היום על פי סעיף 23 לחוק נציבות שירות המדינה, את השופט (בדימוס) אשר קולה, למלא את מקומה של היועצת המשפטית לממשלה לצורך ליווי ומתן הנחיות בתיק החקירה של הפרקליטה הצבאית הראשית ושל כל שאר המעורבים בפרשיה החמורה הזו. נתינת כתב המינוי לביצוע התפקיד, הגיעה לאחר התייעצות עם נציב שירות המדינה כפי שנקבע בחוק, ולאחר שהיועצת המשפטית למשרד המשפטים קבעה שהיועצת המשפטית לממשלה מצויה בניגוד עניינים ולכן יש להעביר את החקירה לגורם חיצוני. הסמכות בחוק לקבוע מיהו אותו גורם חיצוני ועל מי להטיל את התפקיד, מצויה בידיו של שר המשפטים יריב לוין.

לתדהמתי דווח בערוצי התקשורת השונים, כי הודעת שאתה ממתין להכרעת בג"צ וכי הנחית את ראש אגף חקירות ומודיעין במשטרה לדווח אך ורק לך. כמו כן דווח בערוצי התקשורת כי אתה מסרב להגיע לפגישה עם השופט קולה, שכאמור מונה לתפקיד בידי מי שהסמכות החוקית עומדת לו לכך.

כסגן ראש מח"ש וכמי שחקר עבירות של עשרות קצינים, אני מתריע בפניך כי מדובר בעבירה על החוק.

לא ייתכן שמי שמכהן כאחד מראשי מערכת אכיפת החוק במדינת ישראל, יעשה דין לעצמו ויבחר להתעלם מלשון החוק, יקח לעצמו סמכות שאינה קיימת וינחה את הכפופים אליו שלא לשתף פעולה עם הנחיות הדרג הנבחר, וכל זאת תוך שהוא מותיר את המשטרה ואת החקירה הרגישה הזו ללא שום פיקוח של גורם משפטי.

ברצוני להבהיר לך כי שלטון הפקידים נגמר, וזאת ללא קשר למדים או לגלימות שהם לובשים.

מדינת ישראל היא מדינת חוק דמוקרטית וכל פקיד, בכיר כלל שיהיה, כפוף לממשלה הנבחרת. החלטתך שלא לציית לחוק היא בלתי מתקבלת על הדעת ואי אפשר לעבור עליה לסדר היום.

אני מצפה ממך לבטל החלטה זו, ולשתף פעולה עם השופט בדימוס קולה עוד הערב, לטובת חקר האמת והחזרת אמון הציבור במערכת אכיפת החוק. ככל שתבחר שלא לעשות זאת, בכוונתי לקדם דיון דחוף בועדה לביטחון לאומי על התנהלותך ובמקביל לפעול להגשת תלונה אישית נגדך על שיבוש החקירה שאתה מבצע בכך שאתה מונע באופן אקטיבי מהגורם המלווה והמפקח, לקחת חלק בחקירה.

בכבוד רב

חבר הכנסת משה סעדה

משה סעדה

נספח מש/13

צילום הנחיית היועץ המשפטי
לממשלה בעניין "עצמאות התביעה
הפלילית"

עמ' 64

הנחיות היועץ המשפטי לממשלה	משפט פלילי מדיניות התביעה - כללי
תאריך: י"ד חשון התשס"ד, 9 נובמבר 2003 מספר הנחיה: 4.1001 (51.050, 51.050א, 51.050ב)	עצמאות התביעה הפלילית

עצמאות התביעה הפלילית

א. כללי

(1) מדיניות התביעה הכללית נקבעת על-ידי הרשויות המופקדות על-פי דין על אכיפת החוק, בהתאם להנחיות היועץ המשפטי לממשלה. בעניין זה ראו במיוחד חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, סעיפים 11 ו - 12.

(2) התביעה הפלילית פועלת בכל מקרה באופן עצמאי.

(3) ההחלטה אם להגיש כתב אישום במקרה מסויים מתקבלת על-ידי פרקליטות המדינה, המשטרה או באי-כוח היועץ המשפטי לממשלה בגופים השונים על-פי עובדות המקרה, החוק החל אותו עניין, שיקול הדעת המקצועי ומדיניות התביעה הנקבעת כאמור.

(4) במקרה בו לדעת פרקליט המחוז צפויות השלכות חשובות מבחינה מדינית, בטחונית או ציבורית, יתייעץ פרקליט המחוז עם פרקליט המדינה או היועץ המשפטי לממשלה, לפי העניין.

(5) היועץ המשפטי לממשלה יפעיל את הסמכויות המוקנות לו בחוק בתחום המשפט הפלילי על יסוד שיקול דעת עצמאי בכל מקרה ומקרה, בהתאם לעובדות, לחוק ולמדיניות התביעה, ובלי להיות כפוף להוראות או למדיניות של שר או של הממשלה.

על-פי המלצות ועדות הנשיאים אגרנט ושמגר, במקרים בעלי חשיבות מיוחדת מבחינה מדינית, בטחונית או ציבורית, יתייעץ היועץ המשפטי לממשלה, בהתאם לעניין ולצורך עם שר המשפטים, עם שר אחר או עם הממשלה. דבר זה יש לשמור למקרים חריגים ביותר, כדי להימנע ככל הניתן ממעורבות דרגים פוליטיים בהחלטות בתחום הפלילי, ואכן בפועל נדירה עשיית שימוש באפשרות התייעצות זו.

ב. התובעים הפליליים במשרדי הממשלה, ברשויות המקומיות ובעדות לתכנון ובניה

(1) כדי להסיר ספק מובהר בזה כי האמור בחלק א' להנחיה זו חל על כל התובעים הפועלים מכוח הסמכה מאת היועץ המשפטי לממשלה, בשינויים המחוייבים.

(2) לפי סעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, התובעים במשפטים פליליים כוללים, נוסף לפרקליטים בפרקליטות המדינה ולשוטרים שנתמנו לצורך זה בידי המפקח הכללי של המשטרה, גם "מי שהיועץ המשפטי לממשלה הסמיכו להיות תובע, דרך כלל, לסוג של משפטים, לבתי משפט מסויימים או למשפט מסויים".

מכוח סעיף זה מסמך היועץ המשפטי לממשלה משפטים העובדים במשרדי ממשלה שונים, להיות תובעים בנושאים מסויימים בהתאם לתחומי האחריות של היחידה או המשרד, וכן משפטים המשמשים יועצים משפטיים לרשויות מקומיות (עיריה, מועצה מקומית או מועצה אזורית ואיגודי ערים) ולועדות לתכנון ובניה (אם במעמד של עובד הרשות המקומית או הועדה ואם על-פי חוזה מיוחד עם הרשות המקומית או הועדה), לשמש תובעים מטעמו במשפטים פליליים על עבירות מסויימות שבוצעו בתחום הרשות המקומית.

(3) על התובע במשרד הממשלתי להפעיל שיקול דעת עצמאי בכל מקרה ומקרה, ואין הוא כפוף בתחום התביעה הפלילית, אלא להוראות או למדיניות של מי שממונה עליו במערכת המשפטית, להבדיל מן הממונה עליו במערכת המינהלית. במקרה של קושי או ספק יתייעץ התובע עם היועץ המשפטי של היחידה או היועץ המשפטי של המשרד הנוגע בדבר.

(4) משפטן שהוסמך כבא-כוח היועץ המשפטי לממשלה, כדי שישמש תובע במשפטים פליליים מסויימים מטעם רשות מקומית או ועדה לתכנון ובניה, חייב גם הוא להפעיל שיקול דעת עצמאי בכל מקרה ומקרה. אין הוא כפוף, בתחום התביעה הפלילית, להוראות של ראש הרשות המקומית, או נבחרים אחרים או עובדים בכירים של הרשות, בשאלה אם להגיש כתב אישום במקרה זה או אחר, מה העונש שראוי לתבוע בבית המשפט, אם לחזור מן האישום לאחר שכתב האישום הוגש, וכיוצא בזה.

(5) בכל מקרה, יש לשלול הוראות של נבחר ציבור או עובדים בכירים בגוף בו מועסק התובע, באשר לדרך בה ינהג התובע במקרה מסויים, ובשום מקרה לא יתחשב תובע בשיקולים פוליטיים של נבחר הציבור. נסיונות התערבות לטובת נאשם זה או אחר, מטעם נבחר ציבור, בהליכים פליליים שמנהלים התובעים הפליליים אין להם מקום כל עיקר, והם בלתי ראויים. מעשים אלה פוגעים בעצמאות התביעה הפלילית, שבמערכת הישראלית היא יסוד מוסד, ועלולים לפגוע בעקרון השוויון של ההליך הפלילי ולצבעו בצבעים פוליטיים - אם במהות ואם במראית עין - ובמקרים מסוימים, עלולים לעלות אף כדי עבירה.

לעניין עצמאות שיקול הדעת של התובע, ראו, בין היתר, בג"צ 337/85 סיעת ר"ש במועצה המקומית רמת השרון נ' ראש המועצה המקומית רמת השרון, תק-על 86(3) 23.

6) במקרה בו צפויות, לדעת היועץ המשפטי או התובע, השלכות חשובות מבחינה ציבורית, או אם נתעורר קושי או ספק במקרה מסויים, יתייעץ עם המשנה ליועץ המשפטי לממשלה או עם היועץ המשפטי לממשלה, לפי העניין.

7) עותק של הנחיה זאת יצורף לכל כתב הסמכה שניתן על-ידי היועץ המשפטי לממשלה.

לעניין הסמכת תובעים ברשויות המקומיות ובוועדות לתכנון ולבניה ראו גם הנחיית היועץ המשפטי לממשלה 8.1100.

נספח מש/2

**מכתב השר לממלא מקום נציב
שירות המדינה מיום 18.11.25**

עמ' 89

סגן ראש הממשלה ושר המשפטים

ירושלים
כ"ז חשון תשפ"ו
18 נובמבר 2025

לכבוד
פרופ' דניאל הרשקוביץ
מ"מ נציב שירות המדינה

שלום רב,

הנדון: היועצות לצורך הטלת תפקיד

1. ביום 16.11.2025 ניתנה החלטת בית המשפט בבג"ץ 3545-11-25 ח"כ אביחי בוארון ואח' נ' היועצת המשפטית לממשלה ובג"ץ 18615-11-25 משמר הדמוקרטיה הישראלית נ' שר המשפטים ואח' (נבו 16.11.2025) (להלן – "פסק הדין").
2. לפי האמור בפסק הדין, בידי הסמכות להטיל את תפקיד היועץ המשפטי לממשלה בהתאם לסעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959 (להלן – "החוק"), בכל עניין הנוגע לפרשת הדלפת הסרטון מבסיס "שדה תימן", ולעבירות השיבוש והפגיעה בהליכים המשפטיים והחקירתיים השונים שבוצעו לכאורה במסגרת הפרשה. זאת, גם בהתאם לחוות דעתה של היועצת המשפטית למשרד המשפטים מיום 6.11.2025 לפיה עו"ד גלי בהרב-מיארה מנועה מלעסוק בעניינים אלה.
3. בפסק הדין נקבעו הקריטריונים הדרושים לעניין האדם שעליו יוטל התפקיד כאמור.
4. עוד נקבע בפסק הדין כי אין אפשרות להטיל את התפקיד על נציב תלונות הציבור על שופטים נוכח תפקידו זה. זאת, הגם שנקבע כי אין ספק כי הוא עומד בתבחינים הרלוונטיים וכי הוא האדם המתאים לתפקיד, ובשעה שאף אני סברתי כי הפקדת העניין בידיו תהיה לתועלת החקירה ולתועלת אמון הציבור גם יחד.
5. נוכח האמור בפסק הדין, ערכתי בדיקה מעמיקה באשר למועמדים אחרים אשר ניתן להטיל עליהם את התפקיד ואשר עומדים בקריטריונים כפי שנקבעו על ידי בית המשפט.
6. בשים לב לקביעות בפסק הדין, הגעתי לכלל מסקנה כי ראוי למנות לתפקיד שופט מכהן או שופט בדימוס של בית המשפט המחוזי. יצוין כי בחנתי גם את האפשרות למנות עובד מדינה מכהן, אך הדבר לא עלה בידי נוכח הקשיים המשמעותיים באיתור עובד מדינה מכהן שהינו בעל בכירות, ידע משפטי וניסיון בתחומים הרלוונטיים, אשר אין לו כפיפות מקצועית או

סגן ראש הממשלה ושר המשפטים

ניהולית למערך הייעוץ המשפטי לממשלה ולפרקליטות המדינה, שאינו מצוי עמם בקשרי עבודה קרובים, ונכון לקחת על עצמו את התפקיד.

7. נוכח האמור, פניתי להנהלת בתי המשפט על מנת לקבל הסכמה עקרונית לאפשרות שימונה לתפקיד שופט מחוזי מכהן. אולם, לא קיבלתי הסכמה כאמור.

8. משכך, החלטתי להטיל את התפקיד על שופט מחוזי בדימוס בעל ידע וניסיון בתחומים הרלוונטיים לתפקיד, אשר ייקלט לצורך משימה ארעית זו לשירות המדינה ויועסק באופן זמני כעובד מדינה בכיר.

9. מצאתי לנכון להטיל את התפקיד על השופט בדימוס יוסף בן-חמו. השופט בדימוס בן-חמו שירת כשופט, חוקר ותובע משטרתי במשטרת ישראל (שירת במשטרת ישראל בין השנים 1974 - 1982), הוא עבד כעורך דין עצמאי (בין השנים 1982 - 1998). הוא כיהן כשופט בבית משפט השלום לענייני משפחה (בין השנים 1998 - 2004), ומונה כסגן נשיא בתי משפט השלום במחוז צפון בשנת 2004. לאחר מכן הוא כהן כשופט (במינוי בפועל) ורשם בבית משפט מחוזי בנצרת (בין השנים 2011 - 2014), וכיהן כשופט בית המשפט המחוזי בנצרת (בין השנים 2014-2020). במהלך שנות כהונתו כשופט עסק רבות בתיקים פליליים. משכך, מדובר באדם בעל שיעור קומה, משפטן מובהק בעל ניסיון משמעותי בתחומים הרלוונטיים, אשר הכשרתו ומעמדו כמובן אינם נופלים מאלו של פרקליט בכיר.

10. נוכח האמור לעיל, הריני לקיים עמך את חובת ההיוועצות לעניין הטלת תפקיד היועץ המשפטי לממשלה בקשר לפרשת הדלפת הסרטון מבסיס "שדה תימן", ולעבירות השיבוש והפגיעה בהליכים המשפטיים והחקירתיים השונים שבוצעו לכאורה במסגרת הפרשה, על השופט בדימוס יוסף בן-חמו כאמור.

11. נודה על אישורך בדבר קיום הליך ההיוועצות.

בכבוד רב,

יריב לוי

סגן ראש הממשלה ושר המשפטים

העתק: עו"ד יוסי פוקס, מזכיר הממשלה

נספח מש/3

**מכתב מנכ"ל משרד המשפטים
לוועדת השירות מיום 19.11.25**

עמ' 92

משרד המשפטים המנהל הכללי

ירושלים, כ"ח חשוון תשפ"ו
19 נובמבר 2025
מספרנו: 003-99-2025-008671

אל: פרופ' דניאל הרשקוביץ
מ"מ נציב שירות המדינה

שלום רב,

הנדון: פנייה לוועדת השירות - פטור ממכרז לצורך מינוי שופט בדימוס לפיקוח על חקירה

מוגשת בזאת בקשת משרד המשפטים לוועדת השירות, לאשר לפטור באופן חד פעמי מחובת המכרז הפומבי, בהתאם לסמכות הנתונה לה בסעיף 37 לחוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט-1959 ("חוק המינויים"), את האיוש הזמני במשרה שעניינה פיקוח על החקירה בקשר לפרשת הדלפת הסרטון מבסיס "שדה תימן", ולעבירות השיבוש והפגיעה בהליכים המשפטיים והחקירתיים השונים שבוצעו לכאורה במסגרת הפרשה.

עוד מבוקש כי ועדת השירות תאשר כי המינוי למשרה הזמנית יהיה בהליך חלופי בהתאם לנסמך 11.983(ג) לתקשי"ר, וכי תאשר לפטור את ההליך מחובת הפרסום הקבועה בסעיף 11.983(ג)(1) לתקשי"ר.

1. ענייננו בנסיבות חריגות ויוצאות דופן, במסגרתן נדרש שר המשפטים להטיל את תפקיד היועצת המשפטית לממשלה בכל עניין הנוגע לליווי ופיקוח על חקירת פרשת הדלפת הסרטון מבסיס "שדה תימן" וההליכים שהתנהלו בעקבותיה, על עובד מדינה אחר, בהתאם לסמכות הנתונה לו לפי סעיף 23א(ד) לחוק המינויים.

2. ביום 18.11.2025, פנה אליך שר המשפטים בבקשה לקיים עמך חובת ההיוועצות לצורך הטלת תפקיד על שופט בדימוס, זאת לאחר שמצא כי הוא האדם המתאים שעליו יוטל התפקיד בהתאם לקריטריונים שנקבעו לעניין זה על ידי בית המשפט העליון.¹ כך קבע בית המשפט כי בנסיבות החריגות כאן, קיימת הצדקה להעברת סמכות הפיקוח של היועצת המשפטית לממשלה על החקירה הנזכרת, לגורם אחר, בדרך של הטלת תפקיד על עובד מדינה אחר, שופט מכהן או שופט בדימוס, וזאת בהתאם למתווה ואמות המידה הנזכרות שם (ובכלל זה: בכירות, מומחיות בתחום הדין הפלילי, גורם נעדר זיקה פוליטית בעבר או בהווה). עוד נקבע

¹ בג"ץ 3545-11-25 ח"כ בוארון ואח' נ' היועצת המשפטית לממשלה ובג"ץ 18615-11-25 משמר הדמוקרטיה הישראלית נ' שר המשפטים ואח' (אר"ש, 16.11.2025)

- כי הטלת התפקיד תהא בת-תוקף רק כל עוד לא הוסרה המניעה של היועצת המשפטית לממשלה לעסוק בעניין. קרי, המדובר בתפקיד מוגבל בהיקף ובזמן.
3. הפרשה ברקע לפסק הדין גרמה לפגיעה ממשית באמון הציבור ברשויות אכיפת החוק. נוכח האמור, עיכוב בהקמת מנגנון הפיקוח עלול לפגוע בתקינות הליך החקירה וברציפות עבודת הרשויות, ואף להעמיק את משבר האמון הציבורי. בשל כך, קיים צורך דחוף בהקמת מנגנון פיקוח עצמאי ובלתי תלוי, כמו גם איושו וזאת בהקדם האפשרי.
4. כפי שצוין במכתב ההיועצות של השר, השופט בדימוס עליו יוטל התפקיד, ייקלט לצורך משימה ארעית זו לשירות המדינה ויועסק באופן זמני כעובד מדינה.
5. בהתאם לכך, בכוונתי להעסיקו באמצעות מינוי בחוזה מיוחד, בדירוג מוקבל שופט, וזאת מכוח הוראות סעיף 40 לחוק המינויים, תקנות שירות המדינה (מינויים) (חוזה מיוחד), תש"ך-1960 והוראות התקשי"ר לעניין זה.
6. על יסוד מכלול קביעות אלה, הליך מכרז רגיל או כל הליך חלופי אחר, לרבות דרישת פרסום, אינם הולמים את נסיבות המקרה, ואינם נדרשים לצורך הטלת תפקיד לפי סעיף 23א(ד) לחוק.
7. לכן מבוקש לקבוע כי באופן חד פעמי, תהיה המשרה אשר תאויש על ידי שופט בדימוס עליו יוטל התפקיד האמור, פטורה ממכרז וכי יתקיים הליך חלופי לצורך בחינת עמידתו בכישורים לתפקיד, מבלי שתידרש חובת הפרסום הקבועה בסעיף 11.983(ג)(3) לתקשי"ר, זאת על רקע הדחיפות הקיימת בפיקוח על החקירה.
8. הבקשה עומדת בתנאים הנדרשים לפטור ממכרז ובין היתר: מאפייני המשימה ורגישותה; דחיפותה וחיוניותה של הטלת התפקיד בהעדר גורם אר אשר בידו לבצע את התפקיד; והצורך הדחוף באיוש המשרה לאור קיומה של חקירה מתנהלת.
9. משכך, הליך איוש על ידי ועדה לפי סעיף 11.983(ג)(2) לתקשי"ר יאפשר להשלים את הליך האיוש באופן מיטבי ובזמן קצר, במטרה לאפשר יישום הוראות פסק הדין ללא דיחוי.
10. נוכח הדחיפות הרבה כאמור, אבקש כי הוועדה תדון בבקשה זו בהקדם האפשרי.
11. מצורף בזאת הצעה להחלטה ודברי הסבר.

בברכה,

 איתמר דוננפלד
 המנהל הכללי

נספח מש/4

צילום הצעת ההחלטה לוועדת השירות ודברי ההסבר

עמ' 95

פטור מחובת מכרז ומחובת פרסום לאיוש משרה זמנית

הצעה להחלטה

בהתאם לסעיף 37 לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959 ("חוק המינויים"), ולנוהל שקבעה ועדת שירות המדינה בהחלטתה מס' 1930 מיום 16.10.2012 כמפורט בסעיף 11.98 לתקשי"ר ("נוהל איוש משרות זמניות"), לפטור מחובת הליך מכרזי לפי סעיף 19 לחוק המינויים, את האיוש במשרה זמנית שעניינה פיקוח על החקירה בקשר לפרשת הדלפת הסרטון מבסיס "שדה תימן", ולעבירות השיבוש והפגיעה בהליכים המשפטיים והחקירתיים השונים שבוצעו לכאורה במסגרת הפרשה.

הליך איוש המשרה הזמנית ייעשה בהליך חלופי, בהתאם לקבוע בסעיף 11.983(ג) לתקשי"ר, בלא דרישת פרסום לפי סעיף 11.983(ג)(1) לתקשי"ר.

דברי הסבר

רקע כללי

1. על פי סעיף 19 לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959 ("חוק המינויים"), מינוי למשרה בשירות המדינה יעשה באמצעות הליך של מכרז. לפי סעיף 37 לחוק, נציב שירות המדינה רשאי, על פי בקשת מנהל כללי או מי שהוסמך לכך על ידיו, להרשות העסקת עובד זמני עד לגמר עבודה שבה הוא מועסק ושלפי טיבה אינה צמיתה, לאחר שנתן לו כתב הרשאה. כן נקבע כי ועדת השירות רשאית לקבוע כי הוראת סעיף 19 לחוק לא תחול על סוגי עובדים זמניים שיועסקו לפי סעיף זה בעבודה שלפי טיבה אינה צמיתה.
2. בהתאם לאמור, מבוקש כי ועדת שירות המדינה תפעיל את סמכותה על פי סעיף 37 לחוק ועל פי הוראות הנוהל שקבעה בהחלטתה מס' 1930 מיום 16.10.2012 כמפורט בסעיף 11.98 לתקשי"ר ("נוהל איוש משרות זמניות"), לצורך מתן פטור מחובת מכרז פומבי לפי סעיף 19 לחוק המינויים, את האיוש במשרה הזמנית שעניינה פיקוח על החקירה בקשר לפרשת הדלפת הסרטון מבסיס "שדה תימן", ולעבירות השיבוש והפגיעה בהליכים המשפטיים והחקירתיים השונים שבוצעו לכאורה במסגרת הפרשה.
3. להלן נסביר את הצורך הדחוף לאיוש המשרה הזמנית, שתאויש בדרך של פטור מחובת הליך מכרזי, תוך קיום הליך חלופי לפי סעיף 11.983 לתקשי"ר לצורך בחינת כשירותו של המועמד לתפקיד, אשר יופטר מחובת פרסום, הכל בהתאם לאמות המידה שבנוהל איוש משרות זמניות.

רקע

4. פסק הדין של בית המשפט העליון בבג"ץ 3545-11-25 ח"כ בוארון ואח' נ' היועצת המשפטית לממשלה ובג"ץ 18615-11-25 משמר הדמוקרטיה הישראלית נ' שר המשפטים ואח' (אר"ש, 16.11.2025), קבע כי לשר המשפטים נתונה הסמכות לפעול לפי סעיף 23א(ד) לחוק המינויים, לצורך הטלת תפקיד היועץ המשפטי לממשלה על עובד מדינה אחר בעניין פיקוח על החקירה בקשר לפרשת הדלפת הסרטון מבסיס "שדה תימן", ולעבירות השיבוש והפגיעה בהליכים המשפטיים והחקירתיים השונים שבוצעו לכאורה במסגרת הפרשה.
5. בהתאמה, בית המשפט פסק כי בנסיבות החריגות כאן, קיימת הצדקה להעברת סמכות הפיקוח של היועצת המשפטית לממשלה על החקירה הנזכרת, לגורם אחר, בדרך של הטלת תפקיד על עובד מדינה אחר, שופט מכהן או שופט בדימוס, וזאת בהתאם למתווה ואמות המידה הנזכרות שם (ובכלל זה: בכירות, מומחיות בתחום הדין הפלילי, גורם נעדר זיקה פוליטית בעבר או בהווה). עוד נקבע כי הטלת התפקיד תהא בת-תוקף רק כל עוד לא הוסרה המניעה של היועצת המשפטית לממשלה לעסוק בעניין. קרי, המדובר בתפקיד מוגבל בהיקף ובזמן.
6. נוכח האמור, כמו גם משהפרשה ברקע לפסק הדין גרמה לפגיעה ממשית באמון הציבור במערכת אכיפת החוק, הרי שעיקוב בהקמת מנגנון הפיקוח עלול לפגוע בתקינות הליך החקירה וברציפות עבודת רשויות החקירה, ואף להעמיק את משבר האמון הציבורי.

קיים צורך דחוף בהקמת מנגנון פיקוח עצמאי ובלתי תלוי, כמו גם איושו וזאת בהקדם האפשרי.

7. בשים לב לקביעות בפסק הדין, פנה שר המשפטים ביום 18.11.2025, לנציב שירות המדינה בבקשה לקיים עמו חובת ההיוועצות לצורך הטלת תפקיד על שופט בדימוס, אשר שמצא כי הוא האדם המתאים שעליו יוטל התפקיד בהתאם לאמות המידה שנקבעו לעניין זה על ידי בית המשפט העליון. זאת, לאחר שנבחנה האפשרות למנות עובד מדינה מכהן או שופט מחוזי מכהן.

8. משכך, שר המשפטים החליט להטיל את התפקיד על שופט מחוזי בדימוס בעל ידע וניסיון בתחומים הרלוונטיים לתפקיד, אשר ייקלט לצורך משימה ארעית זו לשירות המדינה ויועסק באופן זמני כעובד מדינה בכיר.

9. תיאור התפקיד יגובש בהתאם לקריטריונים שבפסק הדין ואמות המידה הנזכרות שם לבחינת כשירות מי שימלא את המשימה (ובכלל זה: בכירות, מומחיות בתחום הדין הפלילי, גורם נעדר זיקה פוליטית בעבר או בהווה).

עמידה באמות המידה למתן פטור ממכרז בהתאם לנוהל איוש משרות זמניות

10. נוהל איוש משרות זמניות מציב מספר אמות מידה לאישור פטור ממכרז באיוש משרה זמנית, וכולן מתקיימות בעניין זה:

(א) **מדובר במשימה זמנית וחולפת** אשר נדרש לבצעה בהתאם למתווה שנקבע בפסק הדין, לפיו יש להטיל את תפקיד הפיקוח על החקירה על עובד מדינה אחר, שופט מכהן או שופט בדימוס, העומד בקריטריונים המחייבים שנקבעו בו, ובהם בכירות, מומחיות משמעותית בתחום הדין הפלילי, עצמאות, והיעדר זיקה פוליטית בעבר ובהווה. פסק הדין גם קבע כי הטלת התפקיד תהיה מוגבלת בזמן ותקפה רק כל עוד לא הוסרה המניעה. בכך נקבעה מראש מסגרת זמנית, תחומה וברורה, שאינה צמיתה ואינה חלק ממבנה השירות הקבוע.

(ב) **משך המשימה** נגזר אפוא הן מן המניעה הזמנית מעיסוקה של היועצת המשפטית לממשלה בחקירה והן מנסיבות החקירה עצמה. עם הסרת המניעה, תפקיד הפיקוח ישוב לידי היועצת המשפטית לממשלה והמשרה תפקע מאליה. לפיכך ההעסקה הנדרשת היא לתקופה תחומה בזמן, ואין מדובר בתוספת תקינה קבועה או ביצירת משרה בעלת אופי מתמשך. מדובר בגיוס לצורך ביצוע משימה ארעית ומצומצמת.

(ג) **המשימה חיונית ודחופה**. הפרשה גרמה לפגיעה ניכרת באמון הציבור ברשויות אכיפת החוק, ויצרה צורך מיידי בהבטחת פיקוח עצמאי, מקצועי ונטול זיקה על החקירה, כדי למנוע פגיעה בתקינות ההליך ולשמור על רציפות עבודת גורמי החקירה. עיכוב בהקמת מנגנון הפיקוח על החקירה המצויה כבר כעת בעיצומה, עלול לפגוע בניהול החקירה בפועל, לעכב קבלת החלטות חיוניות, ואף להעמיק את משבר האמון הציבורי. לפיכך קיימת חשיבות קריטית לאיוש מיידי של המשרה, באופן שיאפשר המשך חקירה תקין ושמירה על מראית פני הצדק.

11. מהסיבות הנזכרות לעיל, קיימת הצדקה למתן פטור מחובת מכרז פומבי לאיוש משרה זמנית, תוך שיתקיים הליך חלופי לעניין איוש משרות זמניות כקבוע בסעיף 11.983

לתקשי"ר. המאפיינים החריגים של המשימה והדחיפות למלאה אינם מאפשרים המתנה להליכי פרסום או פנייה רחבה. בכך מתקיימת אמות המידה של ייחודיות, דחיפות ומחסור מובנה במועמדים אפשריים, המהווים בסיס מובהק להפעלת סעיף 37 לחוק ולאישור פטור מחובת הפרסום הקבועה בסעיף 11.983(ג)(1) לתקשי"ר.

12. זאת ועוד, כאמור במכתב השר אל מ"מ נציב שירות המדינה לקיום חובת היוועצות, לא עלה בידו למנות עובד מדינה מכהן נוכח הקשיים המשמעותיים באיתור עובד מדינה מכהן שהינו בעל בכירות, ידע משפטי וניסיון בתחומים הרלוונטיים, אשר אין לו כפיפות מקצועית או ניהולית למערך הייעוץ המשפטי לממשלה ולפרקליטות המדינה, שאינו מצוי עמם בקשרי עבודה קרובים ושנכון לקחת על עצמו את התפקיד. משכך, הליך מכרז רגיל אינו ישים, וכי יש לקיים הליך חלופי ממוקד בלבד, בהתאם לסעיף 11.983 לתקשי"ר.

13. בנסיבות אלה כולן, המשימה עומדת במלוא אמות המידה הדרושות למתן פטור ממכרז בהתאם להוראות החוק, התקשי"ר ונוהל איוש משרות זמניות, משהמדובר במשרה זמנית במהותה, תחומה בזמן, ייחודית, בעלת חשיבות ציבורית מן המעלה הראשונה ודחיפות מובהקת, ואינה מאפשרת שימוש בהליך מכרזי רגיל או בפרסום.

נתונים כלכליים והשפעה על משק המדינה

לא רלבנטי.

תקציב

אין השפעה.

השפעת המצבה על כוח האדם

המשרה הזמנית נשוא הצעה זו נכללת בתוך מצבת כוח האדם הקיימת במשרד. על כן, לא צפויה השפעה על כוח האדם הקיים.

עמדת יחידות אחרות שההצעה נוגעת לתחום סמכותם

לא רלבנטי.

החלטות קודמות של ועדת השירות בנושא

אין.

עמדת היועץ המשפטי של המשרד יוזם ההצעה

אין מניעה משפטית.

נספח מש/5

**צילום זיכרון דברים מוועדת
השירות מיום 19.11.25**

עמ' 100

זיכרון דברים משיבת ועדת שירות המדינה (מספר 481) שהתקיימה ביום 19.11.2025

(באמצעות תוכנת התחברות מרחוק google meet)

מ"מ נציב שירות המדינה מנכ"ל משרד התחבורה והבטיחות בדרכים מנכ"ל משרד המשפטים (לא השתתף בהצבעה בהחלטה זו) מנכ"ל משרד התפוצות והמאבק באנטישמיות מנכ"ל משרד התרבות והספורט נציגת ציבור נציג ציבור	פרופ' דניאל הרשקוביץ מר משה בן זקן מר איתמר דוננפלד מר אבי כהן סקלי מר כפיר כהן גב' רימה כמאל מר דורון כהן	<u>חברי ועדה שהשתתפו:</u>
מנכ"ל משרד הכלכלה נציגת ציבור נציג ציבור נציגת ציבור	מר מוטי גמיש גב' נגה קינן ד"ר גיא רוטקופף רו"ח איריס שטרק	<u>חברי ועדה שלא השתתפו:</u>
היועצת המשפטית למשרד המשפטים סגנית היועצת המשפטית, משרד המשפטים מנהל מינהל הסגל הבכיר, נש"מ היועצת המשפטית לנציבות שירות המדינה סגנית בכירה ליועמ"שית, נציבות שירות המדינה מתמחה בלשכה המשפטית, נש"מ	עו"ד יעל קוטיק עו"ד יעל טייב מר ניסים מזרחי עו"ד עידית ביטמן עו"ד ענבר בן מנדה מר ליאב יהודה	<u>משתתפים נוספים:</u>

להלן ההחלטה שהתקבלה:

פטור ממכרז ומחובת פרסום למשרה בכירה זמנית במשרד המשפטים (החלטה מס' 2252)

בהתאם לסעיף 37 לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959 (להלן - חוק המינויים), ולנוהל שקבעה ועדת שירות המדינה בהחלטתה מס' 1930 מיום 16.10.2012 כמפורט בסעיף 11.98 לתקשי"ר (להלן - נוהל איוש משרות זמניות), לפטור מחובת הליך מכרזי לפי סעיף 19 לחוק המינויים, את האיוש במשרה זמנית שעניינה פיקוח על החקירה בקשר לפרשת הדלפת הסרטון מבסיס "שדה תימן", ולעבירות השיבוש והפגיעה בהליכים המשפטיים והחקירתיים השונים שבוצעו לכאורה במסגרת הפרשה. משך הפטור כל עוד לא הוסרה המניעה של היועצת המשפטית לממשלה לעסוק בעניין או 12 חודשים, המוקדם מבין השניים. הליך איוש המשרה הזמנית ייעשה בהליך חלופי, בהתאם לקבוע בסעיף 11.983(ג) לתקשי"ר, בלא דרישת פרסום לפי סעיף 11.983(ג)(1) לתקשי"ר. טרם כינוס ועדת הבחירה, המשרד יבחן כי אין מניעה למינוי בהיבטי ניגוד עניינים וזיקה פוליטית (בעבר או בהווה).

בברכה,

ענבר בן מנדה, עו"ד
מרכזת ועדת שירות המדינה

נספח מש/6

**צילום פרוטוקול הוועדה שהתכנסה
מכוח סעיף 11.983 לתקשי"ר מיום
20.11.25**

עמ' 102

פרוטוקול וועדה - פיקוח על חקירה

יום חמישי 20 נובמבר 2025

כ"ט חשון תשפ"ו

חברי ועדה:

מר קובי זריהן, יו"ר הרשות להגנת הצרכן, נציג נציב שירות המדינה - יו"ר
מר דוד מדינוני - נציג ציבור, מנכ"ל רשות האכיפה והגביה בדימוס
גב' ירדנה תורג'מן סרור - סמנכ"לית בכירה לניהול ההון האנושי במשרד המשפטים
איתמר דוננפלד - מנכ"ל משרד המשפטים

נוכחים:

גב' ציון ליפשיץ פלוס – לשכת מנכ"ל
גב' דפנה וינברגר מימון – לשכת מנכ"ל

דיון מקדים:

מנכ"ל המשרד מציג את פסק הדין של בית המשפט העליון אשר קבע כי נתונה לשר המשפטים הסמכות לפעול לפי סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959 לצורך הטלת התפקיד של פיקוח על חקירת פרשת הדלפת הסרטון מבסיס "שדה תימן" וההליכים שהתנהלו בעקבותיה.

עוד קבע בית המשפט כי מאפייניו של האדם המתאים לביצוע התפקיד הם עובד מדינה בכיר, שופט מכהן או שופט בדימוס בהתאם לקריטריונים שנקבעו (בין היתר, בכירות, מומחיות בתחום הדין הפלילי, גורם נעדר זיקה פוליטית בעבר או בהווה).

המנכ"ל ציין בפני הוועדה כי ועדה זו מתכנסת לצורך בחינת מועמד לתפקיד של פיקוח על החקירה.

ירדנה ציינה כי לשם כך גובש תיאור עיסוק לתפקיד אשר אושר על ידי נציבות שירות המדינה. תיאור העיסוק הונח בפני חברי הוועדה.

יו"ר הוועדה ציין כי מטרת הוועדה שהתכנסה עכשיו היא לבדוק את ההתאמה של האדם הספציפי לתפקיד.

מנכ"ל המשרד מציין כי על הוועדה לבדוק אם מתקיימים בעניינו כישורים רלוונטיים, בדגש על התחום הפלילי, שימת דגש לטוהר מידות והעדר זיקה פוליטית, הכל בהתאם לאמור בפסק הדין.

נציג הציבור מציין כי למען הגילוי הנאות, שימש בעבר כמשנה למנהל בתי המשפט והוא התראה בעבר עם השופט בן חמו, אבל לא היו לו קשרי עבודה או היכרות עמו.

מהלך הוועדה:

השופט (בדימוס) בן חמו הופיע בפני הוועדה והציג את ניסיונו ותחומי העיסוק שלו בתפקידיו השונים: בתום לימודיו, התגייס ליחידת התביעות במשטרת ישראל. במסגרת תפקיד זה, עיין בתיקי חקירה, וביקש השלמות חקירה במידת הצורך. יחידת התביעות של המשטרה עוסקת בחקירות פליליות. החל משנת 1981, פרש ממשטרת ישראל והחל משנת 1982 עסק כעו"ד עצמאי

שד' וולפסון 2, קריית הממשלה ע"ש דוד בן גוריון, ת"ד 49029, ירושלים 9149001

073-3925533 ☎ 02-6467002

mancal@justice.gov.il ✉

בעיקר תחום הפלילי וענייני משפחה. בשנת 1998 מונה לשופט בבית משפט לענייני משפחה בחיפה. כעבור שנתיים עבר לכהן כשופט בבית משפט שלום בנצרת ודן בתיקי משפחה ותיקים פליליים.

בשנת 2004, מונה לסגן נשיא בית משפט שלום בנצרת. בשנת 2011 מונה לרשם ושופט (במינוי בפועל) ובשנת 2014 מונה כשופט בבית המשפט המחוזי בנצרת. בתפקיד זה עסק באופן אינטנסיבי הן באזרחי והן בפלילי. לאחר פרישתו משפיטה בדצמבר 2020, מונה בשנת 2021 לשופט עמית ושימש בין היתר כיושב ראש ועדות שחרורים מיוחדות לאסירי עולם. פרש סופית מתפקידו השפיטה באוגוסט 2024.

במענה לשאלות הנוגעות לעיסוקם של קרובי משפחה או חברים אשר עלולים להעמיד אותו במצב של חשש לניגוד עניינים, ענה בשלילה לכך שקיים חשש לניגוד עניינים לאחר שפירט את עיסוקם של ילדיו.

במענה לשאלה אם יש לו זיקות פוליטיות לשר משרי הממשלה או למפלגה, השיב כי אין לו כל זיקה פוליטית ואף מילא שאלון שנמסר לו. למען הסדר הטוב ציין כי לפני 35 שנים היה חבר מועצת העיר טבריה מטעם המפד"ל אך מאז אין לו כל זיקה למפלגה כלשהי וציין כי תפקידו כשופט מחייב שלא תהיה זיקה פוליטית. נתבקש להתייחס לפרסומים בתקשורת לעניין מועמדותו לראש עיריית טבריה, ולכך השיב כי לא היה חבר בכל מפלגה ולא היה מועמד מטעם כל מפלגה. נעשה סקר בקרב הציבור, שלא מטעמו ואף לא נדרש לתת את הסכמתו.

החלטת הוועדה:

לאחר שהשופט (בדימוס) בן חמו הופיע בפני הוועדה, בחנו חברי הוועדה את אופן עמידתו בכל אחד מהקריטריונים אשר הותוו על ידי בית המשפט העליון. וכן ניקדו את עמידתו של המועמד בקריטריונים המקובלים בבחינת קבלתו של מועמד לשירות המדינה, כגון השכלה וידע, הכשרה ונסיון רלוונטי לתפקיד; מוטיבציה לתפקיד; כישורים בין-אישיים ועוד.

לאחר שהמועמד סקר בפני הוועדה את קורות חייו ונסיונו המקצועי, הוועדה הגיעה לכלל מסקנה כי השופט בן חמו עומד בכל הדרישות ואף למעלה מכך. מדובר בשופט שלום ומחוזי אשר שירת במערכת בתי המשפט למעלה מ-20 שנה. לפני כן שירת במשטרת ישראל וכעו"ד עצמאי בתחום הפלילי, וישב בדין בהרכבים פליליים וכיו"ר ועדת שחרורים.

משכך מצאו חברי הוועדה שלאור תפקידו השיפוטיים מדובר באדם רם דרג העונה לדרישת הבכירות לתפקיד וכי הוא משפטן מובהק בעל ידע ונסיון בתחומים הרלוונטיים. עוד סברו חברי הוועדה כי מדובר באדם בעל נסיון מקצועי משמעותי ומוכח בתחום הפלילי לאור עיסוקו כחוקר ותובע פלילי במשטרת ישראל, כעו"ד עצמאי וכן כשופט בית משפט השלום והמחוזי, כמו גם בתפקידו כיו"ר ועדות שחרורים.

חברי הוועדה התרשמו מאישיותו ומכישוריו הבין-אישיים, ומצאו כי לאור תפקידו מביא המועמד עמו הבנה מעמיקה של מערכת המשפט, היכרות רבת שנים עם עבודת רשויות האכיפה, ונסיון רב בניהול הליכים מורכבים. כך, גם לאור תפקידו השיפוטי, וכחלק אינהרנטי מעבודתו רבת השנים כשופט, השופט בן חמו ניחן ביכולת לפעול בהגינות ואחריות, תוך הפעלת שיקול דעת ויושרה מקצועית ויכולת לבחון את הדברים תוך מחויבת מוחלטת לאתיקה מקצועית. יש בכל מאפייניו אלה כדי לענות על הדרישות מבעל תפקיד זה.

עוד ציינו חברי הוועדה כי לא עלה מהצהרותיו של השופט (בדימוס) בן חמו בפני הוועדה או במסמכים אשר מילא, כי קיימת אינדיקציה לחשש לניגוד עניינים או זיקה פוליטית. לאור כל האמור, מצאו חברי הוועדה, כי השופט (בדימוס) בן חמו עומד בכל הדרישות לתפקיד כנדרש הן בפסק דינו של בית המשפט העליון והן כנדרש מעובד מדינה בכיר בשירות המדינה, ועל כן החליטו, פה אחד, לבחור בו כמועמד מתאים וראוי לתפקיד.

דוד מדיוני
נציג ציבור

ירדנה תורג'מן-סרגר
חברת וועדה

איתמר דורנמן
חבר וועדה

קובי זיב
יו"ר הוועדה

נספח מש/7

**צילום הסדר למניעת ניגוד עניינים
בהעסקה של המשיב 4, בהשחרת
פרטים**

עמ' 106

20 בנובמבר 2025

אל: מר יריב לוי, שר המשפטים

הנדון: הסדר למניעת ניגוד עניינים בהעסקה – בן חמו יוסף

1. לאור הכוונה למנותי לתפקיד פיקוח על חקירת פרשת הדלפת הסרטון מבסיס "שדה תימן" ובעבירות השיבוש והפגיעה בהליכים המשפטיים והחקירתיים השונים שבוצעו לכאורה במסגרת הפרשה ("תפקידי הציבורי"), בהתאם לחובתי על פי דין שלא להעדיף כל עניין זולת העניין הציבורי ולא לעסוק בכל עניין זולת העניין הציבורי בעת כהונתי בתפקידי הציבורי, ובתיאום עם היועצת המשפטית למשרד המשפטים, הריני מתכבד להצהיר ולהתחייב כדלהלן:
2. החל משנת 1998 ועד שנת 2000 כיהנתי כשופט בבית משפט השלום ובבית משפט המחוזי.
3. החל משנת 2021 ועד 2024 שמשתי כשופט עמית וכיהנתי כיו"ר ועדות שחרורים מיוחדות לאסירי עולם.
4. בני, מ, [REDACTED], מכהן כשופט לענייני תעבורה.
5. בני, מר [REDACTED], מועסק כעובד משרד הביטחון בתפקיד מנהל "מעבר גלבע".
6. בין חבריי הקרובים נמנים, שופטי בית המשפט המחוזי בנצרת: כבוד השופט גדי צפריר, כבוד השופט ג'ורג' אזולאי, כבוד השופטת יפעת שטרית.
7. חברתי, [REDACTED], בעלת משרד עצמאי העוסק בתחום דיני משפחה.
8. חברתי, [REDACTED], קלדנית בבית המשפט בנצרת.
9. אינני משמש בתפקיד כלשהו בתאגידים שאינם ציבוריים (לרבות עמותות) ואינני בעל עניין, כהגדרתו בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968. כמו כן, אינני שותף בגופים עסקיים כלשהם.
10. אין לי מקורות הכנסה מעיסוקים נוספים פרט להכנסתי הצפויה מעבודתי בשירות המדינה, למעט פנסיה תקציבית וקצבת זקנה וקצבת שארים.
11. אין נכסים בבעלותי או בבעלות קרובי משפחתי, שאחזקתם, מכירתם או שימוש בהם עשויים להעמיד אותי במצב של חשש לניגוד עניינים בתפקידי למיטב ידיעתי.
12. נוכח האמור לעיל, אני מתחייב בזאת להימנע מלקבל החלטות בתוקף תפקידי הציבורי, להשתתף, או לטפל בכל צורה אחרת, במישרין או בעקיפין, בנושאים העלולים להעמידני במצב של חשש לניגוד עניינים, לרבות בנושאים הקשורים לעניינים הבאים:

1.1. בענייני האישיים;

1.2. בענייני קרובי משפחתי (לעניין זה - "קרבה משפחתית" - לרבות קרבה משפחתית חורגת או הנוצרת עקב אימוץ; "קרוב משפחה" - בן זוג, הורה, הורה הורה, בן או בת ובני זוגם, אח או אחות וילדיהם, גיס, גיסה, דוד או דודה וילדיהם, חותן, חותנת, חם, חמות, נכד או נכדה, לרבות קרוב כאמור שהוא שלוב [חורג];

1.3. בענייני אדם אחר שיש לי זיקה אישית, פוליטית, כלכלית או עסקית אליו, שעלולה להעמיד אותי במצב של חשש לניגוד עניינים. ככל שיתעורר ספק בדבר קיומו של חשש לניגוד עניינים, איוועץ עם היועצת המשפטית של המשרד ואפעל לפי הנחיותיה;

1.4. בכל הנוגע לבני, [REDACTED], כנזכר בפסקה 4, בכל עניין הנוגע להליכים המתבררים או

התבררו בפניו.

1.5. בכל הנוגע לבני, כנוצר בפסקה 5, בכל עניין הנוגע במישרין לעיסוקו וכן ביחידה שבה הוא מועסק.

1.6. בכל הנוגע, לכבוד השופטים, הנזכרים בפסקה 6, בכל עניין הנוגע להליכים המתבררים או התבררו בפניהם.

1.7. בכל הנוגע כנוצר בפסקה 7, בעניינים הנוגעים למשרדה, לרבות פניות של משרדה ולמי שידוע לי כי הם לקוחות משרדה, אלא באישור היועצת המשפטית של המשרד ובתנאים שהיא תקבע.

1.8. בכל הנוגע לחברתי, הנזכרת בפסקה 8, בכל עניין הנוגע במישרין או בעקיפין לעיסוקה.

יובהר כי אין באמור בסעיף זה כדי למנוע עיסוקי נושאים כלליים אשר יהיו בתחום סמכותי, אף אם יש בהם כדי להשפיע בעקיפין על הגורמים האמורים או על זכויותיהם, למעט אם יש בכך, למיטב ידיעתי, השפעה מהותית עליהם; ככל שהמדובר בהשפעה כאמור שהיא מהותית - אטפל לאחר קבלת אישור היועצת המשפטית של המשרד, ובתנאים שתקבע.

לעניין זה, "נושאים כלליים" הם נושאים המשפיעים או שהינם בעלי פוטנציאל השפעה או השלכה על כלל הציבור, על סקטורים רחבים ממנו או על קבוצה גדולה ובלתי מסוימת.

13. בכל מקרה בו יחול שינוי בתוכן הצהרותיי בכתב התחייבות זה, אני מתחייבת לעדכן את היועצת המשפטית של המשרד, ולפעול לפי הנחיותיה.

14. ידוע לי כי האחריות להימנע מניגוד עניינים מוטלת עלי. בכל מקרה בו יתעורר ספק הנוגע ליישום כתב התחייבות זה, או בכל מקרה שבו יתעורר חשש לניגוד עניינים שלא הוסדר בכתב התחייבות זה, אתייעץ עם היועצת המשפטית של המשרד ואפעל לפי הוראותיה.

15. הובהר לי כי על הסדר זה חלות הוראות חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, המחייבות מתן פומבי להסדר ומסירתו לכל אדם שיבקש מידע לגביו.

16. ידוע לי כי מחובתי לשמור על סודיות במילוי התפקיד, ובכלל זה עלי להימנע מלמסור ללא סמכות כדין כל ידיעה שתגיע אלי בתוקף תפקידי, לאדם שלא מוסמך לקבלה, וכי אי מילוי התחייבויות על פי סעיף זה מהווה עבירה לפי סעיף 117 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, והפרת הוראות פרק 42.5 לתקשי"ר.

17. הנני מצהיר כי קראתי את הוראות חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-1969, וכן את הוראות פרק 43.6 לתקשי"ר בעניין זה - הבנתי את תוכנם ואני מתחייב לפעול לפיהם.

בברכה
בן חמו יוסף
שופט בדימוס

העתק: פרופסור דניאל הרשקוביץ, מ"מ נציב שירות המדינה
מר איתמר דוננפלד, מנכ"ל משרד המשפטים
עו"ד יעל קוטיק, היועצת המשפטית למשרד המשפטים
מר גלעד שמיר, חשב בכיר משרד המשפטים
מר יוני רובין, מבקר פנים משרד המשפטים
גב' ירדנה תורג'מן-סרור, סמנכ"לית בכירה לניהול ההון האנושי
תיק אישי

נספח מש/8

אישור היוועצות מטעם ממלא מקום נציב שירות המדינה

עמ' 109

ב"ה, כ"ט חשוון, תשפ"ו
20 נובמבר, 2025

לכבוד
חה"כ יריב לוי
סגן ראש הממשלה
ושר המשפטים

הנדון: היועצות לצורך הטלת תפקיד
סימוכין: מכתב מיום 18 בנובמבר 2025

שלום רב,

קבלתי את מכתבך שבסמך לעניין הטלת תפקיד היועץ המשפטי לממשלה בכל עניין הנוגע לפרשת הדלפת הסרטון מבסיס "שדה תימן", ולעבירות השיבוש והפגיעה בהליכים המשפטיים והחקירותיים השונים שבוצעו לכאורה במסגרת הפרשה, על השופט בדימוס יוסף בן-חמו.

ועדת הבחירה של משרד המשפטים אשר מצאה את השופט בדימוס בן חמו מתאים להיקלט כעובד מדינה בכיר במשרד המשפטים, בחנה גם את עמידתו בקריטריונים שנקבעו בבג"ץ 3545-11-25 ח"כ אביחי בוארון ואח' נ' היועצת המשפטית לממשלה ואח' (ניתן ביום 16.11.2025) ומצאה אותו עומד בדרישות התפקיד. לאור זאת, ולאור מכתבה של סגנית היועמ"ש במשרד המשפטים שהודיענו על עריכת הסדר ניגוד עניינים לשופט בדימוס בן חמו והאומר שלדעתה לא עולה מניעה משפטית בהיבטי ניגוד עניינים וזיקה פוליטית, הריני לאשר כי קוימה עימי היועצות ביחס להטלת התפקיד המבוקשת.

בברכה,

פרופ' דניאל הרשקוביץ
מ"מ נציב שירות המדינה

העתק:
עו"ד יוסי פוקס, מזכיר הממשלה

נספח מש/9

**צילום כתב הטלת התפקיד עליו
חתם שר המשפטים, מיום 20.11.25**

עמ' 111

הודעה על הטלת תפקיד

לפי חוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט - 1959

בתוקף סמכותי לפי סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959, ולאחר התייעצות עם מ"מ נציב שירות המדינה, אני מטיל על השופט (בדימוס) יוסף בן-חמו, את מילוי תפקיד היועצת המשפטית לממשלה בקשר לעניינים הבאים:

1. בפרשת הדלפת הסרטון מבסיס "שדה תימן";
 2. בעבירות השיבוש והפגיעה בהליכים המשפטיים והחקירתיים השונים, שבוצעו לכאורה במסגרת הפרשה.
- זאת עד שתוסר המניעה של היועצת המשפטית לממשלה לעסוק בעניין.

יוריב לרין

סגן ראש הממשלה ושר המשפטים

תשפ"ו, 11 במרץ
2025, 11 במרץ

¹ ס"ח התשי"ט, עמ' 86, התשע"א, עמ' 7